

Magyar
IRODALMI
RITKASÁGOK
Szerkeszti Vajthó László

38.

(KISDI BENEDEK)
CANTVS CATHOLICI

1651

II.

A Magyar Irodalmi Ritkaságok eddig megjelent számai:

1. **Bessenyei György: A törvénynek útja. Tudós társaság.** (A budapesti Berzsényi Dániel-reálgimnázium 1929—30. évi VIII. osztálya.) Ára 1.— P.
2. **Péterfy Jenő dramaturgiai dolgozatai.** (A budapesti Berzsényi Dániel-reálgimnázium 1930—31. évi VIII. osztálya.) Ára 2.— P.
3. **Benyák Bernát: Joas.** Piarista iskoladráma, 1770. (Budapesti kegyestanítórendi kath. gimnázium. Dr. Perényi József tanár.) Ára 1.50 P.
4. **Bessenyei György: Egy magyar társaság iránt való Jámbor Szándék.** Bécs, 1790. (Budapesti Verböczy István-reálgimnázium. Dr. Várady Zoltán tanár.) Ára —80 P.
5. **Károlyi Gáspár: Két könyv...** Debrecen, 1563. (Budapesti Ev. Leánykollégium. Jablonowsky Piroska tanár.) Ára 1.50 P.
6. **Szemelvények Temesvári Pelbárt műveiből.** (Budapesti ciszterci-rendi Szent Inre-gimnázium. Dr. Brisis Frigyes tanár.) Ára 2.— P.
7. **Péterfy Jenő zenekritikái.** (A budapesti Berzsényi Dániel-reálgimnázium 1930—31. évi VIII. osztálya.) Ára 1.50 P.
8. **Édes Gergely: Eredeti oktató mesék.** (A debreceni ref. kollégium gimnáziumának 1931—32. évi VIII. A. osztálya. Dr. Zsigmond Ferenc egyetemi rk. tanár.) Ára 1.— P.
9. **Dugonics András Magyar példabeszédek és jeles közmondások c. gyűjteményéből.** (Szabó Béla polg. isk. igazgató.) Ára 1.— P.
10. **Kazinczy világa.** (Kir. Magyar Egyetemi Nyomda. Dr. Vajthó László tanár.) Ára 3.— P.
11. **Szent Erzsébet legendája. Szent Elek legendája. Halál Himnusza.** (A Ciszterci Rend bajai III. Béla-reálgimnáziuma. Dr. Tordai Ányos igazgató.) Ára 1.— P.
12. **Síralmas panasz.** (Budapesti Zrínyi Miklós-reálgimnázium. Dr. Ollé István tanár.) Ára 1.50 P.
13. **Péterfy Jenő dramaturgiai dolgozatai.** Második sorozat. (A debreceni fiú felső kereskedelmi iskola önképzőköre. Dr. Juhász Géza tanár.) Ára 1.50 P.
14. **Vedres István: A Tiszát a Dunával öszvekapcsoló új hajókázható csatorna.** 1805. (Budapest-Székesfővárosi „Gróf Széchenyi István“ felső kereskedelmi iskola. Dr. Farkas László tanár.) Ára 1.50 P.

M. irod. o. 12311/38.

MAGYAR IRODALMI RITKASÁGOK
SZERKESZTI VAJTHÓ LÁSZLÓ
— XXXVIII. SZÁM. —

(KISDI BENEDEK)

CANTVS CATHOLICI

1651

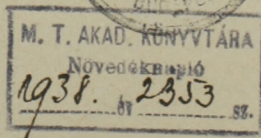
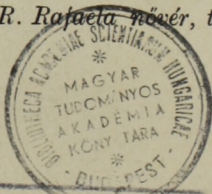
II.

KIRÁLYI MAGYAR EGYETEMI NYOMDA

11. 2. 0. 10. 11

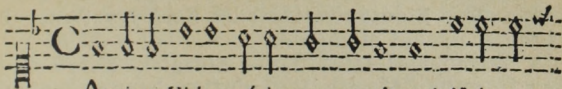
*A budapesti Ranolder-intézeti
r. k. tanítónőképző növendékeivel
sajtó alá rendezte és kiadta
Raffaelli R. Rafaela nővér, tanár.*

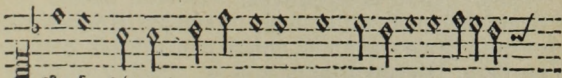
(137)

A' SZENT APOSTOLOKROL

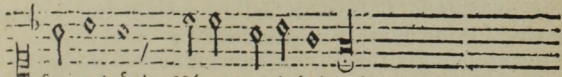
REGI ENEK.

Az igaz Hitben, végig meg maradjunk; Noha ez

földön szűkűg nyomorganúk: Sok gyalázatot érette.

szenvcdnünk: Végre meg-is halnunk.

Példájul vadnak a' szent Apostolok; Kiknek szavokra számtalan Országok, Meg-térítették ropantott Várafok, Christus hitire.

Mert elméjeket igaz tudománnyal: sziveket erős álhatatofsággal, Meg-erőffiték hogy ne gondolnának, Senkinek átkával.

Mennyeiekben magokat foglalák: A' földieket pedig meg-utálák, Mind e' Világot femminek alíták, s' Christusért el-hagyák.

(138). Mint a' lépes méz édes vala szavok: Azért mindenütt kedves tanítálok, Hatalmas szent Lélektől vőtt szólláfok, mennyei valláfok.

Szent Péter mene Roma Városában, Kit Néró Császár foga haragjában. Föld-felé fővel feztité Romában, Meg-hala illy kinban.

Szent Pál Apostol Aliát bé-jará, Es onnét ifmét bé-méne Rómába, Feje véteté. örömeft meg-hala, Istennek szólgája.

Szent András pedig, Simon Péter Bátyja, Nagy Seithiában, Christust prédikállya. De meg-felzíté őtet az Achaja, kegyetlen birája.

Szent Jakab méne Spaniol országba: Es ifmét vizfza-tére Sidóságba, Hérodés Király vetteté rab-ságba. s' nyakát el-vágotá.

A' fzerelmetes szent János kinzaték, Forró olaj-ban Rómában főzeték, Pathmusban az után számkivetteté, Urban el-nyúgovék.

Szent Filep méne az nagy Afiában, Honnét vég-tére juta Frigyiában, Lábbal akaszták-fel ott egy Városban, Hieropolisban.

Szent Birtalan-is alfo Indiában, Christus Urunkat prédikállá bátran, Kiért meg-ölék őtet harag-jokban, mind merőn megnyúzván.

Szent Tamást felső Indiában küldék, Méz-kemen-zében vallásáért veték, Dárdával osztán őtet által verék, Templomban meg-ölék.

Dücső szent Máté, Szerecsen Országban; Foglal-ván magát az szent áldozatban; Altal-vereték pal-loffal azonban, Királyi Városban.

Málik szent Jakab lokat kinoztaték, Nyakra és főre toronyból vetteté, Hierufálemben ő meg-kővezteték, és agyon vereték.

Szent Tadeus Mesopotámiában, Christust hirdeté Edeffa Városban; Onnét ki-térvén, juta Perfiában, Babiloniában.

Szent Simon Apostol, mene Egyiptomban, Es onnan végre jöve Perfiában. Sz. Tadeussal Sányir Városában, fzenvede Christusban.

(139) Szent Mátyás Apostol Mácedoniában, Es prédikálván ifmét Sidóságban, Fejét el-űtvén meg-ölék nagy kinban, Jerusálemben.

Igy vélzi világ Isten ajándékát, s' Apostoloknak nehéz munkájokat, Fáradságokat, igaz mondáfokat, és tanítáfokat.

Hogy mikor el-jő az ítéletre, A' Christus e' világnak végére, Minket állaffon ő job kezére, Es vigyen bé menyországban örök dicsőffegre.

Dicsőffeg légyen a' szent Atyának, Es vele egyenlő szent Fiának, A' hivek szent Vigafztalójának, Egy állatban mind örökké a' szent Háromság-nak. *Amen.*

MIND-SZENT NAPJARA.

Nota: Az Ur Istennek. fol. 4.

Követi vala, Christus csudáját, népnek lokasága; Mert fok beteget ő meg-gyógyit vala.

Mikoron azért Urunk a' népnek lokságát szemlélélné, Ottan fel-méne a' Tábor hegyére.

Ott ő le-ülvén az Apostolok menének hozzája, Tanitván őket; im ezt mondgya vala.

Bóldogok, a' kik lelki szegények szivből imádkoznak; Mert a' menyország adatik azoknak.

Bóldogok, a' kik kegyes emberek, és nem háborognak, Mert ők e' széles földön Uralkodnak.

Bóldogok, a' kik firván bánkodnak, és károkat valnak, Mert ők Istentől meg-vigafztaltatnak.

Bóldogok, a' kik az igazságot éhezik szomjúzzák; Isten enyhítője szomjúságoknak.

Bóldogok azok, kik irgalmafok, máson könyörülnek, Irgalmafságot mert Istentől nyernek.

(141) Bóldogok, a' kik tisztá szivűek és a' büntől tiszták, Mert jövendőben az Istent ők láttyák.

Bóldogok, a' kik békefeg szerzők: mert ők hivatattak, Az igaz hitben Isten fiainak.

Bóldogok, a' kik az igazságért üldözést szenvednek, Mett a' menyország adatik ezeknek.

Bóldogok léfztek mikor Christusért emberek gyűlölnek, Meg-szidalmaznak, köz-ülők ki üznek.

Akkoron azért örvendeztetek, sziből vigadgyatok,
Mert menyben léfzen néktek jutalmatok. *Amen.*

A' SZENT SZÜZEKRŐL.

Nota: Angyaloknak fol. 106.

EDES JESVS Szűzeknek Virága, Tisztaságnak
tündöklő formája: Kinek fénlík világban példája,
Mint a' verő-fénynek szép világa.

Te vagy első édes emlékezet, Arkangyaltól hirdett
nevezet, Ki a' Szűznek méhében rejtezett, s'
tisztasággal egyben ölekezett.

Anya nélkül Iftentől születél; Atya-nélkül Szűz
méhében lépél, Tiszta szűzen e' világra jővél, s' szűz-
zefségén serelmet nem ejtél.

Iftennek vagy titkos tudománya; Bölcseségnek
leg-szebb alkotmánya, Kire nézett drágább koronája,
meg-nyittatott mint szép arany bánya.

Soha nem vólt, hogy világ tudnája, Szűzességnek
ki adott példája. El-kezdeték már ennek pályája. s'
fel-téteték nyertefek pálmája.

A' szűz Anya hogy fiat fogadott. A' szűzesség
kincse meg-nyittatott; és fok drága gyöngyöket ki-
adott, Mellyel a' föld már meg gazdagodott.

(142) Fénlík azért fok szép Rubintokkal; mint az
ég ragyagó Csillagokkal. Bővölködik fok drágaság-
okkal. Mint a' Tavafz fok szép virágokkal.

Tündöklík szép kerte virágokkal, kik tellyefek
kedves illatokkal. Bővölködik fok nemes plánták-
kal, kikkel szinlík, mint kinyílt rósákkal.

Fénlenek a' fok szép iffiúságok; mint annyi szép
tündöklő gyémántok, vélek szelid áitatofságok;
mint szépséges ki nyílt liliomok.

Tündöklenek a' szent szűz Leányok, Mint annyi
fok illatos virágok: Kiknek drága példás tisztasá-
gok, Mint valami ki-nyílt tulipánok.

Ezek bizony a' Világ széplégi, Gyümölcsének drágáb ékeffégi: Kiknek az ő érdemes szentségi, Isten előtt egyebek mentfégi.

Ezeknek nagy lelki buzgóságok, Egek között forgó villámálok; Mert ezeknek Isten lakó tárfok, s' véle vagyon minden barátságok.

Ezek amaz fel-emelt lajtorják, Kik fejekkel az egeket tartják: Zárt kapuit fokaknak meg-nyitják, és útait már szabadon járják.

Christusnak mint szerelmes kedvefi. Szeplőtelen válaftott jegyefi. Sok fiaknak menyben vezetéli, Es csuda melly hathatók kéréfi.

Ez Istennek válaftott szép nyája, Mellyben legel ártatlan Báránya, Sion hegyét már szabadon járja, és gyönyörű fűvekkel táplálja.

Csudálatos ezeknek nemzések, mint méheknek szokott ereftések, virágokból lézzen terjedések, s' virágokon vagyon legelésék.

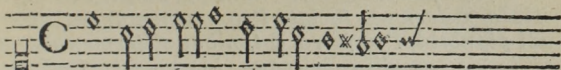
Eredetek ezeknek szentségben; terjedések lelki ékeffégben, Nyájafságok Istennél mennyegben, Mert ők szentek, mind testben s' lélekben.

Oh drága szép méheknek nemzések, Menyben repült ennek ereftések, Sion hegyén hallatik zengések, Angyalokkal szokott éneklések.

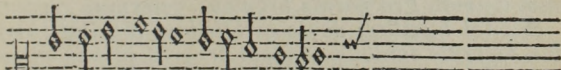
(143) Enekellyünk minnyájan ezekkel. Vigadozunk e' drága Szűzekkel, Dicsekedgyünk illy szép nemzetünkkel, kik mennyégben élnek Istenünkkel.

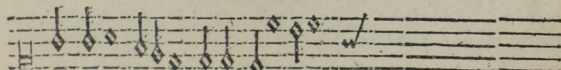
*De Märtyrio SS. Virginum. P. Caroli
Scribani Societ. JESU*

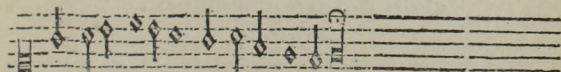
Dum sevit Afrius, tunc rosa ru tilat,

Et Austro viola, persfante purpurat,

Et Euris lilia, prona diffuaviat,

Vis nulla eroborat, & nulla exanimat.

Dum fervet Carnifex: exurgunt Barbarae. Secantur ubera, clarescunt Agathae. Dum fumant balnea, surgunt Caeciliae, Dum tela depluunt, nascuntur Urfulae.

Tauro phalarico, splendet Pelagia, Flammis, exilio, triumphat Flavia, Uncis, equuleo, cruceque Eulalia, Virgis, pectinibus, flammis, Trebonia.

(144) *Rotis, sartagine, vinclis, Euphemia, Taedis ardentibus, fuste Serapia, Felle, craticula, ferisque Maxima, Securi, & oleo ferventi Elampia.*

Lucia gladiis, & Agnes ignibus, Christina lacubus, flagris fornacibus, Susanna variis torta securibus, Cruce, & lampadibus, Firmina ardentibus.

Has Christus gloriâ coelesti munerat, Has Spon-

jas stabili nexu confociat, Et sexu fragili triumphos numerat, Coeloque ex humili, coronas duplicat.

Pro fuso sanguine, aeternum purpurat, Pro casto pectore, aeternum sociat, Pro momentaneis, aeternum pignorat, Pro ferro, & ignibus, aeternū roborat.

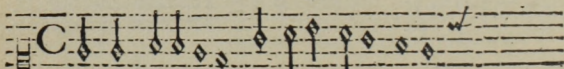
Æternis gaudiis, paceque inaugurat, Coeloque lucidas stellas commemorat, Pro vita labili, aeternum animat, Pro poenis brevibus, aeternum recreat.

Maritat humiles; donis coelestibus, Maritat tumidos, aeternis ignibus, Amicat teneras primis virtutibus, Lassantur validi, magnis sceleribus.

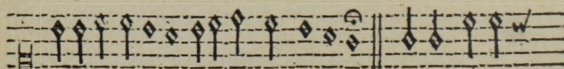
Qui speras maxima, Coelos inambula, Ut parva referas, mundum perambula, Quid sunt haec aliud, quam levis fabula, Vel tanquam vitrea commissa pocula. Amen.

Szent MARIA Magdolnáról.

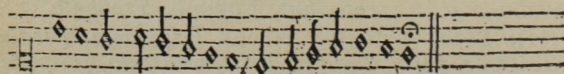
22. July.

Oh nag' szereternek fel-gerjett tűzes lángja,

Pœnitenciának eleven szép formája; Kinek ez vi-

lágra fok lélek jayára, ki-terjedett példája.

Oh bódog

(145) Oh bódog életnek örömmre fel-kelefe, Szerencsés vétéknek dicsiretre menéfe, Kinek példájából rút halál torkából, lez fokak ki-jövéfe.

Hallyátok e' napon új élet reguláját; üdvességre kezdett bölcseség iskoláját, A' bűn le-mofálnak, s' lelki tisztulásnak, tanullyátok formáját.

Mária Magdolna, meg tért bűnös személyből, Sok keserves könyve csorogván két szeméből, Kiált mindeneknek, kik bűnben hevernek, jaj szóval tellyes sziből.

Hallyátok-meg úgy-mond, Evának maradéki, Gyarló esetének, firalmas romladéki, Kinek e' Világra terjedtek halálra, magvának veteményi.

En ti gyarlóságtok romladoszott edénye, Es bűnös vereték, magvának veteménye, Ihon reménflegre vágyok jó életre, mint egy öröm nap fénye.

Ki tegnap vétkézvén tudatlan iffiuságból, Es a' földre elvén, emberi gyarlóságból, Ma jó reménfleggel, és gyors sietfleggel fel-költem bűn sárából.

Térjete-meg velem, a' kik el-fordultatok, Es a' gonofságra én velem futottatok, Mert el-jött az óra, mellyen már a' jóra, néktek példát mutatok.

Kik a' sőtétlégben engemet követtetek, Es a' halál után, hozzám futva jöttetek, A' világolságban, velem a' fútásban, jertek már sieffetek.

Mert én, ki e' világ kedvére gonofz löttem, Teft akarattyára, szemtelenül bűnt töttem, A' világ látára, teft sanyargatáfra, ma kemény oftort vöttem.

Gonofzul kereltett javimat el hadtam, Bújaságra szabott köntöfimet le-raktam, Világ piacczára, Báál áldozattyára, ördögnek vizfza-hántam.

Kényes tagaimat, vereség alá fogtam, Czifrázott fejemet hamuval bé-takartam: Sanyarú igához, kemény gyász ruhához, már életemet szabtam.

(146) Az én Christusomnak bő kegyelmét ohajtván, Sok firalmas szókkal előtte le-borúlván, Könyvemmel öntözöm, és hajammal rörlöm, sz. lábait csokolván.

Hogy a' kit az előtt haragra gerjesztettem, Mikor ő láttára a' gonoszt cselekedtem, Keferves firással, s' sűrű könyhullással immár meg-engesztellyem.

Kélsz azért már nékem a' kegyelem az Urnál, Az én üdvözítő szerezmes JESVSomnál, Kivel megbékéltem, s' bocsánatot nyertem, ez nap szent lábainál.

Meg-öleltem őtet erőfs reménféggemmel, Hozzá ragaszkodtam buzgó szereztetemmel, Már el nem ereszttem, sőt holtig követem fanyarú életemmel.

Maradgy-el én tőlem már világi rút hiúság, Lelkeket prédáló tisztátalan bujaság, Mert meg-viragozott, s' fejemre ágazott, a' lelki szép tisztaság.

Édrülly szegény lelkem, ki a' fogságban valál, Kinek már kinokat kélszített vólt a' halál, Mert bűn bocsánatról, s' az irgalmasságról, ma kegyes választ hallál.

Köveffetek engem, tehát oh bűnös népek, Kik a' meg-térésben utánnam lirva néztek, Semmit ne féllyetek, hozzám fiefetek, bizony kegyelmet véstetek.

Enekellyünk menyben a' mi jó Istenünknek, Ki kegyelmet igér szegény bűnös lelkünknek, Adaffék dicsőffég, hálá-adás, tisztéffég, örökké szent nevének. *Amen.*

(147)

SZENT ISTVAN KIRALYRÓL.

20. Auguszt.

Nota: Az igaz hitben, fol. 137.

Szent István Király Istennek szolgája, Christus Hitinek igaz plántálója, Bálványozásnak el-távoztatója, és el-rontoja.

Kegyves vóltából irgalmas Istennek, Adatott menyből; a' Magyar Nemzetnek, Hogy ő általa úttját igaz hitnek, tanúná, s' szentfegnek.

Szent István első Mártyr meg-jelenék, Gejza Attyának, s' tőle tanittaték, Hogy fia léfzen, kibem kedve telnék, az élő Istennek.

Ottan születék Esztergom Várában, Fel-neveltetett kerefztyén vallásfban, Szent Albert Püspök, ő tudományában, és tanításában.

Királyi pálczát hogy kezébe vevé: Kerefztyén Hitet terjesztteni kezdé. A' pogányságot Országból ki-üzé, és ki-rekefzté.

Sok Templomokat, és Püspökfegeket; Magyar Országban fundála, s' helyeket; Kikben szüntelen Isten dicsirteté, s' neve hirdetteté.

Sok gazdagsággal azokat bé-tölté, Szent Oltárokat fel-is ékefité, Kincsel, arannyal, fok szép esz-közökkel, drága kövekkel.

E' mellé szerze igaz Páfztorokat, Más Országokból hozza tanítókat, Kikkel oktatá Magyar Pogányokat, Kerefztyén hitre.

Azért ő benne Istennek tőlt kedve, Mert Angyal által ő Királyi feje, Szent Koronával menyből tisz-teltetett, és böcsültetett.

(148) Királyi nevet a' Romai Pápa, Más böcsületes nével szaporitá, Mert Apoftolnak nevezé, és hívá, Magyar Országnak.

Christusnak Annyát, áldott szűz MARIAt, Aláza-

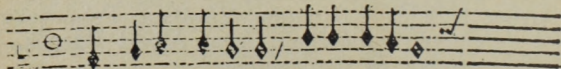
toflan mint édes Afzfonyát, Tifztelé, és rá bizá
 önnön magát, és az Országát.

Innen hivattatik Pátronájának, Magyar Ország-
 nak óltalmazójának, Ellenfeg ellen baj-vivó pais-
 nak, és biztatójának.

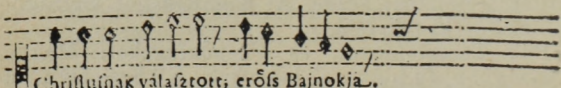
Ottan Izent Iftván fok érdeme után, Christus
 JESVSnak születése után, Az ezer és az harmincz
 nyölezadikban, juta menyországban.

Az Iften Fia nekünk-is engedgye, Hogy életünk-
 nek mikor léfzen vége, Szent Iftván után juthaf-
 funk mennyégre, örök dicsőfflege. *Amen.*

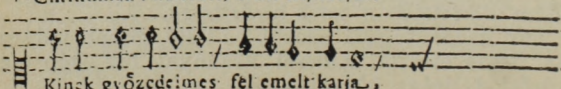
SZ. MIHALY ARCHANGYALROL.

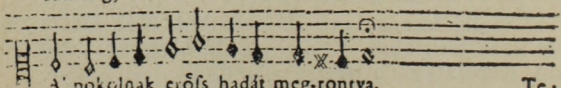
Szent Mihály Archangyal, Isten Hadnagya

Christusnak választott; erős Bajnokja.

Kinek győzedelmes fel emelt karja,

A' pokolnak erős hadát meg-ronya.

(149) Te vagy a' Vitézeknek fő Vezére, Kemény
 hadakozóknak szép tüköre, Kinek ellenfegre, vont
 éles-tőre, Mindenek közt első jutalmat nyere.

Te, ki a' Luciferrel szemtől-szemben, Kemény
 viadalt től az magas menyben, Es az örök kárhozat
 tömlöczében, Vetéd, és temetéd nagy fetétségben

Te mindenek előtt egyedül valál, Ki az Isten hű-
bége mellé állál, Pártos ellenféggivel szembe szállál,
Nagy diadalmas nyereféggel járál.

Te az Angyalok közt leg-első lettél, A' ki Urad
mellett zászlót emeltél, Igafság óltalmáért, fegyvert
vöttél, Es mindenek-felett, hirt, nevet nyertél.

Te azért, oh dicsőffeges fő Hadnagy, Ki ellenfég
ellen győzedelmes vagy, Isten előtt jutalmas érde-
med nagy, Minket szegény erőtleneket ne hadgy.

Jőj legitfégre, könyörgünk, minékünk; Mi nagy
bátorságos erőls Vezérünk, Roncs-meg előttünk,
álnok ellenségünk, Kik halálra kerelik a' mi lelkünk.

Mert te rád bizatott az Ur Istentől, Az egész
keresztyén-nép mindeneftől, Oltalmazd-meg a' lok
veszedelemtől, Az ördögnek fel-támadt erejétől.

Te légy a' baj-vivóknak éles kardgya, Ki a' ke-
vély ördög nyakát meg-rontya, A' félelmeleknek
ügyét forgattya. Es erőtlenegekben igazgattya.

Bátoricsad mi félelmes szívünket, Erőfficsed lelki
harczon kezünket, Vezérellyed jóra mi életünket,
Hogy nyerhelsük-meg mi üdvetségünket.

Dicsirtellék az Ur Isten mennyégben, Légyen
áldott szent neve mindenekben, ki uralkodik a' nagy
dicsőffegben, Egy állatban, és a' három személyben.
Amen.

(150)

Hymnus de S. Ignatio.

Tenor: *Virum admirabilem, novum jubar solis, Colimus*
 Alto: *Ignatium natum de Loyolis: qui post vana saeculi,*
 Bass: *spretis mundi dolis, gratia, ac gloria, mirè fulget stolis.*

Dux erat militiae, primo saecularis. Pietatis postea factus est Scholaris, Dei charismatibus adornatus raris. Datur Jesu Sociis, Ductor Regularis.

Ædem Sacram visitat, in monte Serrato. Ubi Sago, clypeo, ense abdicato, & amictu nobili, cum sacco mutato, totum se se consecrat, Deo jam placato.

Jamque plenus numine, & Coelesti rore. Pergit Jerosolimam magno cum ardore. Domini vestigia, sacro lambit ore, videt inter verbera Jesum cum amore.

Post venit Lutetiam, annis jam maturus. Tanquam puer literis operam daturus: Armis sapientiae, Deo pugnaturus, bellum cum haereticis, providè gesturus.

Hinc conscribit socios, more militari, quos Christi Vicario jungit lege tali, ut hostes Ecclesiae, Matri Spirituali, Domino subjiciant, arte singulari.

Jesus nova agmina, & Ducem eorum, In tutelam suscipit qui tutela morum, & doctrina, repleant,

Choros Angelorum, fulget nunc Ignatius, in Regno Coelorum.

(151) *Per hujus Ignatij, petimus honorem, Tuum nobis inferre. Jesu mi amorem; quo currentes curramus, in tuum odorem. Cedat hoc in Gloriam, nominis majorem.*

Virum admirabilem. Nota eadem.

C Sudálatos szent Ignát, mint egy új nap fénye, Loyóla Nemzetfégnek nemes csemetéje, Dicsirteffel világi hiúság meg-vetője, JESVS édes nevének választott edénye.

Világi Hadnagy valál földi vitézségben; Az után löl fő Vezér JESVS seregében: Hogy ő szent malasztyából Istenesb életben, Eöltözél, s' Pokol ellen lelki erőtségben.

JESVS Annyához menél Serrátus hegyére, Bizván magad, (Fiánál,) ő könyörgésére: Fegyverid fel-függeszted szent tisztességére, Es magadat szenteléd Istennek kedvére.

Más fegyvert fogál, midőn mind egész éj által, Szivedből imádkozál, fel-öltözvén lákkal, Menyorfzágot érdemléd ez nagy erőszakkal. S' megvilágosíttatál szent Háromság által.

Onnét Jerusálemben Isteni malasztyal, Bővölködén, indulál, tellyes buzgósággal: Urunknak szent nyomdokit ápolád esokiddal, Holott mikor veretnél; JESVS meg vigasztal.

Lutetiába menél: hogy a' kifedekkel, (noha kosros) mint gyermek, olly együgyűséggel, Tanulnál; és az után az Eretnekekkel, Meg-harczolnál Isten-től vött bölcseséggel.

Immár miként jó vitéz: tárfokat-is gyűjtél, Kikkel egygyütt a' szentféges Pápához menél, Hogy meg-erősfittetvén egygyütt seregeddel, Sok lelkeket nyerjeteK minden tehetséggel.

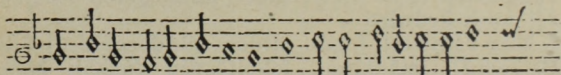
JESVS ez új fereget magának válaftya, Es győzedelmes záflója alá bé-irja; Ne fély édes feregem (őket így biztattya:) Gondot vifelek reád Róma városába.

Ti általatok léfzen Menyorfzág örömben, Kedves nyájam vigad fok lelkek térésében: Mellyeket helyeztetek azoknak fizekében; Kiket le-talzitottam Gyehenna tűzében.

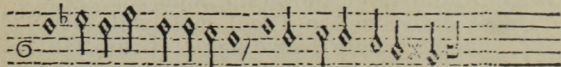
(152) Eörrüly jó fzolgám Ignát, mivel a' kevéfben, Hü vóltál: azért téfzlek rézfelfe mindenben. Jer-bé: légy réfzes néked kélfzített örömben. Fénlik moft Ignatius örök dicsőfésben.

Efedezzel fzent Ignát kérünk hát érettünk: Hogy tégedet követvén égjen fzeretetünk, Iften dicsőfés-gére gerjedgyen mi lelkünk, Mellyet minden erönel mindenben keresünk. *Amen.*

A' SZENT ANGYALOKRÓL.

Vr Iften téged dicsirünk, és nyilván hálákat adunk,

Te teremtet állatidért, fzedek előtt udvarlókért,

Tűndöklenek és félnenek, te fzent fzemélyedre néznek, Mindenkor, fzódat halgattyák, és bölcseséggel rakvák.

Nem nyúgofznak, fem alufznak, hanem mind arra vigyáznak. Hogy tenéked fzolgályanak, és a' te kicsiny nyájadnak.

A' régi dühös ellenség, gyűlöli, s' irigyféggel ég, Csak az után lefelkedik, te néped hogy el ofzollyék.

Nem hever azért, fem nyugfzik, fij, rij, mint Crocodilus gyik: Kereng, forog, tört, s' hálót vét, hogy roncsa Chriftus feregét.

Vigyáz az Angyali fereg, ki Ur Chriftus után leveg, Te népedet takargattya, s' őrdög álnokságot rontya.

Szent Daniel példánk ebben, orofzlányok közt veremben, Ekképpen a' nagy jámbor Lót, Angyal-által szabadúlt volt.

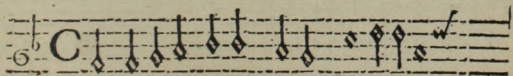
Az égő kemence tüze, nem árthata, de kedveze, Három iffiaknak nagy lángban, az Angyal lön meg-tartálban.

(153) Ez mái nap-is Ur Isten, így őrizz fok vezély ellen; Altala szent Angyalidnak; a' kik őrzőül adatnak.

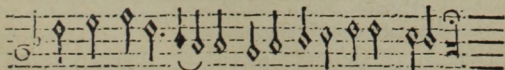
Azért Ur Isten dicsirűnk, és méltán hálákat adunk, Mint az Angyali fok fereg, téged dicsirni nem szűnt meg.

Kérűnk-is Uram tégedet, mindenkor kélzen tarcs őket, Hogy óltalmazák népedet, kik böcsűllik szent nevedet. *Amen.*

SZENT KATALIN SZŰZRŐL.

Szűz támara, pogány népnek nemzetéből:

Szűz Sz. Catha ri na, Custos nevű Király véréből.

Mi dicsirjűk ez Leánynak szentfegét, Szűz szent Katalinnak, mert érezzűk szent segitfegét.

Erős hitben volt Szűz szent Catharina; Istenben erős vala, Maxentiust nem féli vala.

Maxentius hagyá hogy pogány Bölcsék, E' Szűz meg-győzéfere Országából őfzve gyűllyenek.

De midőn e' Szűzzel vetekednének; Minnyájan e' szent Szűztől a' bölcsék meg-győzöttetének.

Maxentius szólla a' Doktoroknak; Mi dolog hogy engedtek az egy Leány tudományának.

Maxentius hagyá a' Doktorokat, Tűzben meg-égetni, mint hitekben meg-változókat.

Es a' szent Szűzet kerékre itilé; De Szűz imádságára menyei tűz, azt meg-emélté.

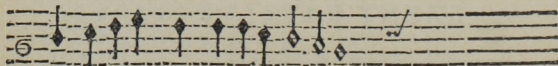
(154) Haragjában Szűznek fejét véteté, Kit Isten Angyalokkal Sinai hegyen el-temettete.

Catharina Doktoroknak győzője, Kérünk téged, mint Szűzet, légy tisztaságunknak őrzője. *Amen.*

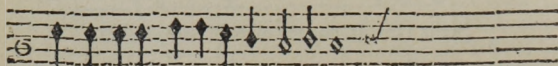
SZENT BORBALA SZŰZRŐL.

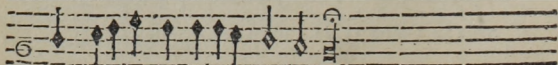
Drága színben öltözött meny-azízfönység;

Több jószágok közt, a' lelki tisztaság,

Nem érázzal semmi földi gazdagság,

Mert világon ez második Angyalság.

A' szépségnek ő első hely-tartója, Szeretnek titok tanács adója, Alázatofságnak gyöngy kofzorúja, Szemérmetefflegnek koronázója.

Es a' fízivnek fényes gyertya-tartója, Az elmének égő világ hozója, Isteni látátnak kapu nyitója, Mennyei titkoknak mutagatója.

(155) O ki a' buzgóságot fel-gyulafztya, Szeretettel magát egybe kapesollya, Angyalokhoz barátságát foglallya, Halhatatlanság ezimerét meg-tartya.

Az Evának almáját nem koftolta, Artatlanság ruháját éppen tartya, Magát Isten szerelmében nyugottya, Es szent Fiát ölében ápolgattya.

Ez a' Léleknek leg-szebb ékelfege, öltözetinek drágáb fényeffege, Kinek szeplőtelen szép fejrésége, Mint ki-nyílt lilomnak gyengesége.

Ennek szinét látta-meg szent Borbála, Kinek felferjedett kívánságára, Ezt öltözte-fel hamar ő magára, Tekintvén annak drága jutalmára.

Ebben fietett a' Mártýromságra, Rófalzinű, szép piros vér ontálra, Hogy hamarébb meheffen Afzfzonyságra, A' Chrifthusoz örökös házafságra.

Senki menyorfzágban bé nem vitetett, Ki ez tífztaságban nem öltöztetett, Mert Iftentől a' nélkül meg-vettetett, Mint a' bolond Szűzekben jelentetett.

A' tífztaságnak az Isten állattya, Kitől terjed annak szép ágazattya, Mint a' nap fűgárin, minden láthattya, Ki a' fzemnek a' napot meg-mutattya.

Minden ember hát Chrifthus fízavát hallya, A' ki magát jó jegyefenek vallya, Mert a' tífzta fízivet bölodognak mondgya, Melly által minden az Iftent meg-láttya.

Hallyad azért tífztaság követője, Ki a' Chriftusnak vagy szép fzeretője, Ihon az ő jegy ruha öltözője, Kinek menyben kélfz már a' menyegzője.

Le-ült szent Borbála már vacsorádoz, Az örök élet nagy lakodalmához; Sies tehát hamar oda ud-

varhoz, A' Christufnak drága szép afztalához.

Hallyad oh te Szűzek felekezete, Kinek tisztaság leg-fzebb öltözete, A' Christus azt tenéked készítette, Szép tárfordat immár hozzád ültette.

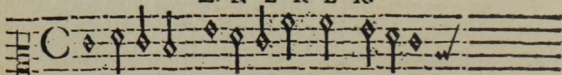
(156) De ki véle nével egybe férkeztél, Annyival közelebb hozzá illettél, Ha szép ruhájában már felöltöztél, Nem szenvedt tőle hogy ki-vetteffel.

Segicsen Isten minket tisztaságra, Es vigyen-bé az örök bódogságra, Holott uralkodik ma szent Borbála, Angyali fényes karoknak láttára. *Amen.*

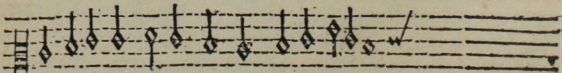

PREDIKACZIO ELŐTT VALÓ

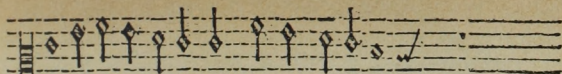
E. N. E. K. E. K.

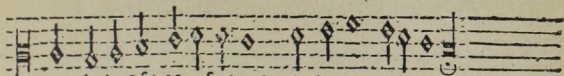
Könyörögjünk az Istennek szent-Lelkének.

Bocsássa-ki magas menyből az ő világot,

Vegye-el mi szívünknek minden homályát,

Hogy érthessük Istenünknek mindenben akarattját.

Oh szent Lélek árváknak kegyelmes Atya; Szegény gyarló bűnösöknek bátorítója, Hitekben el-
esteknek erőls gyámola: Es az ő gyenge hiteknek,
csak te vagy táplálója.

Te vagy a' mi lelkünknek édes vendége, A' mi
fzomorú szivünknek igaz öröme, Lelki háboruink-
nak csendesítője, Az örök életnek bennünk, csak
te vagy el-kezdője.

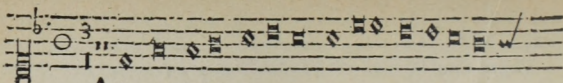
(157) Te tanítád régenten a' Profétákat; Igazga-
tád ő nyelveket, és írálokat, Te töltted bölcsé a' szent
Apostolokat, Hogy meg téricsék te hozzád, mind e'
fzéles világot.

Vedd-el a' mi szivünknek hitetlenfégét, Világo-
licsd-meg elménknek nagy sötétfégét, Roncs-el a'
gyűlölfégnek kegyetlenfégét, Engedd a' te szent
hitednek, mindenűtt egygyeffégét.

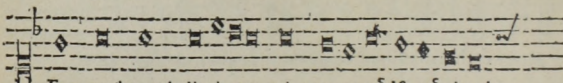
Válasz minket magadnak élő Templomúl, Vegyed
mi könyörgésünket szent áldozatúl, Vedd-ki mind
e' világot a' kárhozatból, Engedgy igaz hitben való
ki-múlált e' világból.

Dicsirteffel felfeges Atya Ur Isten, Légyen áldott
a' te neved Fiú Ur Isten, Ezekkel egyetemben szent
Lélek Isten, Maradgyon a' te áldáfod a' te bűnös
népeden. *Amen.*

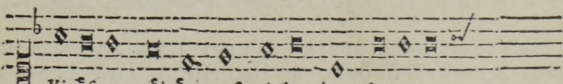
MAS REGI ÉNEK.

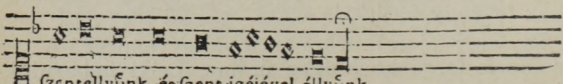
A dgyunk hála't minnyájan az Atya Ur Istennek,

Es monégyunk dicsiretet mint teremő Istenúknck,

Ki őszve-gyűjtőti most minket, hogy Innepet

szentellyűnk, és szent igéjével élyűnk.

(158) Kegyelmes Atya Isten, te vagy Ur minde-
neken, Ki meg-jelentéd magad itt ez földön szent
igédben, Aldott szent Fiad által lok csuda tételed-
ben, mi kegyes üdvözítőnkben.

Légy kegyelmes mi nekűnk, a' te áldott Fiadért,
az Ur JESVS Christufert mi szentféges Meg-
váltónkért, Es ne állj bolfszút mi rajtunk, az nagy
hitetlenféért, fertelmes lok bűneinkért.

De szentely-meg bennűnk: bity, és segély-meg
minket; Gerjezd-fel mi lelkűnk, és a' mi gyarló
szivűnk, Hogy téged meg-ismérhelsűnk, segítfé-
gűl hihaffmuk, néked hálákat adhaffunk.

Ennyi lok romláfokban, és lok vér ontáfokban;
a' kegyetlen őrdőgnek ilyen nagy dűhőffégében.
Tarc-s-meg a' te Táborodat, és te Szentegyházadat,
a' te gyarló fiaidat,

Világofics-meg minket, a' szent Lélek Iftennel. Hogy mindenkor tündöklyék bennünk az Evangelium. Es erőfics-meg Ur Isten, a' te áldott igéddel, minden tévelygések ellen.

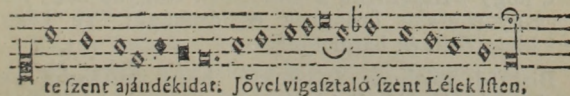
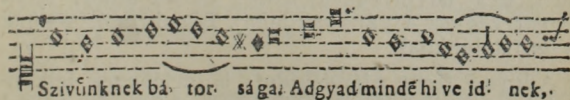
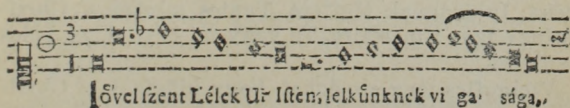
Igazgaffad elméjét, és minden tanúságát. Vezérljed útát, nyelvét, a' mi lelki Páfztorunknak, Es oktaffad elméjeket, a' te szent beszédedre, figyelmes halgatóinak.

Tarcs-meg minden időben minket, az igaz hitben. Es igaz értelmében a' szent Evangeliumnak. Légyen foganatos kőztünk, a' te kegyes beszéded, és minden jóra intéfed.

Hogy fok népek te hozzád, meg-térjenek bűnök-ből, Es téged szolgályanak, az ő szivekből, lelkekből: Hogy mindenek imádgyanak, és téged tiszteleyenek, hogy örökké élheffenek. *Amen.*

(159)

MAS REGI ENEK.

Jövel meg-nyomorúltaknak, nemes vigasztalója. Arváknak kegyes Attya. Tölc-s-bé fíralmas szívün-

ket, lelki nagy örömmel. Jövel mi lelkünknek édes vendége.

Távoztald-el mi szivünknek hitetlen sötéttségét. Világofics-meg minket: Hogy az Istennek igéjét halhaffuk, és érthetsük. Jövel, és tanics-meg, az igaz hitre.

Jövel, s' gerjezd-fel szivünkben, sz. szerelmednek tűzét. Roncs-el a' gyűlölséget: hogy mi egygyefek lehetsünk, Isteni szerelmedben. Jövel mi lelkünknek nagy vigasága.

Te vagy bizony örök Isten, ki Atyátúl, és Fiutúl, mind örökké származol. Te vagy mi Urunk Christufnak áldott szent igérete. Te vagy mi lelkünknek meg-szentelője.

Te vagy ki a' Profétáknak általa régen szóllál. Christuft nekünk ígéréd. Te a' szent Apostoloknak sziveket bátorítád. Te vagy erőssége minden szenteknek.

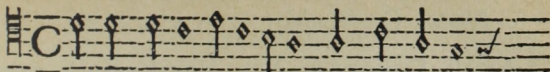
(160) Te vagy a' nagy Ur Istennek mennyei ajándéka. Igasfágnak Mestere. Tanics minket a' Christufnak igaz ifmémentire. Te vagy mi lelkünknek bölcs tanítója.

Világofics-meg elménket, hogy hihefsük a' Christuft, egy üdvösségnek lenni; és az áldott Atya Istent, kegyes Atyánknak lenni. Téged ifmérhetsünk Vigasztalónknak.

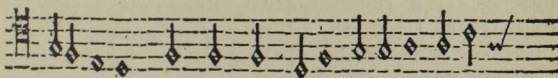
Adgyad szent ajándékodat: bátorics-meg lelkünket, hogy vallahaffuk a' Christuft. Adgyad hogy mi meg-győzhetsük ördögnek csalárdságát. Te vagy mi biztatónk, és bátoritónk.

Biztald félelmes szivünket, hogy kétfélegbe ne efsünk, halálunknak idején; De nagy bátorsággal, vigan, e' világból ki-múlyunk: Jövel Vigasztaló szent Lélek Isten. *Amen.*

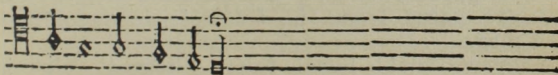
Prédikáció után

Aldgy-meg minket Atya Isten; Aldgy-meg minket

Fiú Isten. Aldgy-meg szent Lélek Ur Isten. Három

személyben egy Isten.

Atya Isten, ki Fiadat, menyből küldéd, hogy Adámot, fiaival meg-váltaná, és kedvedben vízfzáhozná.

(161) Fiú Isten, ki keresztfán magadat értünk áldozván: eleget tél sz. Atyádnak, véget-vetvén haragjának.

Szent Lélek, ki mind ezekben, elfköz lél, s' üdvöflegünkben: Bóldog Szűznek mert méhében, öltöztetted Christust testben.

Ki fáradsága után, Attyához menni akarván, Hogy jó vóltát meg-mutatná, szent Testét, s' Vérétt itt hagyá.

Végre örök bóldogságát, s' mennyei kincses tárházát, ígérte ő hiveinek, kik térdet hajtnak nevének.

Azért Atyának kedveért, és Fiú engedelmeért, A' szent Lélek szerelmeért, légyen dicsirett ezekért.

Amen.

REGGELI ÉNEK.

*Jam lucis orto sydere &c.**Nota: O dűcsöült szép kincs, &c.*

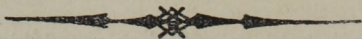
HAjnali Csillagnak, Nap fényeffégének reánk virradásában. Estiglen munkánknak, terh vifelésűnknek, erős fáradságában. Légy óltalmunk kérrűnk, segítő Istenűnk, éltűnk táplálásában.

Szitok, feddés, átok, nyelvűnket ne mossa; Erzékkűnk zabolázd-meg, hogy mint látás, hallás, figyelem, vigyázás, tiszta maradhafon-meg. Világ szennye, gazza, szem, fűl, öldöklűse ne undokithafon meg.

Légyen tisztább hónál, fejérb liliomnál, lelkűnknek ő hajléka. Minden réműléfnek, tunya reftségnek, távozzék maradéka. Testnek kevelysége, mértékletlensége, rontaffek-meg s' birtoka.

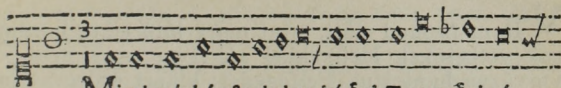
Hogy mikor a' Napnak nyugodalmas vólta, ébren talál bennűnket. Tiszta, józan élet, erőls baj-vivállal, bátoricsa szivűnket. Eneklűs, dicsiret, néki hálá-adás vigasztallya lelkűnket.

Dicsűffeg Atyának, s' az ő szent Fiának: dicsűffeg szent Léleknek. A' három személyben, és egy természetben egy bizony Istenfűgnek. Miképpen kezdetben, most, és jövendűben: Dicsűffeg az Istennek. *Amen.*

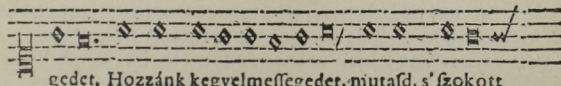

(162)

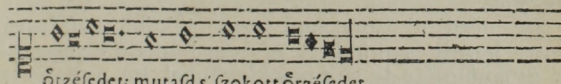
ESTVELI ÉNEK.

Telucis ante terminum &c.

Mivel már bé-estvelcdezt, kérünk Teremtőnk té-

gedet, Hozzánk kegyelmességedet, mutasd, s' szokott

őrzésedet; mutasd s' szokott őrzésedet.

Gaz álmok távul effenek: rút látálink el-vefzfzenek, Sátánok meg-kötteffenek, hogy testünk ne fer-tezzenek, hogy &c.

Istennek hiú szent Angyala, engem ki őrzésed alá, Az Ur kegyelmességéből, bizattam Anyám méhé-ből: biz. &c.

Fényeddel éjel látogafs, őrizz, vezérel, támogafs. Hogy őrdögnek álnoksága, ne árthaffon s' csalárd-sága, ne &c.

Engedd ezt nekünk kegyessen, Atya, Fiú, felle-gefen, Szent Lélekkel egyetemben, élvén örök dicsőf-legben, élvén örök dicsőflegben. *Amen.*

(163)

URBANI PAPÆ VIII.

*Oratio. Ante oculos tuos Domine, &c.**Nota: O dicsőült szép kincs, &c. ut supra.*

V Ram szemed előtt, mint nagy látó előtt, hordozzuk vétkeinket. Mellyekkel akartva, vagy nem jól vigyázva bántottuk Fellegedet: kikért érdemlettük, s' nagy fokszor érzettük, méltó büntetéfedet.

De ha csapáfidat, s' gyenge ostoridat, bűnünkkel őszve-vettyük; kissebb a' büntetés, hogy sem a' fzenvedés: vagy a' mint érdemellyük. Sulyosban vétkezünk, hogy sem verettetünk, noha firva vilellyük.

De nézd a' tunyaság, vagy inkább rozfzaság mire hozott bennünket? A' bűn büntetést érezzük, s' gyűmöcsét; de vak merőségünket, im ugyan nem hadgyuk, de söt fzaporittyuk, nehezitvén igyünket.

Ostorid közt romol, s' im ugyan le-omol, a' mi erőtlenségünk. De meg nem változik, hanem nehezedik rút Istentelenségünk. Beteg elménk hevül, de nyakunk keményül, s' nem hajol feflettségünk.

Az élet bánatban, s' sulyos fájdalomban, firván nyög, s' foházkodik. De cselekedetben, s' fzikott erkölcsökben, jobbulni nem láttatik. Ha váröz rozfzabulunk: ha bűntecz el-romlunk, s' létünk meg-fogyatkozik.

Látogatáfodban, s' ostorozáfodban meg-vallyuk bűneinket, de mihelyt le-vonzod, s' vefzfödöt el-rontod, fel-emellyük fejünket, s' mindgyárt elfelejtyük, a' min firánkoztunk, s' meg-vettyük felelmedet.

(164) Vifzont ha ki nyújtod, s' fejünk felett tartod fenyegető kezedet. Jobbulást igérünk, s' ifmét reménkedünk, hogy le-tedd fegyveredet. De ha le-

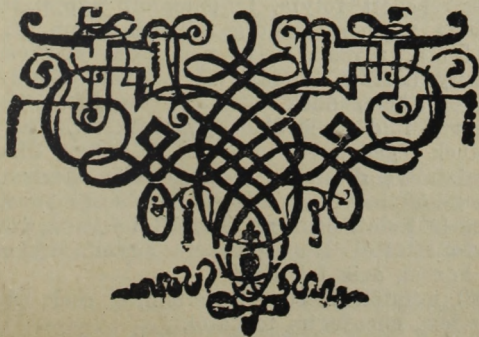
erefzted, s' hüvelyedbe tetzed meg el-hagyunk tégedet.

Illyen a' mi dolgunk s' ha még meg-epedünk, kiáltunk hogy meg engedgy. Szerelmes fiadért egy reménfegünkért, szintén veszni ne szenvedgy. Itt-is ha meg-engedsz, s' magadtól el nem vezc, ingerlünk, hogy ifmét fedgy.

Im vallás tévőid, mi bűnös fiaid előtted le-borulunk: Magunkat itilvén, s' téged dicsőitvén, fejünkre áldást várunk: mert ha meg nem engedcz, bűnünkben el-veszthecz, s' méltán pokolra szállunk.

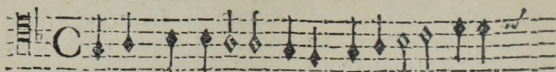
Azért édes Atyánk Izerelmes hiú dajkánk, firalmas kérésünknek; adgy helyt Izerelmedből, nem mi erdemünkől hideg könyörgésünknek. Ne nézd fok rofzságit, s' vaftag nyakafságit, romlandó életünknek.

Nám femmiből Izerzél, minket s' emberré tél csak mi üdvöflegünkért. S' a' Izerént kívánod, és tőlünk meg-várod kérésünket éltünkért. Légy azért irgalmas, s' illy kéréft meg-halgafs Urunk JESVS Chriftofert. *Amen.*

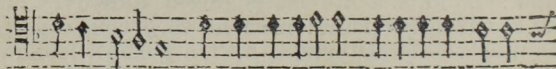

(165)

SZENT DAVID SOLTART.

Pfalmsus 6-tus. *Domine ne in furore tuo, &c.*

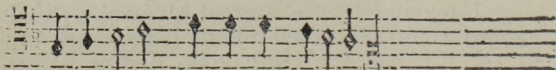
Meg ne fedgy engemet Uram, fel-gerjedett hara-

gódnak tűzében: Es meg ne ostorozz búncimnek gonofs

érdemiért mérgedben. De könyörűly rajtam: mert meg-

nyomorodtam, meg bűzhött sebemben.

Meg-rekedett folyta, fel-dagadott habja, lelkem csendelz vizének. Meddig halgacz Uram, s' nem könyörűlz rajtam, helyt nem adcz kéréfemnek? Forduly hozzám immár, mert lelkem téged vár: adgy erőt betegednek.

Mert a' föld gyomrában, pokolnak torkában nem emlitnek tégedet. Nincs ott a' ki vallya, nincs ki magasztallya dicsirvén szent nevedet. Mert vóltak, s' meg-hóltak, világból ki-múltak: érzik itéletedet.

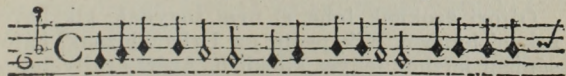
Meg-száradott bennem, óhajtástól szivem, szemem könyhullatástól. Mert éjenként ágyam, nyúgodalmas házam, ázik fok firal-

(166) mimtól. Tőled elvettettem, s' csak bé nem nyelettem, ellensegim torkától.

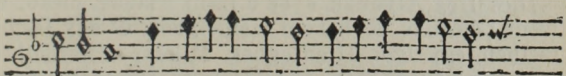
De már gonofz tévők, ártatlan vér fzapók fuffatok távúl tőlem. Mert a' magas menybe, Isten eleibe hatott firalmas versem. Meg halgatott engem: pirúly ellenfegem, és távozzál el tőlem.

Dicsőffeg Atyának, s' az ő szent Fiának. Dicsőffeg Sz. Léleknek. A' három fzemélyben, és egy termézfetben egy igaz Istenfegnek: Miképpen kezdetben, most, és jövendőben. Dicsőffeg az Istennek.

Pfal. 3 1. *Beati quorum remissa sunt iniquitates.*

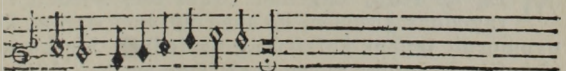
Bóldogok azokiknek, undok, vétkéincz, sebét az Utc

bé fcdtc. Mint idegen bűnnek, tulajdöm vétkéncz,

bünteréfer nem vette. De sőr, jó vólkából, bűncit lel-

kéből, az Isten le töröltte.

En pedig vétkeemet, földözvén febetem, bánatban el-fzáradtam. Mert éjel és nappal, szent kezed ostorral, fulyos terhet hágy rajtam. Azért fok kinomban, tövis közt ültőmben, már csak meg nem fonnyadtam.

(167) De te hozzád térek, bocsánatot kérek, előtted vallást téfzek: Sebeim rútsága, bűnöm undoksága,

vádlója magam lélek, A' te jó-vóltodból, tudom fzerelmedből, bocsánatot hogy vélzek.

Valaki te hozzád, bűnből hogy ki-hozád firván imádkozhatik, Még a' Viz-özönnnek, fel-indúlt ten-gernek, habja közt-is bizhatik. Látván fok inlegeből, ellenfeg kezéből, Dávid hogy ki-hozatik.

Azért őszvérekhez, bűnösök, s' lovakhoz hasonlók ne legyetek. Mert ha szép intéfnek, Isten kéréfnek nem enged reménfegtek. Hám, fék, zabla, s' oltor, délczeg lovat meg-tör, bűnötökben el-veftek.

Oltori azoknak soha el nem fogynak, kik hevernek a' bűnben. Kik pedig az Urban biznak, bátor-ságban lefznek tellyes életben. Azért örüllyetek, és dicsekedgyetek igazak az Istenben.

Dicsőffeg Atyának, s' az ő szent Fiának, dicsőffeg szent Léleknek. A' három fzemélyben, és egy termé-fzetben, egy igaz Istenfegnek. Miképpen kezdetben, most, és jövendőben, Dicsőffeg az Istennek. *Amen.*

Pfal. 37. *Domine ne in furore tuo &c.*

Nota: Meg ne fedgy engemet, fol. 165.

MEg ne fedgy engemet Uram fel-gerjedett ha-ragodnak tűzében. Es meg ne verj engem, kér nyomorúlt igyem, bofzfzéság üzéledben. Mert meg-tfsebefitnek, nyilai mérgednek, fzomorodott fzivem-ben.

Nincs épfeg testemben, olly nagy rettegéfben, haragod miatt eftem. Csontaim veleit, ki-vonták ereit, bűneim jól érzetem. Mert fejemen fellyül hatott fok vétkektől erőft meg terheltettem.

Meg-nyilatkoztattak, ismét meg-újultak, bé-forra-dott febeim. Ugyan ki-rothattak, és ki-fakadoztak, efz-nélkül nyert fekélyim.

(168) Fejemet le-sűtvén, kiért gyázban űlvén, könyben űfznak fzeimeim.

Agyékom genyetség, teltem fok betegség, kinnyai-val ugy meg tőlt: Hogy vad Orofzlán-ként ordit, és a' nagy kint, vífelvén csak meg nem hólt. Szemeid jól láttyák fzivemet, mint rágják, nincs teltemben egy ép főlt.

Meg-hirvatt bús fzivem, meg-válozott fzinem, homály fogta fzememet: Mert mind ellenfegim, mind régi barátim, fzidnak, pőknek engemet: Szembe fzépen fzólnak hátam meget rágnak, tőrbe csallyák fejemet.

De én néma vőltam, fűletem bé-dugtam, békeség-gel fzenvedtem. Csak te tőled vártam Uram, benned biztam, érted mindent fel-vettem. Ne fzenvedd hogy láfsák, őrómmel kik várják vefztemet, mert el-eftem.

Oftort, pálczát, méltán fzenved bűnős hátán, gonofz fzólgád meg-vallom. Jó-tétért, haragját rá-galmazó f zavát, ellenfegimnek hallom. De te jó-vőltodból, lelkemet fok kinból vidd-ki bűnben ne hallyon.

Dűcsőffeg Atyának, s' az ő fzent Fiának. Dicsőf-feg fzent Léleknek. A' három fzemélyben, és egy természetben egy igaz Iftenfegnek. Miképpen kezdetben moft, és jővendőben, Dicsőffeg az Iftennek. Amen..

Pfal. 50. *Miferere mei deus. &c.*

Nota: Bóldogok a'kiknek, fol. 166.

V Egetlen irgalmu oh te nagy nagy hatalmu Iften, légy már kegyelmes. Eőncsd-ki mindenestől jó-dat rám kebledből, mert lám melly vefzedelmes; Bűnöm miatt lelkem, ki titkon rág engem, mert nagy febbel ferelemes.

Mofd-el rólam immár, kit lelkem alig vár, mofd-el bűnöm rútságát. Egygyűtt a' rúthirrel, mint rútbűzt enyhies-el, fertelmem

(169) bűdös-szagát. Ismérem bűnömet, kiért nap engemet rettent, mutatván magát.

Csak néked vétkeztem, bűnt előtted tettem, oh kegyelmes Ur Isten. Kit semmi ravaszság nem csálhat, s' álnokság, rejtve előtted nincsen. Mert a' nagy kék égből, mint Királyi székből, látod mit mivel minden.

Ha érdemem-szerént, reám eresztesz kint: veszek, s' jaj hová legyek? Ha tellyes éltemben, estem sok vétkekben, bizony pokolra megyek. Mert még létem előtt, lelkem meg-fertezett. Oh Istenem már medgyek?

Még anyám méhében esém nagy vétkekben, érdemem haragodat. De te ki vétket bánfz, igazt szerezek kívánfz, mutatván jó vóltodat: Hogy életre adál, azonnal oktatal, mint érteném titkodat.

En rútháládatlan, azért foghatatlan Isten hozzád kiáltok. Tisztics Ifópoddal, irgalmasfagoddal: mert la ki nagy bűnt vallok. Hogy undok vétkeimből, meg-tisztulván belől, legyek szeb, hogy sem vagyok.

Legyek fejeb hónál: s' öröm mondásoddal tölesbé az én fűletem. Vigasztald lelkemet küldvén örömdet: ne szárazd-ki velömet, csontomból bánattal, Ne nézz rám haraggal: mofd el inkább vétkeimet.

Teremcs ismég bennem, teremő Istenem, tisztazívet kegyessen. Lelked belém megént, hogy nagy szivem-szerént lelkem igazt szereffen. Engem romlott szegént, rosz érdemem-szerént, haragod el ne vessen.

Ne foszfz-meg lelkedtől, sőt üdvöfőfegemről, mondgy örömet már nékem. Szentelő lelkeddel, hadd épüllyön még fel, mint az előtt bús lelkem. Hogy sok tévelyedtek te hozzád térjenek, követvén bizváft engem.

A' kõvér áldozat, jó kedvet nem hozhat, jól tudom Uram néked. Mert ha az kellene, örömeft tífztelne, bús fejem azzal téged. Tõredelmefleggel, buzgó kõnyõrgéffel, szólok azért tenéked.

(170) Imé ki óldoztam, s' te elõdbe hoztam, fene ette febemet; kit csak te gyógyithacz, életre fordithacz: szánd keferves fejemet. Bûneim kinnyával, testem fájdalmával, ne gyõtõrd életemet.

Ha elébb nem hadtad, sõt hozzád fogadtad: tehát mostan le hadd-el, jó vóltodból fzegényt, jó fzikáfod fzerént, Sion falát állafd-fel. Hogy mind áldozatot, adgyak s' mind hálákot: ki néked leg-inkább kell.

Dicsõffeg Atyának, s' az õ fzent Fiának, dicsõffeg fzent Léleknek. A' három fzemélyben, és egy természetben, egy igaz Iftenfegnek. Miképpen kezdetben, most, és jövendõben. Dicsõffeg az Iftennek. *Amen.*

Pfal. 101. *Domine exaudi orationem meam.*

VRam hald-meg fzómat: nézd nagy firalmimat: adgy helyt imádságimnak. Orczád el ne fordicsd, haragodat enyhicsd, hald-meg fzavát fzikádnak. Eltem mint füst el-múlt, õfzve-fonnyat s' el-sült, csontim el-fzáradtanak.

Mint le-kafzált zõld fû, a' meg-epett bús fzü el-hirvatt bánattyában. Ereje testemnek, veleje csontomnak el-fzáradt kiáltáfban. Mint Pellikán madár, melly csak vad helyen jár, bújdosom a' pufztában.

Mint éjeli varjú, farkafok közt a' juh, nap fényt bátran nem látom. Mert fokban kergetnek, fejemre eskûfznek, kiért kedvetlen vóltom, izit kenyeremnek érzi, mint hamunak kõnnyel elegy italom.

De méltán oftorofz haragodban, mert rofz éltemmel érdemlettem. Engem fel-emelél, vizfontag levetél, mert ellened vétkeztem. Kiért éltem fogyott,

mint a' fűlt meg-aggot, mint kszált fű bú testem.

Te ki örökké élsz, és fenkitől nem félsz, nézz kegyeffen Sionra. El-romlott kő-falát, rakd-fel szép báltyáját, téricsd ifmég úadra.

(171) Mert most pulztságá, indittyá s' rútságá, szolgaidat íráfra.

Akkor meg-réműlnek tőled félni kezdenek, Uram minden nemzetek. Pogányok áldoznak, tiszteffeget adnak Sionban Felfegednek: Látván könyörgéset, meg-alázott szívét, hogy kedvelted népednek.

Ezek meg-iratnak, kiért jó-vóltodnak Hived halát adnak: Mert meg nem utáltad, de égből meg-láttad íralmit foglyaidnak. Kik meg-szabadulván, szent nevedet áldván fok népet hozzád vonfznak.

Nagy irgalmú Isten, kinek vége nincsen, kitől most büntettetem. Erőm jobb-korában van fogyatkozásban, meg-rövidült életem. Ha vízfzfa-szólítasz engem, ki most tartasz, félbe szakad életem.

A' földet kezdetben te teremtéd, s' menyben Csilagidat fundálád. Ezek mind el-kopnak: az űdők nem ártnak néked, mert nagy hatalmad. A' te szolgaidnak fiai, maradnak bátorságban alattad.

Dicsőffeg Atyának, s' az ő szent Fiának Dicsőffeg szent Léleknek. A' három személyben, és égy természetben egy igaz Istenfegnek. Miképpen kezdetben, most, és jövendőben. Dicsőffeg az Istennek. *Amen.*

Pfalms 129. De profuudis clamavi ad te Domine, &c.

Nota: Meg ne fedgy engemet fol. 165.

SOk háborúságban, szivem nagy bánatban, ekmerült íralmában. Kiált szent nevedhez, kérezed fűledhez könyörgését búában. Halgals kérésemre, ne nézz bűneimre, Uram fogadgy kedvedben.

Ha gonofságinkat, fok álnokságinkat érdem sze-

rént bünteted: Nincs olly ki el-túrje haragodat, s' nyerje üdvöflégét elötte.

(172) De a' bündöft hozzád, hogy könnyebben vonnád, biztattya igireted.

Azért benned bizom, mert te vagy óltalmom, Uram, nagy jó-vóltodból. En szabaduláfam, bőséges váltságom, te vagy órdög torkából, Ifraelt vétkébből undok álnokságból, te mentéd-ki fogságból.

Dicsőffleg Atyának, s' az ő szent Fiának, dicsőffleg szent Léleknek: A' három személyben, és egy természetben egy igaz Istenflegnek. Miképpen kezdetben, most, és jövendőben, Dicsőffleg az Istennek. *Amen.*

Pfalmus 142. *Domine exaudi orationem meam, &c.*

Nota: Meg ne fedgy engemet, fol. 165.

HAjcsd-meg fűleidet, kérem Felségedet, hald-meg könnyörgésemet. Kemény itiletre, ne vidd nagy vezélyre Izegény bündös fejemet. Mert nincs senki olly szent, kit bűnnel bé nem kent, gyarlóság, s' meg nem ejtett.

Látod ellenflegem földre nyomott engem, szomjú-hozza véretem. Sötét batlangokban, mint elevent firban, szoritottak engemet. Csak régi jó-vóltod Atyánkhoz irgalmod, bátoritván szivemet.

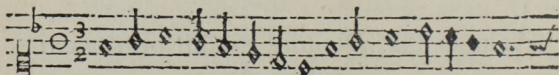
Ki-terjefztett lelkem, el-száradott szivem, mennyei harmatot kér. Hald meg kiáltását, ólcsd-meg szomjúságát: mert nincs már testemben vér. Mint egy száraz kútban, kegyetlen barlangban, irgalmat csak tőled kér.

Uram irgalmadat, mutafd jó-vóltodat, benned bizó szólgádhoz. Igazgafd útamat, minden szándékimat téricsd akaratomhoz. Biztafd szent Lelkeddel, és vidd hatalmaddal, lelkemet Felflegedhez.

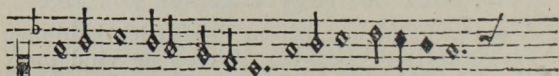
(173) Bizom jó-vóltodhoz, nyavalyámból ki-hofzsz, bűnömből kitisztúlok. Verd meg kemény szivét, ellenfelem vétkét kik miatt én bűt vallok. Noha bűnös vagyok, ugyan tiéd vagyok Uram, s' néked szólgálok.

Dicsőffleg Atyának, s' az ő szent Fiaának, dicsőffleg szent Léleknek. A' három személyben, és egy természetben, egy igaz Istenflegnek. Miképpen kezdetben, most, és jövendőben. Dicsőffleg az Istennek. *Amen.*

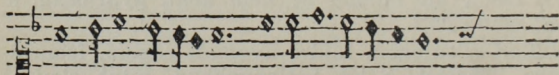
Psalmus 41. *Quemadmodum desiderat
Cervus, &c.*

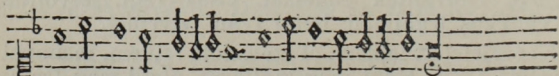
Mint a' szép hives patakra, a' Szarvas kívánkozik.

Lelkem ugy óhajt Uramhoz, és hozzá foházkodik.

Te hozzád én Istenem, szomjúhozik én lelkem.

Vallyon szined cseiben, mikor jutok élő Isten.

Köny.

(174) Köny-hullatásim énnékem, kenyerim, éjel, nappal. Midőn azt kérdik én tőlem. Hol Istened kit vártál? Ezen lelkem ki-ontom, és házadat ohajtom: Hol az Hivek feregiben, örvendek szép éneklésben.

En lelkem mire csüggecz-el: mit kefergefz ennyire? Bizzál Istenben s' nem hágy-el, kiben örvendek végre. Midőn hozzám orczáját, nyújtya szabadítását. Oh én kegyelmes Istenem, melly igen keferreg lelkem.

Mert te rólad emlekezem, ez Jordánnak földéről; Szent helyedre igyekezem, ez Hermon kis hegy mellől. Mélység kiált mélyfeget: midőn én fejem felett, A' fok febes viz meg-indúl, s' mint egy erőfz hab meg-zúdúl.

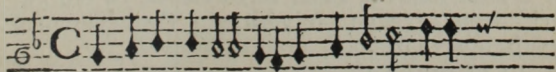
Sebeflege ár-vizeknek, és az nagy zúgó habok. En rajtam őfzve ütköznek, még is hozzád óhajtok. Mert úgy meg-tartafz nappal, hogy éjel vigasággal, Dicsireteket éneklek, néked erőfz őrizőmnek.

Mondván Isten én kő-fzálam, mire felejtfez így el? Ellenfeğim vadnak rajtam, gyálfzban járok vefzéllyel. Mert az ő hamis nyelvek, csontaimban meg-fertnek: Mert így bofzfzontnak engemet: Láfuk hol vagyon Istened.

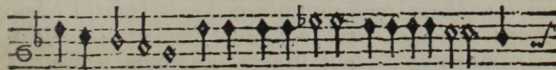
En lelkem mire csüggecz-el, mit kefergefz ennyire? Bizzál Istenben, s' nem hágy-el, kiben örvendek vegre. Ki nékem fzem-látomált, nyújt kedves szabadulást. Nyilván meg-mutattya nékem, hogy csak ő az én Istenem. Amen.

(175)

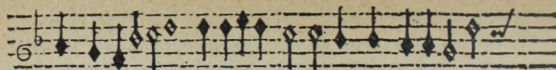
Pfalmsus 22. *Dominus regit me & nihil mihi deerit: &c.*

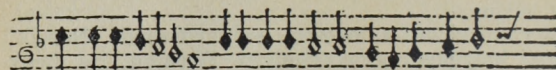
Szent Dávid Proféta éneklő könyvének huszon-

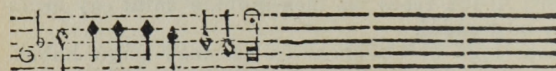
kettő részben. Bizván az Istennek, az ő reá való nagy

gondviselésében: és hálákat adván ō szent Eclefiának

mind'egész életében: igen dicsekedik lelkében minden

hiú Keresztyének képében.

Tudom hogy Páfztorom, s' Vezérem énnékem, az én édes Iftenem: kinek gondgya vagyon tettemre, lelkemre, mert ō teremtet engem, és ō júha vagyok, és hozzá halgatok, mert ō meg-váltott engem. Azért benne bizom, tudom élet-nélkül hogy én nem szü-kölködöm.

(176) Az ō mezejének, szép firos fűvével szépen legeltet engem. Szent igiretinek édes beszédével mikor vigasztal engem. Anyafzentegyházban, és az ō aklában, szépen meg-nyúgot engem: Lopótúl, farkaftól, hamis tanitótúl, ott meg-öltalmaz engem.

Reggel hogy ki-vifzen, én előttem mégyen, igaz tudományával. Minden napon kétfzer engemet meg-itat ō lelki italával. Lelki folyo-viznek, és élő kút-főnek szép gyenge folyásával. Evangéliomnak Anyafzentegyházban, ō prédikállásával.

Azzal én lelkemet ugyan meg-újittya, és újonnan meg-áldgya. Menyorfzagnak úttját, és az igaz Hitet, énnékem meg-mutattya. Az ō szent Fiában szomorú lelkemet csak egyedül biztattya: méltatlanságomhoz az ō szent Fiáért, igafságát mutattya.

Illy nagy reménfeggel és bizodalommal, azért te

benned bizom. En Uram Istenem testemet, lelkemet, én tenéked ajánlom. Ha szintén az halál völgye árnyékában az én fejemet látom; mert te vagy én velem, szabadulófomat azért te tőled várom.

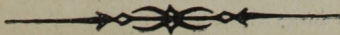
Meg, vigasztal engem te páztori veszfzöd, és te páztori botod; A' fok nyomoruság, mellyel hiveidet, meg-fújtod, fanyargatod: Mellyel beszédedhez olly nagy szépen őket szoktatod és tanítod; hogy el ne veszfzenek, sőt veled legyenek, mind örökké megtartod.

Im nagy kézfzűlettel, ellenfegim előtt, afztalt fzerzefz énnékem. A' te szent Fiadnak egy áldozattyával táplárod az én lelkem. Meg-vigasztaltfz engem, s' mindenkor meg-adod bölffeggel én életem. En ellenfegemnek nagy bölffzúságára, mert tartod az én lelkem.

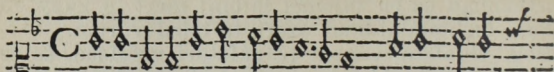
Rothadandó testnek halandóságától meg-fzabadi-taltfz engem. Ez világ sem árthat, semmi álnoksággal, sem csalárdsággal nékem: mert én te általad fő ellenségemet az ördögöt meg-gyöztem. S' Az én életemet csak te benned bizván, mindenkor helyezetttem.

(177) A' te jó-vóltodból, s' kegyelmeffedből, mind ezeket én várom: Mert ezekre való nagy méltóságomat, én bennem nem találom. Azért minden napon az én életemet én csak te reád bizom. Es tudom bizonnyal hogy te benned soha én meg nem fogyatkozom.

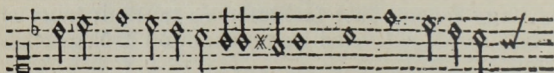
Lélfzek mind örökké az én Istenemnek, és Uramnak házában. Az én Christufomnak páztorsága alatt az Anyaszentegyházban. Az ő júhainak, s' igaz hiveinek, az ő tárfaságokban. Kikkel egyetemben örökké vigadok, az örök bölffogságban. *Amen.*

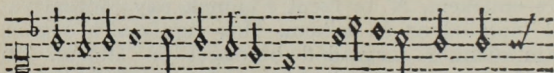
*Idem Psalmus 22-dus. Dominus regit me &c
nihil mihi decrit, &c.*

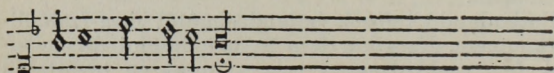
Az Ur Isten nekem édes táplálóm, Minden dolga

imban csak ő az én igazgatóm, Nem hágy engemet.

tellyességgel el-nyomorodnom: életemben nem hágy

engem meg-romlanom.

Sokszor

(178) Sokszor történt nekem háborúságom. A' hamisságok miatt sokszor esett bújdosásom. De mindenkor jó helyen lett én meg-maradálom: jámboroktól meg-volt az én táplálásom.

Csak az Isten én lelkemnek vezére. A' gonosztól én életemnek él-téritője. Az ő áldott szent nevének nagy dicsire; az igazságnak ősvényén viselője.

Nem rettegek semmi veszedelemtől; Még az halálnak-is ő nagy kegyetlenségétől. Mert óltalmaz az én Uram engem mindenektől. Velem vagyon meg-ment minden ellenféltől.

Eő ennékem meg-öriző pásztorom; Noha tőle bűnömért néha meg-ostoroztatom; De viszontag kegyes-képpen meg-vigasztaltatom: mint Atyámtól, foha el nem hagyattatom.

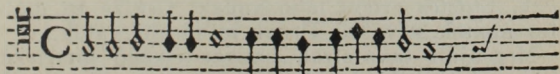
Drága szép ajándékokkal meg-láttál; Tifzteffleggel én Istenem meg-ajándékozál: noha bozfzontod ellenfegetem te azokkal, de tartod az én lelkemet vigasággal.

Azon kérlek én Istenem tégedet, környékezd-meg te kedveddel az én életemet. A' te irgalmafságod biztassa az én fzivemet: te jó-vóltod birja az én életemet.

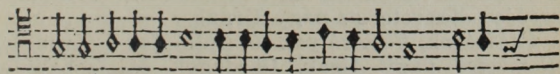
Hogy csak néked élhefsek ez világon. Vigy enge-met örömrre Uram a' más világon: mert nincs tö-kélletes bóldogság itt e' világon; csak te vagy Ur Isten, az én vigaságom.

Ez dicsiretet a' szent Dávid éneklé: mikor Isten őtet háboruiból meg-menté. Es a' Soltár könyvbe verfekbe így helyhezteté, békefegeért az Ur Iftent dicsiré. *Amen.* (179)

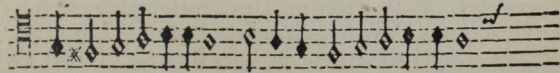
Pfalmus 148. *Laudate Dominum de Caelis, &c.*

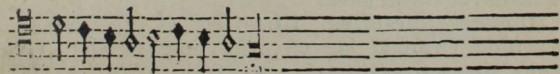
Dicsőült helycken mennyei paradicsomban.

A' kik vigadoztok végheetlen bóldogságban. Vattok

meg-újult állapotban; Az Urnak nevét ének szóban,

nó dicsirétek vigaságban.

Aldgyátok az Urat, kik csak ő néki szolgáltok. Artatlan ruhában tündöklő lok kar Angyalok. Te is nap, és Hóld, és Csillagok: valakik egi tűzzel birtok, fel-fzóval ötet kiálesátok.

Egek lok réfzei, világnak nagy széleffége. Dicsirjed az Urat Tengernek titkos mélyfége; a' kiket Iften ő Fellege, bizonyos czállal bé-rekefzte, s' fel nem bonthat már lenki keze.

Barlangok fenekén nyúgovó mérges Sárkányok. Sőtét havafokban lakozó vad Oroszlányok; Ti is ifzonyú nagy Czet-halak, tenger őfvényét kik járjátok: Aldaffek az Ur; azt mondgyátok.

(180) Föld, Meny, Tűz és Viz, fejr Hó, kő, zápor eső. Déli s' Elzaki fzel, levegő ég, könnyű fzellő. Tél, tavasz és nyár, őfzi idő, melly négy rézből áll egy efszendő: tőletek az Ur dicsirendő.

Szölő termő hegyek; fel-nyúló fzeép ékes halmok. Vad s' fzelid gyümölcs-fák, zúgó csergő patakcskák. Ligetes erdőn lakó vadak; Csúfzó és máfzó lok állatok, nevét az Urnak mind áldgyátok.

Meg-újult tavaszfal, hangos éneklő madarkák. Széep új énekekkel áldgyátok nevét az Urnak. Kis Filemile ki torkának, az rekedélek nem árthatnak; nyújes dicsiretet az nagy Urnak.

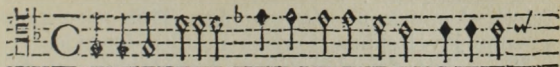
Csálfárok, s' Királyok, és földi lok hatalmasok. Nemzetes nagy Urak. Gazdagok és fzaadosok. Birák, Tanácsok, és Polgárok, kik az köz-népnek törvént fzahtok. Ti-is az Urat mind áldgyátok.

Ti is fzeép Tavasz virághoz hasonlő Iffiak. Szűléknek őrőmi gyermeki kedves feregek. Tifzta életű kegyes Szűzek; efszes és okos jámbor Vének, az Urnak nevét dicsirjétek.

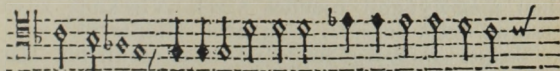
Dicsiret, dicsőffeg, tifzteffeg és hálá-adás. A' Szentek Urának, légyen őrők magafztalás: Kiben fo ha nincsen változás; vagy ígérttől meg-hanyatlás; tőle fejünkre fzállyon áldás. *Amen.*

(181)

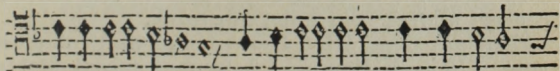
*Canticum Triumpuerorum. Benedicite omnia opera
Domini Domino &c.*

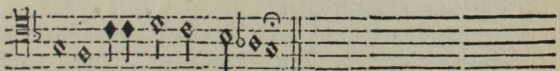
Teremtett állatok: minden alkotmányok Istennek

szép munkái. Az Urat áldgyátok, fel-magasztaljátok.

méltó ötet dicsírni. Minden állatokon, most, és minden-

koron ilik fellyebb állatni.

Ti mennyei jóban, örök vigaságban, lakozó szép Angyalok. Dicsirjétek ötet: ti-is dicsőített menybéli szép hajlékok: Egek felett Vizek, minden erőflegek, ötet magasztaljátok.

Világnak szép szeme, Napnak fényeffege dicsirjed Iftenedet. Sötét éjnek szine. Hóldnak fejez fénye dicsirjed te-is ötet. Magos égben fénlő, mint gyemant tündöklő, Csillagok áldgyák ötet.

Szeles zápor eső, gyenge fűrül függő, gyöngy harmatok áldgyátok. Minden-féle szelek, kik mint titkos lelkek fujdogalván

(182) ingotok. Tűzek, Melegsegek, Hidegek, Hévsegek, Iftenteket áldgyátok.

Egi harmatozás, csillámó zuzmaráz, magasztaljátok ötet. Csikorgó tél áldgyad; hideg Hó, Jég áld-

gyad; áldgyátok Nap s' Ej ötet. Aldgyad Világofság. Sötétlég, Villámás: Felyhők áldgyátok ötet.

Földnek kereklege: Hegyeknek fellege. Halmoknak csekélylege: Dicsirjétek ötet, áldván minden felett, s' ennek ne légyen vége. Ti-is azon-képpen gyenge jövőtekben, földnek minden lengéje.

Hives kút fejekből titkos forrásokból, ki folyó krihtaly vizek. Feneketlenfegben mélyfeges tengerben meg-nyúgott csendes vizek. Vizeknek zúgáli, csorgó frifs folyáli; áldgyátok Iftenteket.

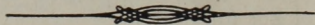
Tenger mélyfegében Czet-halak fekűvén, Iftent magasztallyátok. Szárnyotokon járó egben jádzozó madarak-is áldgyátok. Minden-féle barmok, Emberi állatok néki hálát adgyatok.

Ifraëlnek népe, Iften szeme fénye, az Urat dicsirjétek. Iftennek Papjai, fel szentelt tagjai ötet dicsőcsétek; Kik néki szolgáltok: örökké áldgyátok, leg fellyebb bőcsüllyétek.

Testi tömlöcztőköl, mint kemény fogságból, már ki-fzabadúlt lelkek. Vagy kinek a' telthez, természethez-képeft, nem vólt köteleffegtek: Artatlanságtokban, s' alázatofságban az Iftent dicsirjétek.

Dicsird Ananiás: dicsird Azariás, és Mifaël az Iftent. Dicsird minden felett, mind örökké ötet, mert fellyül halad mindent. Az Atyát, a' Fiút, Szent Lélekkal edgyütt áldgyuk, egy igaz Iftent.

Aldott vagy Mennyégben, mennyei erődben, Uram s' dicsőffegedben. Dicsiret tenéked: dicsőffeg tenéked, örök fényeffegedben. Minden dicsiretet, fellyül hallad léted, véghetetlenfegedben. *Amen.*

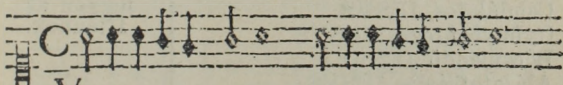
(183)

PROCESSIONOKRA VALÓ LITANIAK.

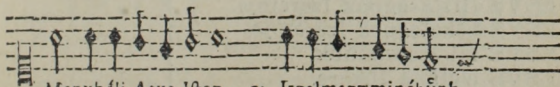
Az üdvösséges JESVS Nevéről való Litánia.

S. Bernard. Serm. in Cantica.

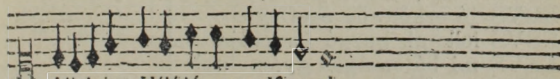
Nagy orvosságad vagyon oh én lelkem, az JESVSzében el rejtve
 mely minden dögleteffégtől meg-óltalmaz. Azért mindenkor
 kebeledben, kezédben, szívedben légy ez az Nev.

V Ram irgalmazz nekünk. Uram irgalmazz nekünk.
 Christus kegyelmezz nekünk. Christus kegyelmezz nekünk.
 Uram irgalmazz nekünk. Uram irgalmazz nekünk.
 Christus halgafs-meg minket. Christ; halgafs-meg minket.

Menybeli Atya Isten. Irgalmazz minékünk.

Alleluja. Hálálégyen az Istennek.

Meg-váltó Fiú Isten.
 Szent Lélek Ur Isten.
 Szent Háromság egy Isten.
 JESVS élő Istennek Fia.
 JESVS Dávidnak Fia,
 JESVS Szűz MARIAnak Fia.

Irgalmazz
 minékünk.
 Alleluja. Hálá
 légyen az
 Istennek.

(184)

Szentféges JESVS.
 Hatalmafságos JESVS.

Erőlfeges JESVS.
 Tökéleteffeges JESVS.
 Dicsőlfeges JESVS.
 Csuda tévő JESVS.
 Kedveffeges JESVS.
 Szerelmeteffeges JESVS.
 JESVS tífztáb a' Verő-fénynél.
 JESVS szebb a' Hóld világnál.
 JESVS fényefb a' Csillagoknál.
 Csudálatos JESVS.
 Gyönyörűlfeges JESVS.
 Bőcsülendő JESVS.
 Alázatofságos JESVS.
 Nagy fzegényfegű JESVS.
 Szelidlfeges JESVS.
 Engedelmeffeges JESVS.
 Tífztaságos JESVS.
 JESVS tífztaságnak fzeretője.
 JESVS békefegnek fzeretője.
 JESVS mi fzerelmünk.
 JESVS életünk tüköre.
 JESVS lelki jóságok példája.
 JESVS jó erkölcsök ékeffege.
 JESVS lelkünk buzgó fzeretője.
 JESVS mi bátorságos gyámolunk.
 JESVS mi óltalmunk.
 JESVS fzegények Attya.
 JESVS nyomorodtak vigafztaláfa.
 JESVS hivek kincse.
 JESVS drágalátos gyöngy.
 JESVS tökéletteffeg tárháza.
 (185)
 JESVS juhaidnak jó Páfztora.
 JESVS tengeren evezők fényes Csil-2
 JESVS bizony világofság. (laga.)
 JESVS örök bőlesefeg.

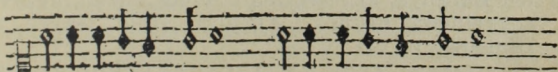
Irgalmazz
 minékünk.
 Alleluja. Hálá
 légyen az
 Istennek.

Irgalmaz
 minékünk.
 Alleluja. Hálá
 légyen az
 Istennek.

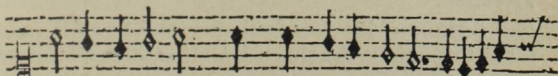
et különben Maria
 Anonall Cesar
 Ave maris stella
 etc.

JESVS véghetetlen jóság.
 JESVS Angyalok öröme.
 JESVS Pátriárkák Királlya.
 JESVS Proféták világofítója.
 JESVS Apoftolok Mestere.
 JESVS Evangelifták Tanítója.
 JESVS Mátyrok erőflege.
 JESVS Confessorok világa.
 JESVS Szűzek Vő-legénye.
 JESVS minden Szentek koronája.

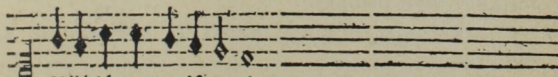
Irgalmazz
 minékünk.
 Alleluja. Hálá
 légyen az
 Istennek.

Isten' irgalmazz nékünk. JESVS kegyelmezz nékünk.
 Isten irgalmazz nékünk. JESVS halgass-meg minket.

Mindén gondszúl. Ments-meg minket JESVS, Alleluja.

Hálá-légyen az Istennek.

Minden büntől.
 A' te haragodtúl.
 Az ördög incselkedéfitől.
 (186)
 Dög-haláltól, éhfégtől, és hadaktól.
 A' te parancsolatid meg-fzegéftől.
 Minden-némű gonofztúl.
 Meg-tesztésüléfed által.
 E' világra jöveteled által.
 Születéfed által.
 Környül-metélkedésed által.

Ments-meg
 Alleluja. Hálá
 minket
 JESVS.
 légyen az
 Istennek.

Sok fáradságid s' éhezéfid által.

A' te fájdalmid által.

Oftorozáfid által.

Szent halálod által.

Fel-támadásod által.

Menybe meneteled által.

A' te örömid által.

Dicsőfféged által.

Edefféges Izüz szent Anyád által.

Minden Szentek efedezése által.

Mencs-meg
minket
JESVS.
Alleluja. Hálá
légyen az
Istennek.

Isten Báránya, ki el-vélfzed e' világ bűneit. JESVS
kegyelmezz nekünk. Alleluja. Hálá légyen az
Istennek.

Isten Báránya, ki el-vélfzed e' világ bűneit. JESVS
halgafs-meg minket. Alleluja. Hálá légyen az
Istennek.

Isten Báránya, ki el-vélfzed e' világ bűneit. Irgal-
mazz minékünk. Alleluja. Hálá légyen az Istennek.

JESVS Christ' halgafs-meg minket. JESVS Chr.
halgafs meg minket.

Uram irgalmazz nekünk. Christus kegyelmezz né-
künk.

Uram irgalmazz nekünk Mi Atyánk &c.

Ű. Es ne vigy minket kifirtetbe. R. De szabadies
minket a' gonofztúl.

Ű. Aldgyad lelkem az Urat. R. Es mindenek a' kik
én bennem vadnak az ő szent nevét.

Ű. Légyen áldott az Ur neve. R. Mostantúl-fogva és
mind örökké.

(187)

Ű. A' mi legitifgünk az Ur nevébe. R. Ki a'
mennyet, és földet teremtette.

Ű. Uram halgafd-meg könyörgéfeemet. R. Es az én
kiáltádom juffon elődbe.

Könyörögjünk.

Ó Rők mindenható Ur Isten, vezérellyed igyekezetünket, kedved és jó akaratod szerént, hogy a' te szerelmes szent Fiad neve által, méltók lehessünk szolgálatodra és jó cselekedettel való bővölködésre.

A' te Nevednek felelmét és szerelmét, öncsd szivünkbe Ur Isten: mert soha gond-viselésedtől ki nem rekeszted a' kit szent szerelmednek áthatatóságában meg erőssítesz.

Hatalmaságnak és minden jónak Istene, kinek hatalmában vagyon minden jó, ólcsd-be szivünkbe a' te szent Neved szerelmét, és őregbicsd bennünk a' te szolgálodat; hogy a' mi jó bennünk vagyon, te általad gyarapodgyék, és az áthatatóságnak gyakorlásával meg-őrizzessék.

Ur Isten, ki a' te szent Fiadnak, a' mi Urunk JESUS Christusnak dicsősséges szent Nevét, Híveid szivébe illy szerelmetessé, és gyönyörúségesse; a' gonosz lelkeknek pedig illy iszonyúvá, és rettenetessé tötted. Engedd kegyelmessen; hogy valakik ezt a' JESUS nevét áthatósan tisztelik e' földön, vigasztalásidnak édeségét érezzék mennyégben; Ugyan azon mi Urunk JESUS Christusnak érdemeért, ki az Atyával és szent Lélekkel egyetemben él, és uralkodik örökkön örökké. Amen.

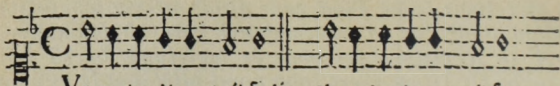
¶ Uram halgasd-meg könyörgésemet. R. Es az én kiáltásom jussom elődbe.

¶ Aldgyuk minnyájan az Urat. R. Hálát adgyunk ő szent Felsegének.

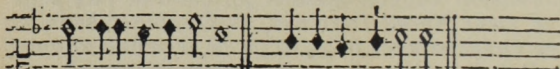
¶ Es az hívek lelkei Isten irgalmaságából békelegben nyugodgyanak. R. Amen.

(188)

LITANIA AZ OLTARI SZENTSEGRŐL.

Vram irgalmazz nekünk. Úram irgalmazz nekünk.
 Christus kegyelmezz nekünk. Chr: kegyelmezz nekünk.
 Úram irgalmazz nekünk. Úram irgalmazz nekünk.
 Christ: halgafs-meg minket. Christ: halgafs-meg minket.

Ménybéli Atya Isten. Irgalmazz minékünk.

Meg-váltó Fiú Isten.	}	Irgalmazz minékünk.
Szent Lélek Ur Isten.		
Szent Háromság egy Isten.		

Eleven kenyér ki égből szállottál. Légy irgalmas minékünk.

El rejtett Isten és üdvözítő.

Választottak gabonája.

Szűzek nevelő bora.

Kövér kenyér, Királyok gyönyörű-

Szünetlen áldozat. (sege.)

Tisztá áldozat.

Mekula nélkül való Bárány.

Tisztaságos asztal.

Angyalok eledele.

El-rejtett manna.

Isteni csudák emlékezete.

Természet felett való kenyér.

(189)

Tefté lött Ige.

Veljünk lakozó szent otya.

Légy irgalmas
minékünk.

Aldomás pohára.

Hitünknek titka.

Felleges tisztelendő szentfeg.

Szentfeges áldozat.

Elevenek és holtak békéltetője.

Büntül óltalmazó mennyei orvosság.

Minden csudák csudája.

Az Ur halálának szentfeges emlékezete.

Mindő bőfeget meg-halladó ajándék.

Isteni szerezetnek kivált-képpen való emlékezete.

Isteni ajándékok bőfege.

Szent és felleges Titok.

Halhatatlanságnak orvossága.

Eltető rettenetes Szentfeg.

Az Igének mindenható erejével Tef-té vált kenyér.

Vér nélkül való áldozat.

Etel és vendég.

Gyönyörűfeges lakodalom, melyben az Angyalok szolgálják.

Kegyeffegnek szentfege.

Szerzetnek kötele.

Bé mutatott ajándék, és bé mutató.

Tulajdon kút-feje minden lelki édesfegnek.

Aitatos lelkek táplálása.

Az Urban meg-hóltak lelki eledele.

Jövendő dicsőffegünk záloga.

(190)

Uram irgalmazz nekünk.

Uram kegyelmezz nekünk.

Légy irgalmas
minékünk.

Légy irgalmas
minékünk.

Isten irgalmazz nekünk.
 Uram halgafs-meg minket.
 Szent Tefted, Vérednek méltatlan
 vételétől.
 Tefti kívánságoktól.
 Szem kívánságától.
 Eletnek kevélyfégétől.
 Minden bűnre vivő oktúl.
 Azért a' kívánságért, mellyel kíván-
 tad a' Hufvétot Tanitványiddal
 enni.

Nagy alázatofságodért, mellyel Ta-
 nitványid lábait meg-moftad
 Buzgó szeretetedért, mellyel ezt az
 Szentfeket rendelted,
 Drága szent Véredért, mellyet az ól-
 táron hadtál.
 Ennek a' te szent Teftednek őt Se
 beijért, mellyeket érettünk fel-
 vettél.

Mencs-meg
 Uram
 minket.

Mi bűnösök. Kérünk téged halgafs meg.
 Hogy ennek a' csudálatos Szentfegnek
 hitit, bűcsületit, és áitatofságát ben-
 nünk meg tarsad és öregbicsed.
 Hogy bűneinknek igaz gyónáfa által
 minket az Oltári Szentfeg gyakor
 vételére vezérelly.
 Hogy minket tévelygéstől, hitetlenfegtől,
 és szivnek vakságától meg óltalmaz.
 Hogy ennek a' dicsőffeges Szentfegnek
 drága mennyei gyümölcsiben részle-
 sültets.

Kérünk
 téged
 halgafs-
 meg.

Hogy halálunk óráján ezzel a' mennyei
 úti edellel minket bátorics és vas-
 tagics.

Istennek Fia. Kérünk téged halgafs meg.

(191)

Isten Báránya ki el-vélszed e' világ bűneit.

Kegyelmezz Uram minékünk.

Isten Báránya ki el-vélszed e' világ bűneit.

Halgafs-meg Uram minket.

Isten Báránya ki el-vélszed e' világ bűneit. Irgalmazz minékünk.

Christus halgafs-meg minket. Christus halgafs-meg minket.

Uram irgalmazz nekünk. Christus kegyelmezz nekünk.

Uram irgalmazz nekünk. Mi Atyánk &c. üdvöz-légý MAR:

Ÿ. Uram halgafd-meg könyörgésemet.

R. Es az én kiáltásom juffon elődbe.

Könyörögjünk.

VR Isten, ki nekünk az csudálatos Oltári Szent-ségben kin-szenvedesednek emlekezetit hadtad; Adgyad hogy az te Testednek, Vérednek, Szentséges titkát úgy tiszteljük, hogy Meg-valtásodnak gyű-mölesét szüntelen érezzük magunkban. Ki elsz, és uralkodol az Atyával, és Szent Lélekkel mind örökkön örökké. Amen.

Ÿ. Uram halgafd-meg könyörgésemet.

R. Es az én kiáltásom juffon elődbe.

Ÿ. Aldgyuk minnyájan az Urat.

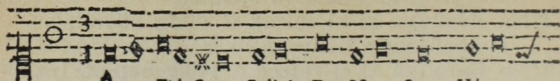
R. Hálát adgyunk ő szent Felségének.

Ÿ. Es az Hivek lelkei Isten irgalmasságából báke-ségben nyugodgyanak. R. Amen.

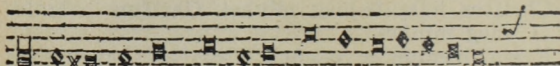
— § § § § § § § § § § § —

(192)

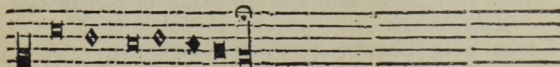
REGI LITANIA.

Atya, Fiú, Szent Lélek. Egy Isten. Szent Három-

ságban egygyek. Nag' Isten, Christus ember, és Isten,

Christus ember, és Isten.

Meg-váltó Fiú Isten. Ur Christus. Könyörülj te népeden. Ur Christus. Légy szószóllonk mennyégben. Légy szó: &c.

Jobján ülsz az Istennek. Vr Christus. Ura vagy mindeneknek. Vr Christus. Intédednek engednek. Intédednek &c.

Angyalok Arkangyalok. Vr Christus. Cherubin Seraphinok. Vr Christus. Előtted fejet hajtnak. Előtted &c.

Profétáknak seregi. Vr Christus. Apostoloknak rendi. Ur Christus. Téged áldnak örökké. Téged &c.

Tégedet szent Mátyrok. Vr Christus. Szűzek, és Confessorok. Vr Christus. Le-borulván imádnak. Le &c.

Hald-meg könyörgéinket. Vr Christ. Ne nézd mi bűneinket. Vr Christus. Dicsirhefsünk tégedet. Dicsir: &c.

Adgy szent Lelket szívünkben. V C. Egygyeffeget Hitünkben. Vr Christus. Békefeget földünkben. Békefeg; &c.

Minnyájan igaz Hitben. Vr Chr: Lehetsűnk s' te kedvedben. Vr Christus. Engedd nekűnk  ltűnkben. Engedd &c.

(193) Minden-n m  gonofzt l. Vr Ch: Es minde-n m  bűnt l. Vr Christus. Mencs-meg  s haragod-t l. Mencs &c.

E rd g csal rds git l. Vr Christus. Es hirtelen hal lt l. Vr Christus. Mencs-meg  s kifirtett l. &c.

Haragt l, gy l fegt l. Vr Christus. Es gonofz akaratt l. Vr Christus. Mencs-meg gonofz k v n-s gt l. &c.

Csillagoknak m rg t l. Vr Christus. K -es  h bo-r t l. Vr Christus. Es az  r k hal lt l. &c.

D g-hal lt l, fegyvert l. Vr Chr: Ehfegt l, szom-j s gt l. Vr Christus. Mencs-meg minden gonofz-t l. &c.

Te szent sz let fed rt. Vr Chr: Meg-teszt s l le-fed rt. Vr Christus. Vil grajd ved rt. &c.

A' te szent hal lod rt. Vr Chr: Es el-temet fed rt. Vr Christus. Es fel-t mad lod rt. &ae.

Menyben fel-men fed rt. Vr Chr: Ennyi f rad-s god rt. Vr Christus. T rj hozz nk  rdemed rt. &c.

Hogy bűn nket meg-bocs fd. Vr Chr: Minket j ra igazgafs. Vr Christus. K r nk t ged halgafs meg. &c.

Hogy Anyafzentegyh zad. Vr Chr:  rizzed, s'  ltalmazad. Vr Christus. K r nk t ged halgafs-meg. &c.

Hogy a' Romai P p t. Vr Chr: Es Egyh zi ren-deket. Vr Christus. Szent  letben meg-tarcsad. &e.

Kerezty n Kir lyok k zt. Vr C: Sz p egygye-f get engedgy. Vr Christus. K r nk t ged halgafs-meg. &c.

Hogy a' Kerezty n n pnek. Vr C. B kefeg t meg-adgyad. Vr Christus. K r nk t ged halgafs-meg. &c.

Hogy Izent Izőlgálatodban. V. C. Gyarlóságunk erőfficsd. Vr Christus. Kérünk téged halgafs-meg. &c.

Mennyei kivánságra. Vr Chr: Elméinket emellyed. Vr Christus. Kérünk téged halgafs-meg. &c.

A' mi jó-tévőinknek. Vr Chr: Adgy örök dicsőf-
feget. Vr Christus. Kérünk téged halgafs-meg. &c.

(194) Hogy örök kárhozattól. Vr Chr: Minnyá-
junkat óltalmaz. Vr Christus. Kérünk téged hal-
gafs-meg. &c.

Hogy a' földnek gyümölcsét. Vr Ch: Meg-adgyad
és meg-taresad. Vr Christus. Kérünk téged halgafs-
meg. &c.

Hogy a' meg-hólt hiveket. V. C. Dicsőffegedben
vigyed. Vr Christus. Kérünk téged halgafs meg. &c.

Hogy téged dicsirhefsünk. Vr. Christus. Szent
Atyáddal vallhaffunk. Vr Christus. Szent Lélekkel
áldhaffunk. Szent Lélekkel áldhaffunk, *Amen.*

LITANIA A' SZENTEKRŐL.

Litániák előtt való Könyörgés.

S. Auguftin. cap. 40. Meditat. & cap. 23. 24.

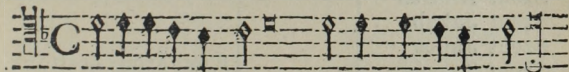
Szent, és Szeplőtelen Szűz **MARIA**, Istennek
szent Anyja, méltóztassál mi érettünk könyö-
rőgni annak, a' kinek templomává választattál.
Szent Mihály, Szent Gábriel, Szent Raphael, Angya-
lok, Archangyalok, Pátriárkák, Proféták, Apostolok,
Evangelisták, Mártýrok, Confessorok, Papok, Egy-
háziak, Barátok, Szűzek, és minden Szentek Karjai:
arra kényszeritünk titeket, a' ki választott titeket, és
a' kinek színe látásában örvendeztek, könyörögietek
érettünk b'ndsőkért az Istennek.

Uram a' Pátriárkák imádsági, a' Prophéták ér-
demi, az Apostolok könyörgési, a' Mártýrok erőf-

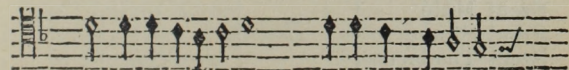
*Jege, a' Vallás-tévők Hiti, a' Szűzek tisztasága, a'
több Szentek könyörgési által, adgy töredelmes
/zivet, űzd-ki belőlünk a' kevélységet.*

(195)

MINDEN SZENTEK LITANIAJA.

Vram irgalmazz nekünk. Christus kegyelmezz nekünk.
Christ⁹ halgafs-meg minket. Christus halgafs-meg minket.

Pracin. Menyébéli Atya Isten. *Popul⁹* Irgalmazz minékünk.

Alleluja. Hálá légyen az Istennek.

Meg-váltó Fiú Isten.	}	Irgalmazz minékünk.	
Szent Lélek Ur Isten.		Alleluja, Hálá légyen	
Szent Háromság egy Isten.		az Istennek.	
Szentfejes Szűz MARIA.	}	Könyörögj érettünk.	
Istennek szent Annya.			Alleluja, Hálá légyen
Szűzeknek szent Szűze.			az Istennek.
Szent Mihály Archangyal.			
Szent Gábel Archangyal.			
Szent Raphael Angyal.			
Minnyájan szent Angyalok, és Archangyalok.			
Könyörögjettek érettünk. Alleluja. Hálá légyen az Istennek.			
Minnyájan a' dicsőültek szent lelkei. Könyör: All: Hálá &c.			
Kereftelő szent János. Könyörögj érettünk. All: &c			

Minnýájan Izent Pátyiárkák, és Proféták.

Könyörögjetek érettünk. Alleluja. Hálá légyen az Istennek.

(196)

Szent Péter	}	Apoftol.	}	Könyörögj érettünk. Alleluja, Hálá légyen az Istennek.
Szent Pál				
Szent András				
Szent Jakab				
Szent János				
Szent Tamás				
Szent Filep				
Szent Bertalan				
Szent Máté				
Szent Simon				
Szent Thadaeus				
Szent Mátyás				
Szent Barnabás				

Szent Lukács Evavangélifta.	}	All: Hálá légyen az Istennek.
Szent Márk Evangélifta.		

Minnýájan Izent Apoftolok, és Evangélifák.	}	Könyörögjetek érettünk. All: Hálá légyen az Istennek.
Minnýájan Chriftunak Izent Tanítványi.		

Minnýájan Apro Szentek.

Szent Iftván Mátyr.	}	Könyörögj érettünk. Alleluja, Hálá légyen Istennek.
Szent Lőrincz Már:		
Szent Vincze Márt:		
Szent Albert Márt:		

Szent Fábján és Sebestyén Mátyrok.	}	Könyörögjetek érett: All: Hálá légyen &c.
Szent János, és Szent Pál Mar:		
Szent Kozma, és Demjén Már:		
Szent Gerfuafius és Protáfius Már:		

Minnýájan Izent Mátyrok. Könyörögjetek &c.

Szent Sylvester Pápa.	}	Könyörögj érettünk.
Alleluja, Hálá légyen
az Istennek.
Szent Gergely Pápa.		
Szent Ambrus Püspök.		
Szent Agoston Püspök.		
(197)		
Szent Jeronimus Confessor.	}	Könyörögj érettünk.
Alleluja. Hálá légyen
az Istennek.
Szent Márton Püspök.		
Szent Miklos Püsp.		
Szent Albert Püsp:		
Szent Gerárd Püsp:		
Szent István Király.		
Szűz szent Imre Herczeg.		
Szent László Király.		
Minnyájan szent Püspökök,
és Confessorok,	}	Könyörögjetelek érett:
Allél: Hálá légyen
az Istennek.
Minnyájan szent Doctorok.		
Szent Benedek Apátur.	}	Könyörögj értünk.
Alleluja. Hálá légyen
az Istennek.
Szent Antal Apátur.		
Szent Bernárd Confessor.		
Szent Domonkos Confess:		
Szent Ferencz Confessor.		
Minnyájan szent Papok, és Léviták.	}	Könyörögjetelek
érett: All:
Hálá
légyen &c.
Minnyájan szent Barátok, és Remeték.		
Szent Mária Magdolna.	}	Könyörögj érettünk.
Alleluja. Hálá légyen-
az Istennek.
Szent Ersebet özvegy.		
Szent Margit Mártyr.		
Szent. Borbára Már.		
Szent Agota Már:		
Szent Lucza Már:		
Szent Agnes Már:		
Szent Cecelle Már:		
Szent Katalin Már:		
Szent Nefte Mártyr.		
Minnyájan szent Szűzek, és özvegyek. Könyörög-
jetelek &c.		

Istennek minden Szentei. Könyörögjetek éretünk, &c.

Isten irgalmazz nekünk. Uram kegyelmezz nekünk.

Isten irgalmazz nekünk. Uram halgafs-meg minket.

(198) Minden gonofztúl.

Minden büntől.

A' te haragodtól.

Hirtelen, és véletlen haláltól.

Az ördög csalárdságától.

Haragtól, gyűlölfegtől, és miuden gonofz akarattól.

Fajtalan lélektől.

Meny-kőtől, és égi háborutúl.

Az örök haláltól.

A' te csudálatos Teftesülésed-által.

A' te El-jöveveled-által.

A' te Születéfed-által.

A' te Kerezfleged és szent Böjtöléfed-által.

A' te Kerefzted, és kin-fzenvedéfed-által.

A' te Haláloed, és Temetéfed-által.

Szentfeges Fel-támadáfod-által.

Csudálatos Menybe meteteled által.

A' Vigafztaló szent Léleknek el-jöveveled-által.

Az Itélet napján.

Menes-meg Uram minket. Alleluja,
Hála légyen az Istennek.

Mi bűnösök. Kérünk téged halgafs-meg. Alleluja,

Hála légyen az Istennek.

Hogy nekünk irgalmazz.

Hogy bűnünket meg-bocsáffad.

Hogy minket az igaz poenitencia-tartáfra vezérelly.

Hogy a' te Anyaszentegyházadat, örizzed, és óltalmazad.

Kérünk téged
halgafs meg.
All: Hála
légyen
az Istennek.

Hogy a' Római Pápát, és az Egyházi rendeket tökéletes életben meg-tarcsad.

(199)

Hogy az Anyaszentegyház ellenfelet meg-alázzad.

Hogy a' Keresztyén Királyoknak, és Fejedelmeknek békefelet és egygyeffelet engedgy.

Hogy az egész Keresztyénfelet békefeletben, és egygyeffeletben tarcsad.

Hogy mi magunkat szent Izólgálatodban meg-erőffics és meg-tarcs.

Hogy elménket mennyei kivánságokra fel-indicsad.

Hogy minden velünk jót-tötteknek örökkévaló javaidat adgyad.

Hogy magunk, felebarátunk, atyánkfiai, és velünk jó-tévők lelkét örök kárhozattal meg menced.

Hogy a' Földnek bő gyümölesét adgyad, és mey-tarcsad.

Hogy a' meg-hólt hiveknek örök nyúgodalmat engedgy.

Hogy minket meg-halgafs.

Istennek Fia, Kérünk téged halgafs meg. All: Hálá &c.

Isten Báránya, ki el-véfszed e' világ bűneit. Kegyelmezz minékünk. Alleluja. Hálá légyen az Istennek.

Isten Báránya, ki el-véfszed e' világ bűneit. Halgafs-meg minket. Alleluja.

Isten Báránya, ki el-véfszed e' világ bűneit. Irgalmaz minékünk.

Christus halgafs-meg minket. Christus, halgafs-meg minket.

Kérünk téged halgafs-meg. Alleluja. Hálá légyen az Istennek.

Uram, irgalmazz nekünk. Christus, kegyelmezz nekünk.

Uram, irgalmazz nekünk. Mi Atyánk &c.
(200)

PSALMUS 69.

V Igyázz Isten az én szabadítádomra: lies Urã az én legítfelemre. Szégyenüllyenek-meg, és rettennyenek-meg, a' kik az én lelkemet kerelik.

Térjenek hátra, és meg-szégyenüllyenek: a' kik nékem gonofzt akarnak.

Mindgyárt vilzfza-térjenek pironkodván: a' kik engem csufolnak.

Vigadgyanak, és örvendezzenek te benned mindenek valakik téged kerelnek: és szüntelen mondgyák, a' kik a' te üdvöfílegedet kerelik: Fel-magafztaltalfelek az Ur.

En pedig szükölködö és szegény vagyok. Isten legély engem.

Te vagy az én legítfelem, és Szabadítóm: Uram el ne kéffel.

Dicsöfíleg Atyának, és Fiúnak: és szent Lélek Istennek.

Miképpen vala kezdetben, most, és mindenkor, és örökkön örökké, Ugy légyen.

Verf. Szabadics meg a' te szölgaidat:

Resp. En Istenem a' benned bizókat.

Verf. Légy nekünk Uram erőfílegnek tornya:

Resp. Ellenfígünk szine elött.

Verf. Semmi erőt ne végyen az ellenfíleg rajtunk.

Resp. Es a' hamiságnak Fia, ne ártthaffon nekünk.

Verf. Uram nem a' mi vétkeink-fzerént cselekedgyél velünk:

Resp. Se álnokságunk-fzerént ne fizels minékünk.

Verf. Könyörögjünk a' Romai Pápáért.

Resp. Az Ur óltalmazza-meg ötet, élteffe, bóldoggá

tegye ötet e' földön, és ne adgya ötet ellenfe-
ginek kezébe.

Verf. Könyörögjünk a' velünk jót tévdőkért.

Resp. Fizels-meg Uram a' te szent nevedért, min-
den velünk jót-lőtteknek, örök bódogsággal.

Verf. Könyörögjünk a' meg-hólt hivekért.

Resp. Eörök nyúgodalmat adgy nekik Uram, és
örök világofság fényeskedgyék nekik.

(201)

Verf. Nyúgodgyanak békefegben. *Resp.* Amen.

Verf. Könyörögjünk a' távul lévő Atyánk-fiaiért:

Resp. Szabadics-meg a' te szolgaidat, én Istenem,
kik te benned biznak.

Verf. Uram küldgy segitfeget nekik, a' te szent
helyedről:

Resp. Es Sionból óltalmazad őket.

Verf. Uram halgafd meg könyörgésemet:

Resp. Es az én kiáltáfom juffon elődbe.

Könyörögjünk.

V R Isten, kinek tulajdona mindenkor az irgalma-
zás, és engedelem, fogadd kegyelmesen könyör-
gésünket: hogy minket, és minden szolgaidat, kiket
a' bűnnek lánczai meg-kötöztek, a' te kegyesged-
nek irgalmasága kegyelmesen meg óldozza.

H Algafd-meg, kérünk Uram, a' meg-alázottak kö-
nyörgéseket, és a' vallás-tévdőknek bűneit, bo-
csásd-meg: hogy a' bűnnek bocsánattyával, egye-
temben, kegyelmesen békefeget-is engedgy nekünk.

M Utasd-meg Uram nekünk irgalmason a' te meg
mondhatatlan kegyelmességedet: hogy minket
mind vétünkéből ki-tisztics, mind a' büntetésektől,
mellyeket ezekkel érdemlettünk, ki-szabadics.

VR Isten, ki a' bűnnel meg-bántódo, a' poeniten-
 cziával meg-engefzteltetel, hald-meg kegyessen
 a' te néped kőnyőrgéset: és a' te haragodnak osto-
 rit, mellyeket bűneinkel érdemlettünk, távoztasd el.

Eőrk mindenható Isten, kőnyőrdily a' te szolgál-
 don, a' mi N. Pápánkon, és igazgasd őtet kegyel-
 mességed-szerént az őrk bődogságnak úttára:
 hogy a' te ajándékokból azt kívánnyia a' mi kedves
 előtted, s' tellyes szivel bé tellyesicse.

VR Isten, a' kitől vannak az szent kívánságok,
 igaz tanácsok, és tőkélletes cselekedetek: add a'
 te szolgálidnak azt a' békeséget, mellyet e' világ nem
 adhat: hogy szivünket parancsolatidban foglallyuk,
 és ellenségünk félelmétől meg-menekedvén, a' te
 óltalmad alatt csendességben éllyünk.

(202)

EGesd Uram szent Lélek tűzével, vesenket, és sziv-
 vünket: hogy néked tiszta testel szolgállyunk,
 és tiszta szivel kedveskedgyünk.

MInden hiveknek teremő, és meg-váltó Istene, a'
 te szolgálid, és szolgálóid lelkeinek bocsásd-meg
 minden vétkeket: hogy a' te engedelmedet, mellyet
 mindenkor kívántak, áitatos kőnyőrgés-által meg-
 nyerjék.

KErünk téged Ur Isten, hogy cselekedetinket iz-
 gatásiddal meg-előzzed, segítő malasztoddal ki-
 firjed: hogy minden imádságunk, és cselekedetünk,
 te tőled kezdessék, és az el-kezdett dolgok te általad
 végeztessenek.

Eőrk mindenható Isten, ki az eleveneken, és hól-
 takon uralkodol, és irgalmasz mindeneknek, a'
 kiket hit, és cselekedet-által tiéidnek ismérsz: téged
 alázatosan kérünk, hogy a' kikért előtted kőnyő-
 rdgni akarunk, kiket vagy még e' világ testben tar-
 toztat, vagy testből ki-múlván a' más világra jutot-
 tak, minden Szenteidnek esedezése-által, kegyes ir-

galmafságodból, minden bűnöknek bocsánattját nyerjék. A' te szent Fiad, a' mi Urunk JESUS Christus által, ki te veled, és a' szent Lélek Istenuel egyetemben, él, és uralkodik örökkön örökké. Amen.

Verf. Uram halgasd-meg könyörgésemet:

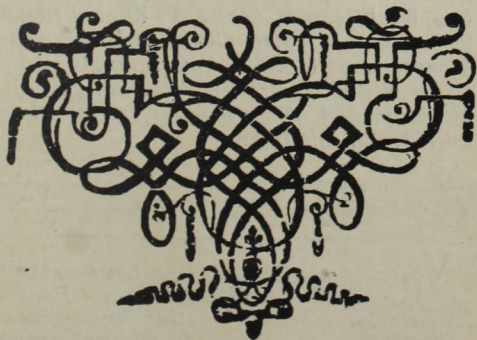
Resp. Es az én kiáltásom jusson elődbe.

Verf. Halgasson-meg minket a' mindenható irgalmas Isten:

Resp. Amen.

Verf. Es a' hivek lelkei, Isten irgalmafságából, békeségben nyugodgyanak:

Resp. Amen.

(203)

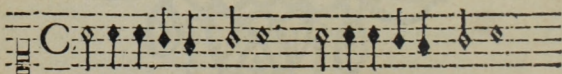
BOLDOG ASZSZONYROL VALO LITANIA.

S. Bernard. Ser. 32. super missus est.

Minden veszedelmedben, minden nyavalyádban, minden kétségedben, MARIAT gondollyad, MARIAT hijad segítségül: El ne távozzék szájadtól, el ne távozzék szivedtől, és hogy könnyűségiben részes lehess, életét kövessed magad viselésében.

Item. Serm. 2. de Adventu.

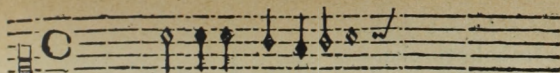
Oh áldott Szűz MARIA te általad jussunk Szent Fiadhoz, kegyelemnek meg-nyerője, életnek szüléje, üdvösségnek Anyja. Te általad fogadgyonbé minket, a' ki te általad adatott minékünk. Mencse-meg ő előtte vétkeink fogyatkozását, tiszta életed: és fel-fuvalkodott hiúságinkat, alázatosságod. A' te bőséges szereteted fedezze bé bűneink sokaságát.

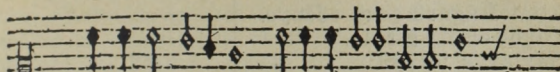
V	Ram irgalmazz nekünk.	Uram irgalmazz nekünk.
	Christus kegyelmezz nekünk.	Christus kegyelmezz nekünk.
	Uram irgalmazz nekünk.	Uram irgalmazz nekünk.
	Christus halgáts-meg minket.	Christ; halgáts-meg minket.

Menybéli Atya Isten.
Meg-váltó Fiú Isten.
Szent Lélek Ur Isten.
Szent Háromság egy Isten.

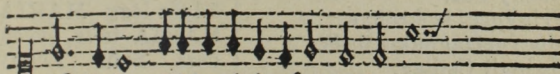
} Irgalmazz minékünk.

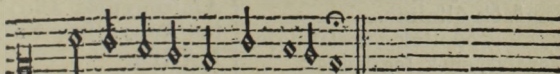
Duo del 3. part. Szentlégyen Szűz MARIA.

Populus. üdvöz-légy MARIA. MARIA te-is örvendézz

Szűz Leány. Efedezzel érettünk Afzszonyunk

Christus Anyja szép Szűz MARIA.

Istennek szent Anyja.
 Szűzeknek szent szűze.
 Christus Anyja.
 Isteni malasztnak Anyja.
 Tisztaságos Anya.
 Szeplőtelen szűz Anya.
 Makula-nélkül való Anya.
 Szűz virág szent Anya.
 Szerelmes Anya.
 Csudálatos Anya.
 Teremtőnek Anyja.
 üdvözítőnk Anyja.
 Nagy okoságú Szűz.
 (205) Bőcsülendő Szűz.
 Nagyhatalmas Szűz.
 Kegyes, és irgalmas Szűz.
 Hiufégyes Szűz.
 Igasfágnak tükőre.

üdvöz-légy MARIA,
 MARIA te-is örven-
 dezz Szűz Leány.
 Efedezzel érettünk
 Afzszonyunk, Chris-
 tus Anyja szép Szűz
 MARIA.

Bölcseségnek széke.
 Örömnöknek oka.
 Lelki edény.
 Tiszteletes edény.
 Aitatólságnak jeles edénye.
 Titkos értelmű rófa.
 Dávidnak tornya.
 Elefánt csontból való torony.
 Arany ház.
 Frigynök székreénye.
 Menyországának ajtaja.
 Hajnali Csillag.
 Betegek gyógyítója.
 Bűnösök óltalma.
 Nyomorodottak vigasztalója.
 Keresztyének segítője.
 Magyar Ország őltalmazója.
 Angyalok Királynéja.
 Pátriárkák Királynéja.
 Proféták Királynéja.
 Apostolok Királynéja.
 Mátyrok Királynéja.
 Confessorok Királynéja.
 Szűzek Királynéja.
 Minden Szentek Királynéja.

üdvöz-légy MARIA,
 MARIA te-is örven-
 dezz Szűz Leány.
 Efedezzel érettünk
 Afzszonyunk, Chris-
 tus Anyja szép Szűz
 MARIA.

Isten Báránya, ki el-vélszed e' világ bűneit. Kegyelmezz minékünk.

Isten Báránya, ki el-vélszed e' világ bűneit. Halgafsz-meg minket.

Isten Báránya, ki el-vélszed e' világ bűneit. Irgalmazz minékünk.

(206) Christus halgafsz-meg minket.

Christus halgafsz-meg minket.

Uram Irgalmazz nékünk.

Christus kegyelmezz nékünk.

Uram irgalmazz nekünk.

Mi Atyánk &c. üdvöz-légy MARIA, &c.

Oltalmad alá futunk Istennek szent Szüléje, könyörgéinket meg ne vedd szűklég'ink idején, hanem oltalmazz minket minden vezedelemtől, mindenkoron dicsőfféges és áldott Szűz. Mi Afzszonyunk; mi közben-járónk, mi szófzollónk; engeszteld-meg nekünk Fiadat: a' te Fiadnak ajánly minket, mutafs-bé minket Fiadnak.

Ÿ. Imádkozzál érettünk Istennek szent Anyja.

R. Hogy méltók legyünk a' Christus igiretire.

Könyörögjünk.

K Erünk Uram öncsd lelkünkbe malasztodat: hogy a' kik Angyali izenet által szent Fiadnak, Christusnak meg-tesztelését meg-ismértük; kinszenvedése, és kereszti által a' fel-támadásnak dicsőségébe vitéssünk. Ugyan azon mi Urunk JESUS Christus által. Amen.

Ÿ. Imádkozzál érettünk böldegságos szent Joseph.

R. Hogy méltók legyünk a' Christus igiretire.

Könyörögjünk.

A 'te szentséges Szüléd Jegyefinek érdemi, kérünk Uram segicsenek minket, hogy a' mit meg nem nyerhetünk a' mi tehetségünkkel, nekünk az ő közben-járása által meg-adattassék. Ki élz és uralkodol mind örökkön örökké, Amen.

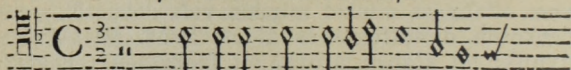
Ezen Böldegs Afzszony Litániáját mondhatni; a' JESUS Nevéről, és az Oltári szentségről való Litániáknak Notáira-is. Ugymint:

Praecin. 1. Szentféges Szűz MARIA. Populus. Könyörögj érettünk. Alleluja. Hálá légyen az Istennek, &c.

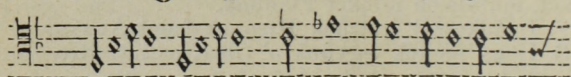
Prccin. 2. Szentféges Szűz MARIA. Populus. Könyörögj érettünk Istennek szent Anyja. Könyörögj érettünk &c.

(207)

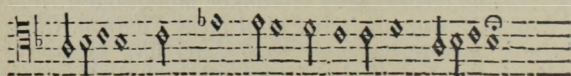
AZON BÓLDOG ASZSZONY LITANIA-
jának Harmadik Nótája.

Duo vel 3. Practin. Szentlégyes Szűz MARIA könyörögj.

Populus. Alleluja. Alleluja, Hogy szent Fiad kegyelmezzen.

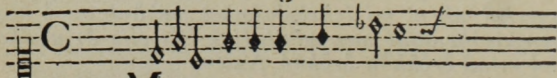

Alleluja. Hogy szent Fiad kegyelmezzen. Alleluja.

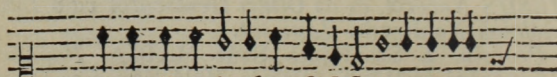
Istennek szent Anyja könyörögj. All: All. Hogy
szent &c.

Szent szűzeknek szűze könyörögj. All: All: &c.

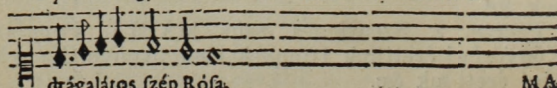
Más Régi Nóta.

Duo vel 3. pract. MARIA Istennek szent Anyja.

Popul. Imádjy Istenr érettünk bűnösökért ó MARIA

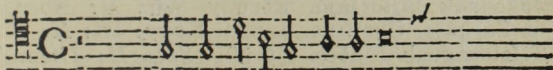

drágalátos szép Rósa.

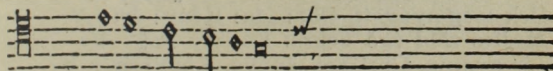
MA.

(208) MARIA Szűzeknek szent Izüze, } Imádgý Iftent
 MARIA Christus Anyya. } érettünk bünd-
 MARIA Ifteni malafztnak Añya. &c. } sökért. ó MARIA
 drágalátos:
 Izüp Rófa.

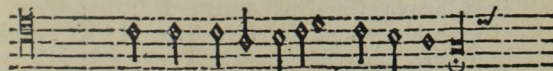
BÓLDOG ASZSZONY LITANIAJA
 Szent Irásból.

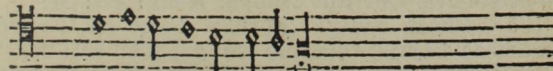
Duo vel 3. part. Menyneck Királyné Aszszonya.

Populus. Eörrüly Szűz MARIA.

Duo v. 3. part. Vigadgy Szűzek virága, Christus Anyya.

Populus. Könyörögj értünk MARIA.

Szent Szűzek koronája; Eörrüly Szűz MARIA.
 Választottaknak Anyya, Szűz M. Köny: ért: M.

Szép Izeretnek Anyya. Eörrüly Szűz M. Szent
 reménfegnek Anyya. Szűz M. Köny. ért: M.

Szépfeleg Paradicsoma. Eörrüly Szűz M. Eördök
 életnek fája. Christus Anyya. Köny. ért: M.

(209) Bölcsefegnek tárháza. Eörrüly Szűz M. Meny-
 orlzágnak ajtaja, Christus Anyya. Köny: ért: M.

Egeknek kivánsága. Eörrüly Szűz M. Bűndösöknek
 hajléka, Christus Anyya. Köny: ért: M.

Eröffleg magas tornya. Eörrüly Szűz M: Békefeleg-

nek Várofa, Christus Anna. Köny: ért: *M*:

Bened bizók paifa, Eörrülly Szüz *M*: Hiveidnek öltalma, Christus Anna. Köny: ért: *M*:

Istennek lakó helye. Eörrülly Szüz *M*. Békefegnek fzekevénye, Christus Anna. Köny: ért: *M*:

Temyénező öltára. Eörrülly Szüz *M*. Istennek szép hajléka, Christus Anna. Köny: ért: *M*:

Jákóbnak lajtorjája. Eörrülly Szüz *M*: Noënak épp Bârkája, Christus Anna. Köny: ért: *M*:

Tifztságának tüköre. Eörrülly Szüz *M*: Istennek zöld vefzszeje, Christus Anna. Köny: ért: *M*:

Liliom töviffek közt. Eörrülly Szüz *M*: Kinn szent Lélek meg-nyügott, Chr: *An*: Köny: ért: *M*:

Mojles zöld égő bokra. Eörrülly Szüz *M*: Gedeon fejr gyapja, Christus Anna. Köny: ért: *M*:

Salamon Királyi fzeke. Eörrülly Szüz *M*: Dávidnak ékes tornya, Christus Anna. Köny: ért: *M*:

Edeffeges lépes méz. Eörrülly Szüz *M*: Ki reánk is folyni kéfz, Christus Anna. Köny: ért: *M*:

Kert vagy bé-kerittetve. Eörrülly Szüz *M*: Es kút bé-pecsételve, Christus Anna. Köny: ért: *M*:

Elő-vizeknek kútya. Eörrülly Szüz *M*: Kenyér kereskedő hajoja, Christus Anna. Köny: ért: *M*:

Ekefőbb vagy Hajnalnál. Eörrülly Szüz *M*: Napnál, Hóldnál, Csillagnál, Christus Anna. Köny: ért: *M*:

Mint szép rendelt seregek. Eörrülly Szüz *M*: Istennek palotája, Christus Anna. Köny: ért: *M*:

(210) Minden vefzedelemtől. Mencs-meg minket ô MARIA. Ehségtől, haláltól, és háborutól, Christus Anna. Köny: ért: *M*:

Szent fogantatáfod által. Segics minket ô MARIA. Es születéfed által, Christus Anna. Köny: ért: *M*:

Templomban viteled által. Segics minket *M*. Angyali izeneted által, Christus Anna. Köny: ért: *M*:

Alázatos látogatáfod által. Segics minket ô *M*: Es meg-feddhetetlen tifztuláfod által, Chr: *Anna*.

K: ért: *M*:

Te szent fájdalmid által. Segies minket *M*: Es szent örömid által, Christus *Ann*ya. Köny: ért: *M*:

Menyben viteled által. Segies minket ô *M*: Es koronázásod által, Christus *Ann*ya. Köny: ért: *M*:

Téged kérünk bűnösök. Halgafs-meg ô *MARIA*. Hogy minket meg-halgafs, Christus *Ann*ya. Köny: ért: *M*.

Hogy minékünk igaz poenitenciát nyery. Halg: meg ô *M*: Es abban meg-erőffics, Christus *Ann*ya. Köny: ért: *M*:

Hogy a' te hiveidet szolgálátodban meg-taresad. Hal: ô *M*. Es abban öregbicsed, Christus *Ann*ya.

Köny: ért: *M*:

Hogy az Anyaszentegyháznak, és a' Kerelztyén népnek békefeget, és egygyeffeget nyery. Halg: ô *M*:

Es minden jóval meg-áldgyad, Christ: *Ann*ya. K ért: *M*: Hogy az mi Császfárunknab, és Királyunknak ellenfeji ellen győzedelmet nyery. Halg: meg ô *M*:

Es ötet bátoricsad, Christus *Ann*ya. Köny: ért: *M*: Hogy hozzád folyamodó szolgálodat meg-taresad, és meg-örizzed. Halgafs-meg ô *M*:

Es őket meg-szentellyed, Christus *Ann*ya. Köny: ért: *M*: Hogy az Hitet, Reménfeget, Szeretetet mi-bennünk meg-örégbicsed. Halgafs meg ô *M*:

Es azokra fel-gerjefz, Christus *Ann*ya. Köny: ért: *M*: Hogy az tefti, és lelki tisztaságot minékünk meg nyerjed. Halg:

Es abban meg-örizz, Christus *Ann*ya. Köny: ért: *M*:

(211) Hogy a' meg-hólt hiveknek örök békefeget, és nyugodalmat nyerj. Halgafs-meg ô *M*:

Es kintul meg szabadics, Christus *Ann*ya. Köny: ért: *M*:

Istennek Báránya, ki el-vélszed e' világ bűneit.
 űdvözics kérünk minket.

A' te szent Anyádnak könyörgése által. Ments-meg
 minket. Halgald-meg Uram kérésünket.

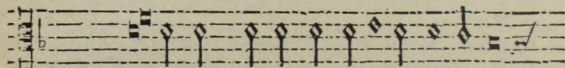
Istennek Báránya, ki el-vélszed e' világ bűneit.
 űdvözics kérünk minket.

A' te szent Anyádnak könyörgése által. Ments-meg
 minket. Halgald-meg Uram kérésünket.

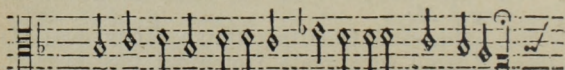
Istennek Báránya, ki el-vélszed e' világ bűneit.
 űdvözics kérünk minket.

A' te szent Anyádnak könyörgése által. Ments-meg
 minket. Halgald-meg Uram kérésünket.

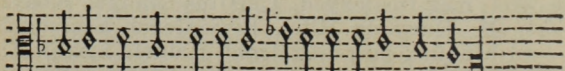
AZON BÓLDOG ASZSZONY LI-
 taniája más Nótára.

Duo v. s. prac. űdvöz-légy Mcnyeknek Királyné Afzízonya.

Populus. Imádgý Iftent érettünk bóldogságos Szűz MARIA,

Halgald te szent Anyádat, Atya Iftennek szent Fia.

(212)

Szentfeges Szűz MARIA.	}	Imádgý Iftent érettünk
Szűz MARIA Iftennek Izent Anyya.		Bóldogságos Szűz MA-
Szűz MARIA Izent Szű- zeknek szűze.		RIA. Halgald te szent Anyádat. Atya Iftennek szent Fia.

Te vagy Előknek szent
 Anyja.
 Te vagy Minden szere-
 tetre méltó Anya.
 Te vagy Szent reménfeg-
 nek Anyja.
 Te vagy Gyönyörűségnek
 paradicsoma.
 Te vagy örök életnek fája.
 Te vagy Isten bölcseségé-
 nek háza.
 Te vagy Menyországnak
 ajtaja.
 Te vagy örökké-való
 helynek kívánsága.
 Te vagy Bűnösök óltalma.
 Te vagy Erőflegnek vá-
 rosa.
 Te vagy Eletnek kút-feje.
 Te vagy Benned bizóknak
 paila, és őrizője.
 Te vagy Jerusálemnek
 dicsőffége.
 Te vagy Békeflegnek fzek-
 rénye.
 Te vagy Istennek embe-
 rek közt lakó helye.
 Te vagy Isten haragjá-
 nak engesztelője.
 Te vagy Temjénező oltár.
 Te vagy Jákóbnak lajtor-
 jája.
 Te vagy Noénak bárkája.
 Te vagy Makula-nélkül
 való tőkőr.

Imádgj Istent érettünk
 Bóldogságos Szűz MA-
 RIA. Halgald te szent
 Anyádat Atya Istennek
 szent Fia.

- Te vagy Jelfenek vez-
szeje.
- Te vagy Tőviffek közt
szép lilium.
- Te vagy Mojsefnek égő,
de meg-emélfzthetetlen
csipke-bokra.
- Te vagy Gedeonnak
gyapja.
- Te vagy Salamonnak
Királyi széke.
- Te vagy Eléfánt csontból
való torony.
- Te vagy Edes lépes méz,
ki Istennek teczik.
- (213) Te vagy Isten győ-
nyörűségének bé-zárlott
kerte.
- Te vagy Eleven vizeknek
kút-feje.
- Te vagy távul kenyér hozó
kereskedőnek hajója.
- Te vagy Nappal ékefitte-
tett Afzfony.
- Te vagy Reggeli szép
Csillag.
- Te vagy Fel-kező szép
hajnal.
- Te vagy Szépfejes, mint
a' Hóld.
- Te vagy Választatott, mint
a' Nap.
- Te vagy szépen el-rendel-
tetett roppant fereg.
- Te vagy Isten dicsőffégé-
nek palotája.

Imádgy Istent érettünk
Bóldogságos Szűz MA-
RIA. Halgald te szent
Anyádat Atya Istennek
szent Fia.

Minden testi, és lelki veszedelemtől. Mence-meg &c.

A' te makula-nélkül való
fogantatásod által.

A' te szent születésed által.

A' te Templomban viteled
által.

A' te Angyali üdvözleted
által.

A' te alázatos látogatásod
által.

A' te tisztaságos tisztulá-
sod által.

A' te keserves fájdalmid
által.

A' te örvendetes örömid
által.

A' te dicsőfféges menyben
viteled által.

A' te koronázásod által.

Mence meg minket MA-
RIA, JESVS Christuf-
nak szent Anyja. Hal-
gadd te szent Anyádat
Atya Istennek szent Fia.

Mi bűnös Evának fiai hozzád kiáltunk. Halgadd-
meg &c.

Hogy minékünk igaz poe
nitenciát nyery.

Hogy a' te hivedet szól-
gálatodban meg tar-
csad.

Hogy az Anyaszentegy-
háznak, és a' keresz-
tyén népnek békefeget
és egygyeffeget nyery.

(214)

Hogy hozzád folyamodó
szólgaidat meg-tarcsad
és meg-örizzed.

Halgadd minket MA-
RIA, JESVS Christuf-
nak sz. Anyja. Kéréfűt
szent Anyádnak fogadd
Istennek szent Fia.

Hogy a' hitet, reménfeget,
és a' fzeretetet mi
bennünk őregbiesed.

Hogy testi, és lelki tisztaságod minékünk megnyerjed.

Hogy a' meg-hólt hiveknek örök békefeget, és nyúgodalmat nyery.

Istennek Báránya ki elvélzed e' világ bűneit:

Istennek Báránya ki elvélzed e' világ bűneit:

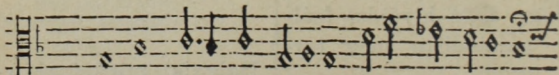
Istennek Báránya ki elvélzed e' világ bűneit:

Halgafs minket **MA-
RIA, JESVS** Christufnak szent *Anna*. Kéréfelet szent *Anyádnak* fogadd Istennek szent *Fia*.

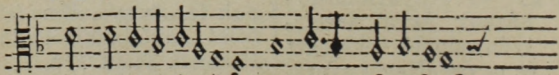
Bocsáld-meg bűneinket *Atya* Istennek szent *Fia*.
Imádgý Iftent érettünk *Bóldogságos* szēt **MA-
RIA**.

ROSARIUM.

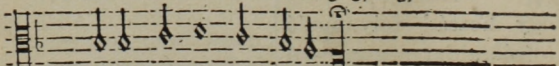
CHRISTUS URUNKNAK ELETEBŐL
kötött, Bóldog Afzfony Kofzoruja.

2. v. 3. pr. Nyújtunk szent Szűz Olvasót, s' kötött szép kofzorút,

Szent Fiadnak életéből, mint drága gyöngyökből.

Populus. üdvöz-légy szép Szűz **MARIA**.

(215)

Eőtet tífzta méhedben fzfűzen bé-fogadád,
Hogy Angyali űdvőzlfének hívélf, s' fejet hajtál.

Ottan fzent Erfébethez fietve jarulál,
Szent Jánofst annya méhében bfűntűlfzabadítád.

Bethlemben fzent Fiadat fzfűléd e' világra,
Bánát, és fájdalom-nélkfűlf, az mi váltságunkra.

Királyi nemből lévén, fzfűlgálová lettél;
Szűz emlfűdnek fzent tejével fzfűz fiat neveltél.

Tífztfaságos pólákban, fzent teftét takarván,
Barmok közzé kis-korában, tévéd az jáfzolban.

Hallátának az égben Angyali zengéfék,
Szent békeféget hirdetvén földi embereknék.

Sietféggel Páfztorok hozzája menének,
Ajándékkal az jáfzolyban, és őtet tífztfelék.

Akara törvény-fzerént kőrnyűlf metéltetni,
Es drága JESVS nevével, magát neveztetni,

Nap-keletről Királyok hozzája jűvének,
Es három drága ajándékkal őtet tífztfelék.

Ottan negyven nap múlva Templomba viteték,
Ifftennek törvénye-fzerént, ő bé-mutattaték.

Szent Szűz Heródes elűűt Egyiptomba menél,
De hazádba Názáretbe ifmét vízfzfa-térél.

Templomban Doctorok kűűzt, tűűled el-marada;
De vízfzont harmad-nap múlva, nagy őűűmet ada.

Két kezeid munkájával Chrífűtűt fel-tartád,
Es őtet gyűűnge korában híven őűűtalmazád.

Szent Jánoftól Jordánban meg-kereszfűtelkedék;
s' ki légyen Atya Iftentől ő jelenteték.

A' pufztában az őűűrdűűgtől meg-kífűirteték;
De Ifteni hatalmátűűlf őűűrdűűg meg-gyűűzfűzeték.

A' víűűzet Galileában borrhá változfűtatád,
Es magát Ifftennek lenni ki-nyíűűlatkozfűtatád.

(216) Az után más csűűdákkl kezde tűűndűűkleni,
Kűűlfűűmk-féle nyavalyákbfűl fokát gyűűgyűűtani.

Lázárt és őűűzvegy fiát hűűltakat támafzta,
s' Papi fejedelem leányát az életre hozád.

űűdvűűzfűz Szűűz MARIA.

Sokszor a' bűnösökkel nyájaskodik vala,
s' az ő hozzá-térőknek bűnüket meg-bocsátá.

Siráffal szent lábait Magdolna öntöze,
Es fertelmes bűneinek bocsánattyát nyeré.

Olaj-fák hegyén szinét ő meg-változtatá,
s' Dicsőfflegét hiveinek ki-nyilatkozatá.

Jerusálem városa pompával fogadá,
De az nap vacsora-felé éhen ki-bocsátá.

Apostolok lábait vég-Vacsorán mosá,
Es az ő testét és vérét ő köztők ki ofszá.

Imádkozék Attyának kertbe, szomorkodván,
Es a' szorongatás miatt vérével izzadván.

Judáftól harmincz pénzen ő el-árúltaték,
Es a' kegyetlen Sidóknak kézben adattaték.

Kertbe meg-kötöttetvén Annáshoz viteték,
Szert orezájára pökdöfvén, rútvál csufoltaték.

Annáftól Caifáshoz, tolvaj módra vivék,
Arcvél és nyakon vereték, igen gyaláztaték.

Pilátusnál méltónak halálra kiálták:
Sok hamis bizónságokat ellene támaszták.

Herodes Christust látván igen meg-örüle,
De végre gyalázatosan meg-pöké, s' meg-veté.

Fejében öltöttetvén ifmét vizfza-küldé,
Es az nap nagy barátságot Pilátussal vete.

Róla ruhát le-vonván, ofzlophoz kötözék,
Hóhéroktól kegyetlenül meg-oftoroztaték.

Veres bárfony ruhában ifmét öltötteték,
Ifzonyú tövis korona fejére téteték.

(217) Sidóság dühöfleggel. Felfics-fel: kiáltá.
Pilátus ártatlan JESVSt, halálra ki-adá.

Kereft-fáját vifelé kinnyának helyére,
Bádogyát lévén, kereft alatt, sokszor efék földre.

Meg-fosztván ruhájától kereftre felfíték,
Keze, lába vas-fzegekkel által-veretteték.

Fügvén magas kereft-fán könyörge Attyának
Bocsánatot tőle kérvén, bűnös hóhérinak.

Véle függő latornak bűnét megbocsátá,
Paradicsomot igéré, s' kedvében fogadá. (nak,

Oltalmában, ô szent Szűz hagyta szent János-
Eö anyjának téged híván, s' ötet te fiadnak.

Fen szóval szent Attyához kereszt-ről kiálta,
Kin a' gonosz Sidó népek csufolódnak vala.

Ifzonyú kinaiban igen szomjúhozék,
Mérges eczettel Sidóktól, függvén itattaték.

Akará bé-tölteni Proféták irását,
Hogy halálával enyhicse szent Attya haragját.

Kezében szent Attyának szent lelkét ajánlván,
Es fen szóval fel kiáltván vigan ki bocsátván.

Sok fáradsági után kereszt-fán meg-hala.
Szent Attyákat szabadtván, poklokat el-ronta.

Longinus szent oldalát dárdával meg-nyitá.
Az honnan vér, s' viz folyamék a' mi váltságunkra.

A' föld ottan meg-indúl. Hóltak fel-támadnak.
A' nap homályban öltözik, kősziklák hafadnak.

Kereszt-fáról szent testét hivei le-vévék,
Tízta gyólesban bé-takarván, koporsóban tévék.

Harmad nappal az után vigan fel-támadá,
Szent Annyát, és Tanitványit ô meg-vigasztallya.

Tanitványi láttára Mennyégben fel-méne,
Es az ô áldott Attyának, szent jóbjára üle.

(218)

Pünkösd napján szent Lelket menyből el-bocsátá,
Hogy hiveit igafságra, s' Hitre tanitaná.

Szűz-MARIA szent Annyát el fel-magasztalá,
Mint Angyalok Királynéját melléje állatá.

Eö ifmét e' világra el-jő itéletre,
Es meg-fizeti mindennek, kinek mi érdeme.

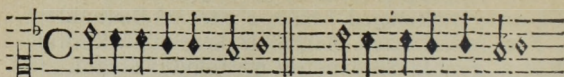
Atkozott bűnösöket örök kárhozattal,
Eö hiveit jutalmazza örök boldogsággal. (tók.

Szűz szent Anyádnak ezt a' szép kofzorút nyúj-
Légy kegyelmes hivednek mi édes Meg-váltónk

üdvöz-légy szép Szűz MARIA.

üdvöz-légy szép Szűz MARIA.

LITANIA A' MEG-HOLT
HIVEKERT.

Vram irgalmaz nékik. Christ^o kegyelmezz nékik.
Christ: halgafs-meg minket, Christ: halgafs-meg minket.

Menyébli Atya Isten... Kőnyörűly az meg holt hiveken.

Meg-váltó Fiú Isten.	}	Kőnyörűly a' meg- holt hiveken.
Szent Lélek Ur Isten.		
Szent Háromság egy Isten.		
Szentfejes Szűz MARIA.	}	Kőnyörűgy a' meg- holt hivekért.
Istennek szent Anyja.		
Szent Szűzeknek szűze.		
Szent Mihály Archangyal.		

(219)

Minden szent Angyalok, és Archangyalok. Kőnyörű-
rűgjetek a' meg holt hivekért.

Keresztelű szent János.	}	Kőnyörűgy a' meg- holt hivekért.
Szent Péter Apostol.		
Szent Pál Apostol.		
Szent János Apostol.		

Istennek minden Apostoli és Evangélistái. Kőnyörű-
rűgjetek a' meg-holt hivekért.

Szent István Mátyr.	}	Kőnyörűgy a' meg- holt hivekért.
Szent Lőrincz Mátyr.		

Istennek minden szent Mátyri. Kőnyörűgjetek a'
meg-holt &c.

Szent Gergely Pápa.	}	Kőnyörűgy a' meg- holt hivekért.
Szent Ambrus Püspök.		

Ti minnyájan szent Püspökök, és Confessorok. Könyörögjetek a' meg-hólt hivekért.

Szent Mária Magdolna. } Könyöröggy a' meg-
Szent Katalin Szűz. } hólt hivekért.

Ti minnyájan szent Szűzek és özvegyek. Könyörögjetek a' meg-hólt hivekért.

Istennek minden Szentei. Könyörögjetek a' meg-hólt hivekért.

Légy kegyelmes nékik. } Halgafs-meg
Légy irgalmas nékik. } Uram minket.

Minden gonofztúl.

A' te haragodtúl.

Az ördögnek hatalmától.

A' tűznek lángjától.

Az halál árnyékának országától.

A' te szent Testesüléfed által.

A' te szent Születéfed által.

A' te dicsőfféges neved által.

A' te fok irgalmafságid által.

A' te keferves kin-fzenvedéfed által.

A' te szent febeid által. (tal.)

(120)

A' te szent véred hulláfa által.

A' te gyalázatos halálod által.

Mi bűnösök. Kérünk halgafs-meg minket.

A' ki Magdolnát meg-óldoztad, és az Latrot meg-halgattad.

A' ki az üdvözülendöket ingyen üdvözited.

Hogy a' mi Atyáinkat, felebarátinkat, és jó-tévöinket pokolnak kinnyától meg-mencsed.

Hogy a' meg-hólt hiveket az örök kárhozattól meg-mencsed.

Hogy az ö kívánságokat bé-tölcsed.

Mencsd-meg
Uram öket.

Mencs-meg
Uram öket.

Kérünk
halgafs-meg
minket.

Hogy az Angyali fénlő karok óltalmokra jőjenek.

Hogy a' Pátriárkák, és a' Proféták seregi eleikben jőjenek.

Hogy a' meg-hólt hiveknek, kikről ez földön kiváltképpen való emlekezet nincsen, irgalmafságot nyújtsad.

Hogy bűnöket meg-bocsájd.

Hogy a' dücsőfféges Apostolok gyülekezete őket bé fogadgya.

Hogy a' vitézkedő Mátyromoknak serege örvendetefen őket környűlvegye.

Hogy a' Confessorok serege őket bé-vezesse.

Hogy az örvendező Szűzek koronája őket kövesse.

Hogy az ő alkotójokhoz, ki őket földből formálta, vízfza-térhesenek.

(221)

Hogy a' te fzelid, és vigaságos orczád nekik meg-jelennyék.

Hogy a' választottak közzé őket jobb kezed-felé állasd.

Istennek szent Fia, áitatofságnak kút-feje.

Földnek rettenetes Királlya.

Kinél vadnak halálnak, és pokolnak kulcsai.

Istennek Báránya, ki el-vélszed e' világ bűneit. Engedgy nekik nyúgodalmat.

Istennek Báránya, ki el-vélszed e' világ bűneit. Engedgy nekik nyúgodalmat.

Istennek Báránya, ki el-vélszed e' világ bűneit.

Kérünk
halgafs-meg
minket.

Kérünk
halgafs-meg
minket.

Engedgy nékik örök nyugalmat.
Christus, halgafs-meg minket.

Christus, halgafs-meg minket.

Uram, irgalmazz nékik.

Mi Atyánk &c.

üdvöz-légy MARIA, &c.

Pfal. 129. *De profundis &c.*

A' mélyfégből kiáltottam Uram hozzád. Uram halgald-meg az én szómat.

Legyenek a' te füleid figyelmetefek; az én könyörgélim szavára.

Ha a' hamiságokat meg-tartod Uram. Uram ki állja meg?

Mert nálad vagyok a' kegyelem, és a' te törvényedért vártalak tégedet Uram.

Várakozott az én lelkem az ő igéjeért: az én lelkem az Urban bizott.

A' reggeli vigyázattól-fogva éjelig: bizzék Izrael az Urban.

Mert az Urnál az irgalomság: és bölgyes ő nála a' meg-váltás.

Es ő szabadittya-meg Izraelt: minden ő hamiságiból.

Adgy Uram örök nyugalmat nékik: és az elenyélzhetetlen világofság fényeskedgyék nékik.

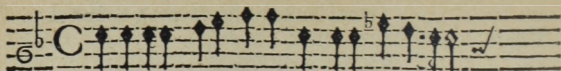
Amen.

(222)

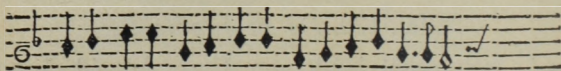
I M A D S A G.

VR Isten minden hiveidnek Teremtője, és Megváltója, engedd meg a' te szolgálid, és szolgálóid lelkeinek bűnét: hogy a' kegyelmet, mellyet mindenkor óhajtottak kegyes könyörgésekkel, el-vegyék. Ki élz, és uralkodol örökkön örökké. *Amen.*

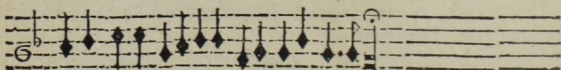

Hymnus, Petri Damiani. De gloria caelesti.

A dperennis vita fontem, mens fiti vit a ri da,

Claustra carnis, praesto frangi, clausa querit a ni ma,

Glicit, ambit, eluctatur, exul suu patria.

*Dum praessuris, ac aerumnis, se gemit obnoxiam,
Quam amisit, dum deliquit, contemplatur gloriam;
Praesens malum, auget boni perdit, memoriam.*

*Nam quis promat, summae pacis, quanta sit lae-
Ubi vivis margaritis, surgunt aedificia, (titia:
Auro celsa micant tecta, radiant triclinia.*

*Solis gemmis pretiosis, haec structura nititur.
Auro mundo, tanquam vitro, Urbis via sternitur.
Adest limus, deest fimus, lues nulla cernitur.*

(223) *Hyems horrens, aestas torrens, illic nunquam
(saeviunt,*

*Flos perpetuus rosafum, Ver agit perpetuum;
Candent lilia, rubescit crocus, sudat balsamum.*

*Virent prata, vernant sata, rivi mellis influunt:
Pigmentorum spirat odor, liquor & aromatum:
Pendent poma, floridorum, non lapsura nemorum.*

*Non alternat Luna vices, Sol, vel cursus Syderum.
Agnus est foelicis Vrbis, lumen inocciduum,*

Nox, & tempus defunt ei, diem fert continuum.

Nam & Sancti quiquè, velut Sol praeclarus ruti-
Post triumphum coronati, mutuo conjubilant, (lant:
Et prostrati pugnas hostis, jam securi numerant.

Omni labe defaecati, carnis bella nesciunt,
Caro facta spiritalis, & mens unum sentiunt,
Pace multa perfuentes, scandala non perferunt.

Mutabilibus exuti, repetunt originem,
Et praesentem veritatis, contemplantur speciem,
Hinc vitalem vivi fontis, hauriunt dulcedinem.

Inde statum semper ydem, exeuntes capiunt,
Clari, vividi, jucundi, nullis patent casibus,

Absunt morbi, semper sanis, senectus juvenibus.

Hinc perenne tenent esse. Nam transire, transiit;
Inde virent, vigent, florent, corruptela corrui.

Immortalis vigor, atrae mortis, jus absorbit.

Qui scientem cuncta sciunt; Quid jam scire ne-
(queunt.

Nam & pectoris arcana, penetrant alterutrum,
Unum volunt, unum nolunt, unitas est mentium.

Licet cuique sit diversum, pro labore meritum.
Charitas hoc facit suum, quod dum amat alterum,
Proprium sic singulorum, commune fit omnium.

(224) Ubi corpus, illic jure congregantur aquilae:

Quo cum Angelis & Sanctis recreantur animae,
Uno pane vivunt cives, utriusque patriae,

Avidi, & semper pleni, quod habent desiderant,
Non satietas fastidit, neque fames cruciat.

Inhiantes semper edunt, & edentes inhiant.

Novas semper harmonias, vox meloda concrepat,
Et in jubulum prolata, mulcent aures organa,

Digna per quem sunt victores, Regi dant praeconia.

Foelix coeli, quae praesentem Regem cernit anima,

*Et sub sede, spectat alta, orbis volvi machinam,
Solem, Lunam, & globosa cum planetis, sydera.*

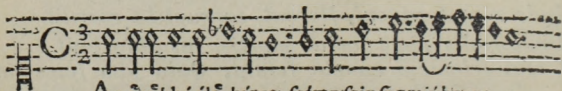
*Christe palma bellatorum, hoc in municipium,
Introduc me post solutum militare cingulum,
Fac consortem donativi beatorum civium.*

*Praebe vires inexhausto laboranti praelio,
Ut quietem post praecinctum debeas merito,
Teque merear potiri, sine fine praemio. Amen.*

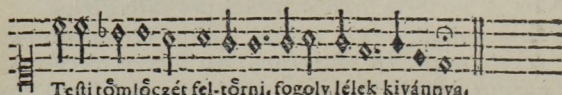
(225)

Ad perennis vite fontem.

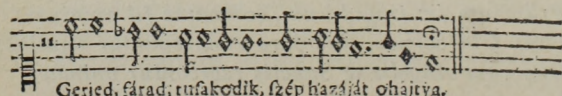
A' MENNYEI BÓLDOGSÁGRÓL
Szent-Demjén-Hymnusa.

Az örökké élő-kürtat, száraz-sziv szomjúhözza:

Tefsi tömlőczét fel-törni, fogoly lélek kívánnya,

Gerjed, fáradi; rufakodik, szép hazáját ohajtya.

Midőn fanyarúságának, jajgattya sulyos terhét,
Távul nézi vétke miatt, el-vesztett dicsőffégét, Jelen-
való gonosz nyújtja vesztett javának képét.

Mert ki mondhattya-meg vóltát, az mennyei Vá-
rofnak, Hol mind eleven kövekből az épületek álnak,
Es arany tündöklő szinnel paloták csillagoznak.

Merő gyémánt, ez rakáfnak, öfzve-foglaltatáfa,

Tifzta arany, mint szép kristály, pádimentomozása,
Nincsen ott sár, nincsen ganéj, nincs szemétnek
torláfa.

Csikorgó tél, és sütő nyár, ott nem kegyetlenked-
nek; De örökké nyiló rósák örök tavaszt szereznek;
Fejér lilium, piros fáfrány, s' balsamom-fák terem-
nek.

(226) Zöld az erdő, s' vetemények, patakok mézzel
folynak, Drágalátos fű szerfzámok, s' kenetek illa-
toznak, Fűgnek almák, zöld erdőkön mellyek, le
nem hullanak.

Nem szűkleg ott az nap, és hóld, s' csillagoknak
világja, A' Bárány e' szent Várofnak el nem enyésző
napja, Nincsen ott éj, nincsen idő; fenn-áll örökké
napja.

Ott a' Szentek, ki-ki mint a' fényes nap, úgy fén-
lenek, Hareczok után nyúgodalmas helyeken örven-
deznek, Bátorssággal le-vert hadát, számlállyák ellen-
fegnek.

Tifzták minden makulától, tefti harezot nem tud-
nak, Lelkévé változván a' teft, békefegben lakoznak,
Alhatatos jóban lévén, botránkozást nem látnak.

Változáfából ki-öltözvén, első léteket élük: Szemek
előtt nyilván való igafságot szemlélik, Innen élő-
kútnak, élő édéffegét meritik.

Onnan ki s' bé-járván azon állapotban maradnak,
Frissek, tifzták, vig-kedvűek, esettől nem tartatnak,
Iffiúság nem jút vénfegre, ép erőben maradnak.

Azért álhatatos létek; mert el-múlt az el-mulás,
Igyen élvén virágoznak, meg-rothadt a' rothadás,
Halhatatlanság torkában nyeletett a' meg-halás.

S' kik mindeneknek tudóját tudgyák, mit nem
tudhatnak? Kik még egymás szivekben-is belső
titkokat látnak, Egy akarat s' nem akarat; minden-
ben egygyet tartnak.

Noha külfömb kinek-kinek munkájokért érdemek,
De ezt közzé tévzi köztök, az ő egygyes szerelmek,
Es így közönléges, a' mi tulajdona mindennek.

A' hol a' teft, oda méltán a' Safok gyülekeznek,
Holott a' szent Angyalokkal szent Lelkek örvendez-
nek; Egy kenyérrel tápláláfa mind a' két-féle rend-
nek.

Meg-töltöznek, és éheznek, a' mit éfznek éheznek,
Teljes gyomrok, s' nem émyeg éhségtől nem
gyótródik, Végtelenül enni kíván, s' évén vilzont
éheznek.

(227) Enekeket, új nótákra, mind untalan monda-
nak, Eneklés közt, elegyedett orgona szók hallatnak.
Méltó hálát, kitől e' jót vették, adnak Uroknak.

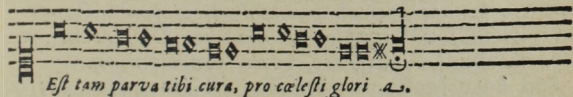
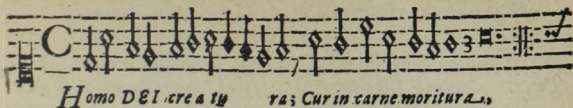
Bódog lélek, ki ez helynek, már szemléled Ki-
rályát, S' lábod alatt mezfze nézed, az egeknek
forgását, Napot, hódat, plánétákat, ragyogó csilla-
gokat.

Christus a' baj vivók bére, ebben a' szép Várof-
ban, Vigy-bé engem, jó vég lévén veszedelmes har-
czomban; Tégy részefé hiveidnek, el-rendelt jutal-
mában.

Engedgy erőt e' szüntelen baj-viváfnak ügyében;
Hogy midőn le fegyverkezem, nyugodalomom légy
menyben; Hol örökké méltó legyek részefélni fé-
nyedben. *Amen.*

o(\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$)o

Divi Dominici Carthusiani. Exhortatio
ad poenitentiam.

*Illa quanta sit si scires, praeter eam nil sitires,
Nec mundana sic ambires, vana transitoria.*

*Et si poenas infernales, agnovisses, quae & quales?
Tuos utique carnales, appetitus frangeres.*

*Et innumera peccata, dicta, facta cogitata.
Mente tota consternata, meritò deplangeres.*

(228)

*Tot sunt gaudia Sanctorum. Tot tormenta re-
proborum, Quod immanitas amborum, nullo sensu
capitur.* (sortem,

*Donec anima post mortem. Aut bonorum sumat
Aut malorum ad cohortem; improvisè rapitur.*

*Quando caro sepelitur; Heu de spiritu nil scitur?
Utrum gaudet an punitur: Non fit magna mentio.*

*Luctus quidem simulatur; Sed substantia vasta-
In propinquis generatur, zelus, & contentio. (tur.*

*Mors est bonis, mors est malis; sed sors nimis
inaequalis: Subinfertur aeternalis, Vitae, vel in-
teritus.*

*Exequiae celebrantur; & amici convivantur,
Nil defuncto suffragantur: si tunc est immeritus.*

*Nullum tempus poenitendi. Mora nulla revertendi,
Nullus modus fugiendi, Miseris supererit.*

*Si vis sursum, detraheris. De abyssis, extraheris.
Ut Judici praesenteris, Nihil tibi proderit.*

*Si JESUM non dilexisti. Nec MARIÆ servivisti.
Nec Patronum quaesivisti, tibi in subsidium.*

*Quis orabit pro delicto? Quis spondebit pro con-
Quis iudicio tam stricto, fiet in praesidium? (victo?
Pacis Angeli adstabunt; sicut scriptum est plo-
(rabunt:*

Justam tamen approbabit, Iudicis sententiam.

*Et quod sonat magis durè, omnes DEI creaturae,
Aggravabunt justo jure, ream conscientiam.*

*Sed haec factis ex coelestis, Et sui ipsius gestis,
Nullam iudicis in gestis, intuens injuriam.*

*Tunc horribiles tortores, Tot incutient terrores,
Ut jam sentiens dolores, vertatur in furiam.*

*Tunc à bonis reprobata, In seipsa desperata,
Anima sic desolata, In profundum mergitur.*

*Ubi chaos obfirmatur. Ut nunquam egrediatur,
Sicut Abraham testatur. Huc, illuc, non pergitur.*

(229)

*O quae lingua, vel narrare; Vel quis sensus cogi-
Quis vel audet numerare; Mala multiplicia. (tare:*

*Quae damnandis sunt parata, Et diversis deputata,
Prout singula peccata exigunt, & vitia.*

*Ignis frigus procellarum, sulphur, foetor tenebra-
Jugis luctus animarum, pars earum calicis. (rum,*

*Sempiterna mors, Dracones, fames, Daemones, bu-
Amarissimos agones, super addunt miseris. (fones.*

*Tot sunt loca tenebrosa; Tot tormenta monstruosa,
Quot haec terra spatiosa, atque visibilia.*

*Quasi parum sint miranda; Nec ad illa compa-
Ista quippe enarranda, haec indicibilia. (randa,*

*Sic laetitiae Sanctorum; Jucunditas Angelorum,
DEI gloria Deorum, est inerrabilis.*

*Eris clarè DEUM videns, Fruens, & amore tenens,
Potens, sciens, placens, gaudent, fulgens, liber, agilis.*

Ubi Conditoris tui, vultu semper possis frui.
Foelix prorsus, illa cui visio conceditur.
A qua nunquam separatur, sed perpetuò laetatur.
Mali nihil formidatur: Nec quis ibi laeditur.
Illic Angelorum chori: Sancti facie decori.
Vivere, & nunquam mori; Mortis nec memoria.
In aeternum sed gaudere, Summo bono inhaerere,
Cuncta bona possidere, In aeterna gloria.
Nunquam auris hic audivit; Nec videre quisquam
Solum qui in coelis vivit, scit experientia. (scivit.
Quid à malis liberati; Et in gloria locati,
Ipsi possident beati, In Christi praesentia? (tis.
Sed his paucis propalatis, Partim tactis, & narra-
Quae tum Sanctis, tum damnatis praeparata legimus.
Jam prudentius agamus, Sanctam vitam eligamus,
In hoc mundo defleamus, mala quae peregrimus.
 (230) *Non vivamus ut jumenta: Ne post mortem ad*
Veniamus, & lamenta, intolerabilia. (tormenta,
Modo veniam precemur. Mortem Christi medite-
Ad superna praeparemur, desiderabilia. (mur,
Ecce mundus evanescit, decor ejus jam marcescit,
Et quotidie vilescit fallax ejus gloria.
Quae demergit ad inferna: Ergo gloria superna,
Vita nobis sempiterna, jugis sit memoria.
Ut defuncti sublevemur, cum coelestibus laetemur,
Et in DEO gloriemur, summe delectabili. Amen.

Hymnus, Homo Dei Creatura, &c.

CARTHUSIAI SZENT DOMONKOSNAK
 pœnitencia tartáfra-való intése.

E Mber Isten alkotmánya, Halál élted majd el-
 hánya, S' mért szivednek illy kis gondgya, az
 örök boldogságra?

Ennek mi-vóltát ha tudnád, csupán csak ezt szom-

júhoznád. S' árnyék javát meg útálnád, világi di-
esőffegnek.

A' pokolnak hogy ha kinnyát, azon-képpen meg-
fontolnád. (Sulyofságát, hofzfúságát) testedet meg
farkalnád.

Sok ízámtalan bűneidet, belső, s' külső efeşidet,
Mellyek bántyák Iftenedet; irtozván meg firatnád.

Mert annyi jutalmi vannak, mind jóknak, s' mind
gonofzoknak; Hogy fenki vóltát azoknak, meg nem
magyarázhattya.

Egyedül csak halál után, vagy jóra, vagy rofzrá
jutván, A' lélek ő maga nyilván, véletlenül ezt
láttya.

Ha a' testet földben téfzik, Izegény lélek mint, s'
hogy efik, Eörvendez é? vagy bánkodik? ah fenki
nem gondollya:

Egy kis írálft ha tettetnek, ottan az jófzagnak
efnek. Pör-patvarral ellenkeznek, még az Atyafiak is.

(231) Mind jó, s' mind a' gonofz meg-hal; De nagy
külömb állapottal; Mert étellel, vagy halállal, örök
jutalmat véfznek.

Hóltért akar mit adgyanak; Am bár Izegényt táp-
lállyanak, Semmit néki nem hafználak; Ha halá-
los bűnben vólt.

Nincs vizfza-térefnek helye; Vagy elég-tétel mű-
helye, Sem fzaladáfnak mezeje, nincs femmi folya-
máfok.

Ha fel-fiet le-rántatik. Ha alá fel-vonyattatik.
Itéletre állattatik, nem léfzen rejtek helyek.

Ha a' JESVSt nem fzeretted, fem MARIAt nem
kedvelted, Az Szenteket nem tífztetted, Izfófzóllót
nem kerettél.

Ki kõnyörög ott éretted? Avagy ki lefz kezes ér-
ted? Ki forgattya te pörödet, a' kemény Biró elött?

Az Angyalok körül álltyák, és firnak-is, a' mint

irják, De mind igaznak próbállyák, Istennek itiletit.

Az ki pedig fulyosb léfzen; Minden állat ellen léfzen, Vádoloja fottig léfzen, az emberi állatnak.

Sőt ő maga fok rútsági, léfznek ellen bizonyosági. Hogy Biró sentenciái, helyefek mindenekben.

Az őrdögök pedig ottan, Lelket meg-rettentik kinnal, Hogy még pokol kívül kin áll, meg-telvén dühösködgyék.

Jóktúl ott ki-rekefztetvén, s' magát kétflegben erefztvén. Mivel óltalma nem lévén, mélyflegben süllyefztetik.

Holott ugy bé-nyelettetik, hogy soha fel nem vetetik. Az mint meg-bizonyittatik, Dús gazdag példájából.

Oh kiesoda számlálhattya; Vagy micsoda nyelv mondhattya? Avagy elme gondolhattya, ott a' fok kinzáfokat?

Mellyek el-kézfittetenek, az kárhozandó lelkeknek, Kik, kik, az mint vétkeztenek, pokolnak tömlőczében.

Tűz, hidegfleg fergeteggel; Bűdös kénkő fetét éjel, Hol a' Lélek nagy infeggel, gyötrődik, s' kinoztatik.

Ott az őrdög rútt állattal, Sárkányokkal, nagy békákkal, Kik örök mardosáfokkal, szolgálnak kárhoztaknak.

(232) Annyi sötét helyek vadnak, s' kinzó mivekkel torlanak, Mennyin itten találatnak láthatandó állatok.

Sőt ha egymás mellé vettyük, ezt femminek találhattyuk, Mert ezt mind meg-számlálhattyuk, amaz számlálhatatlan.

Igy a' Szentek bődogsága, Angyalok közt vigasága. S' az Istennek méltósága, itt meg-gondolhatatlan.

Ott az Iftent nyilván látod, fzeretettel hozzád
csatlod, Erőd, kedved, tudományod, ferénység, fény,
fzabadság.

O bóldog fziv, kinek ez így adattatik? az Iften
fziny, Eörök vigaságban illy fény, melly nap-fényt
hétfzer meg-győz.

Melly jótúl foha el nem vál, sőt örök vigaságban
áll. Rettegés fzivében nem fzáll, femmi bántáfa
nem lefz.

Zeng ott az Angyalok karja, fénlík Szenteknek
orezája; Halálnak meg-fzűnt fülánkja, nincsen em-
lekezeti.

De örökké örvendeznek; Véghetetlen jóval élnek,
Minden jókkal bővölködnek, az örök bóldogságban.

Ezt foha fül nem hallotta, foha testi fzem nem
látta; Csak az ki menyben kóftolta, a' méznek
édeffegét.

Kik bűnből fel-fzabadulván, Menybéli jók között
lakván, Es ezt örökösül birván, fzemlélik Iften
fzinét.

De az miket, mind ezekről. Mind jókról, s' mind
gonofzokról. Eddig irtunk; vagy azokról, fül hegy-
gyel hallogatunk.

Ezekről úgy elmélkedgyünk, hogy az bűnnek vé-
get vefsünk, Szent életet még ma kezdgyünk, firat-
ván vétkeinket.

Ne éllyük már barom módra: élltünk után hogy
pokolra. Tűrhetetlen fok kinokra, ne juffunk örök
jajra.

Bocsánatot most kerefsünk, holt JESVSról elmél-
kedgyünk, s' Menyországban kézfűlgefsünk, jó cse-
lekedetinkel.

Im ez világ majd el-múlik: Szépfegétől meg-fofz-
tatik, Melly minden-nap kiffebbedik, árnyék dicsőf-
fegével.

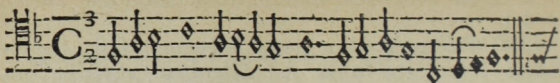
Ezek hogy meg ne csallyanak. örökké állandó jóknak, Add mennyei gondolatnak, minden tehetőségdet.

(233) Hóltunk után hogy fel-mennyünk, Szentek közzé számláltassunk. Az Istenben vigadhassunk, véghetetlen javunkban.

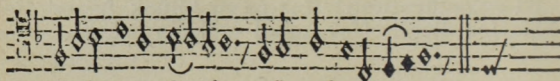
Ki egyedül dicsírteffek, és mi tőlünk Izeretteffek, Aldaffek dicsőiteffek, mind örökkön örökké. *Amen.*

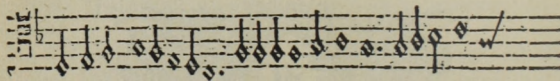
LESSVS MORTVALIS.

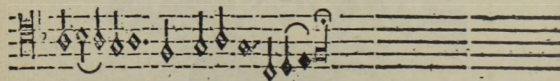
Horrenda Mors, tremenda Mors, se lo minax, & ar cu:

Fatale torquet spi- culam, nulla quod arte vi ter.

Ut fumus evanesumus, eliminamur omnes, abibis hinc

fulgentibus non flectitur metalla.

Simul fores pulsaverit, jube valere vitam; Amica turba deseret, te castra deserentem. Intrabis exclusissimus, iter tenebricosum, Tecum feres, quod egeris, non auferes quadrantem.

Genae rigeunt cereae, fax luminum fatiscet; Nee pectus eluctabitur, in ore vox dehiscet: Laudata forma concidet; arteriae pavebunt; Gelu madebis horrido, obsessus a Charonte.

(234) *Te lectus uret anxius, curis cor expeditur. Qui Vita, vivens dictus es, defunctus ipsa Mors es: Avere te qui millies jussit, jubet valere, Postesque furtim transvolat, quos ante basiabat.*

Pestem creabis naribus: à te fugabis omnes; Obsepientur ostia, orisque nariumque, Foras, foras, exi foras, catharma, pestis, horror, Opertus altum dormies, interstrepente nullo.

*Propè ante mortem, mortuus cadaver efferère:
Lamenta erunt solatio Uxorìs, ac Nepotum. Cras
lachrymae te condito, vertentur in cachinnos; Sed
tu subì, serobem subì, Haec fossa sorbet orbem.*

*Specum jacentis incolunt, venena, bufo, vermes:
Hos Aulicos haec Aula fert, his gratus imperabis.
Tributa pendes vermibus, stipendiumque blattis:
Fas his erit grassarier, per ossium medullas.*

*Cognata gentis atria, mox finient dolorem; Se-
mestre ducent lugubre. vertentque mox colorem;
Levem precata cespitem, perenne te silebunt, Hae-
res talenta dividet; te dividet lacertae.*

*Vertente CAPRI sidere, pulvis, cinisque fies,
Viator ossa transiens, scitabitur. Quis hic est? Hiant
cavernae luminum exenterata calva est. Calcata
costa truditur, deletus excidisti.*

*Ignota lux est ultima, quam nullus auguratur,
Cum PARCA caedit januam, est pessulus trahen-
dus: Natos, Avosque surripit, ut fors, & atra fors
fert: Sceptrisque Reges exuit, & cogit esse plebem.*

*Ex invidenda regia, pressa fereris arca; Laqueare
nares fulcient; gens Christiana pensa: Par primus,
hic fit ultimus: Stat CODRUS inter IROS, Uná
tumet dieculâ: mox aura difflat aulas.*

*Cui regna vectigalia relinquis, & QUIRITES?
Ebur tuum fert exulem, ferunt, tacentque cives.
Arces & alta turrium effossa subruuntur, Sub more
tu ludibrium depasceris colubris.*

*Mors ergo cum te messuit, jam nemo te requirit,
Amatus es, dum visus es, paroemiam revolve,
Amica tecum nomina morientur, & tegentur. Quid,
heu quid has affanias, excordium petessis?*

*Suspensio adest vestigio, Lavernionis instar; Exire
cujus aleam, nec vi datur, nec arte; Propinat atra
toxica, nolis, velis, bibenda. Mors est inexorabilis,
non consulis futuris.*

(235) *Frons, ó cadaverosa frons, meutita mille larvus, Frontisne formae creditis? fallit; cavete, fallit. Qui fidit illi perfidae, post damna serò flebit, Ditis coquere sulphure, tibi Venus placebit?*

Quid si tibi, suprema lux haec, fulsit occidenti? Ne lude, plebs haec omnia, virtutis esto cultrix, Haec ipsa lux quot abstulit, qui saecula cogitabant? Sol occidentes ante te, miratur isse ad orcum.

Nonne ergo pernox, perdius, constanter excubabis? Ut mors ineluctabilis, si congregi minetur. Interritus compareas, promptus subire luctam. Si morte victus occides, adibis astra victor.

Contemne quidquid conditum; Amaque Conditorum. Quod perdis hic, ibi invenies; jactura nulla turbet. Emancipa te Numine, cura, solutus omni: Salvum DEUS, quid ambigis? Summa locabit arce.

Qui primus hoc odarium flevitque, condiditque. Quotidiana funera, toto revolvit aëro: Idemque dudum pulvis est, fato suo sepultus, Sequere, (vasa collige) aut primus, aut secundus.

AZ HALANDOSAGROL.

Horrenda Mors. Nota eadem.

SZörnyű Halál, imé, hol áll, lelt hányván életünknek: Meg-vont ijjal, s' mérges nyállal vija várát lelkünknek. Elet, ezűst, miként a' fűst szél-vélszor el-enyészik: El kell menned, nincs mit tenned, aranyad el nem vélszik.

Torkod mihelyt hörög, a' helyt: végy búcsút e' világtól. Rokonságid, szomszédságid, el-futnak holt tagodtól. A' járatlan, és szokatlan földre egyedül mégy-el, Ha jót töttél, veled jár, kél: csak egy fillyér sem véls-el.

Az Iffiúság, és nyájajság, töled majd el-maradnak; Piros orcád, meg-hiryad, szád, s' szemeid, bé-

szakadnak. Fejed szédül, szived rémül: ékes nyelved meg-némül. Halál fzeplő, mint egy gyeplő, megfojt, s' elméd meg-bénnül.

(236) Szerelmefid, és kedvesfid, majd mellőled elálnak: Kik neveltek, és tiszteltek, azok-is meg-utálnak. Kit kedveltél, s' hívnek véltél, még csak feléd sem kerül. Tested kinban, szived búban, mint egy hajó el-merül.

Senyvet tett, büz, mint kigyót tűz ki-hajt mindent házadból. Or bé-dugva, s' száj bé-fogva, vonfznak-ki nyofzolyádból. Ottan fognak, s' földbe dugnak, hol fenki nem ferkeget: Meny-ki, meny-ki, mondván, meny-ki, rút dög, éltél eleget.

Kik firáffal, s' óhajtáffal, ma tégedet kifiznek. Jó lakáfra, s' kaczagáfra holnap okot keresnek. S' noha firva téfznek firba; De majd mennek vigtorba. Te ott maradez, s' nem-is álhacz keresztül e' dologba.

Vigan várnak, rendet álnak, kigyók, békák feregi. S' mint ama' szép, Udvari nép, ugy fogadnak öregi. Alig várják, hogy bé-zárják, a' firáfók vermedet. Hogy rághafsák, s' marczoneghafsák, gyengén hízalt testedet.

Fiad, Leányod, s' Házastárfod, nem fokáig gyáfolnak: Fél-efztendő, elégendő, azt tartják firalomnak. Tested békák, kinsed birák, ősz fiak közt felofztyák. Isten tarcsón, s' meg-nyúgoffon: kik talám azt sem mondgyák.

Tíz Holnapig, tested fottig, porrá, s' hamuvá léfzen, Lábbal rúgják csontod, s' mondgyák. Vaj ki vólt ez? Hol léfzen! Edes Anyád, fő-kaponyád látván, meg sem ísméri. El-temetve vagy, s' felejtve, fok neved sem értheti.

Nincsen olly Bölcs, s' nemes erkölcs, ki tudná végoráját. Hanem megyünk, mihelt nekünk, halál

rántya kalfáját. Mert mind dúfon, s' mind koldúfon, egy-aránt uralkodik. Mind iffiakkal, s' mind agokkal, az ő horga rakodik.

Nemes házból, s' himes ágyból, majd egy gödörbe téfznek, Ezt gondold meg, s' fontold jól meg, dolgaid miként léfznek; Mert a' végsők, itt leg-elsők, Király s' koldús egygyütt áll. Mint a' fzelvéfz, a' kint el-véfz világi tífzt, máfra fzáll.

(237) Kinek hagyod fok aranyod, kő-várad, tífzteidet: Más helyedbe, űl fzékedbe, fenki nem fzan tégedet. Tartományid, s' alkotmányid, ellenfégid elrontyák, Tefted gyikok, békák, kigyók, egymás-közöt fel-ofztyák.

Hol fzem elől el-mégy belől, hivek-is el-felejtnek: Szerelmesid, s' kedves hőfid, ingyen fem emlegetnek. Ekelféged, s' Nemelféged, egy kő alá rekefztik. S' még-is hitván kincsen, tudván kapnak, fokban s' terjeftik?

Lopva jó rád a' halál, s' fád alattomba le-vágja; El nem bujhacz, s' nem-is futhacz, majd házadat meg-hágja. Nincs mit tenned; bé kell vened, az ő mérges pohárát. Mondhatatlan, irgalmatlan; s' nem fálted élet várát?

Oh te férges, undok, s, mérges teft, melly fokát vízfz vizre? Vonzfazf himes, és fok fzines hazugsággal, vad mézre. Ne hidgy néki: mert ha féki alá foghat, meg-rongál. Kén-kő bűzre, s' őrók tűzre, vífzen, addig praktikál.

Ne talám ma, mint egy fzalma tűz, életed elmúlik? Ah ne jádzál, tégy jót, nád-fzál mert ha kezedben romlik. Mennyin hóltak ma meg, vóltak kik tegnap egéffégben. S' hány ment tűzre, s' őrók bűzre, ki vólt jó reménfégben.

Ejen, s' napon, azért talpon, oh én lelkem légy kéfzen; Mert a' Halál, csak elő-ál, s' bajt kér, és

csapást téfzen. Noha ijjal, s' mérges nyillal rohan te életedre: De nem léfzen, csak légy kéfzen, e' csata fzégyenedre.

A' pénzt vesd-meg, hogy lelhesd-meg, az igaz gazdagságot. Ne fély femmit, mert fáz annyit ád Iften, s' bóldogságot. Bizzál ebbe s' fordicsd menybe, tellyefféggel fzedet, Meg-gazdagit, és boldogit, bizonnal hidd tégedet.

E' firalmot, és fir halmot, ki elsőben fzerzette, Kimúlását s' fázam-adását, gyakorta emlegette. Már meg-bűlzhött, és földdé lött, lelke talám kinban-is. Te-is azzá lézfelf, s' hozzá mégy talám csak még ma-is.

(238)

POKOL. *Nota eadem.*

N Yillyék-meg Pokol kapuja, örök barlangnak fzája, *Czerberusnak* vas-rostéllya, nyillyék-meg kalitkája: Ki kell tudodni a' bűnek, s' a' bűnök védőinek; Nap fényt kell látni az éjnek, s' az éj sötét népének.

Musa mit refzkecz dictalni? *Penna* mit rettegfsz irni? *Nyelvem* mit rebegfsz fzóllani? s' elmém mit félfz fel-járni. *Plutonak* sötét rekefzit, *Proserpina* konyháit, *Lánczokkal* csergő tömlőczit, dűhöfflegnek mihelyit?

Anacreon jer-ki, jer-ki, buja *Poëta* jer-ki: Es a' melly kint túrfz Pokolban (émetted, s' nem álmodban) Ird le világ eleibe, éneklő verfeidbe; Hogy-ha nem tetezik az irás, tetezeni fog az fírás.

A' földnek közepső rézfén, Kapu nyilik fzélefen; Ezen a' kegyetlenfégnek sötét várába mennek, Kinnek bár zárja ne vólna (ezer rúdgya vas-láncza:) De azt ugyan bé zárnája, az ő örök *Fatumja*.

A' kapu előtt hevernek, tunya rútságos fűzek. Kik oda közel menőknek, hizelkedvén eselt vetnek.

Arany pohárból köfzönnek, de belé mérget töltnék,
Ha ifzol, *Charon* hajóját, nyered, s' *Cocytus* árját.

Ott az *kevélység* puffadoz, a' *szerелеm* lövöldöz,
A' *Restség* füzntelen fekfzik, a' *Harag* tűzefedik.
Szomorkodik az *Irigység*, fakadoz a' *Mérgesség*,
Ekefen fízol az *Hamiság*, esküszik az *Hazugság*.

Tyrannuság Irigységtől, *Torkofság* gyúl étkek-
től, *Csácsogás* fízollya a' *Csendézt*, a' *Tunyaság* a'
Serényt, A' *Vakmerő* általkodik, *Erő* törvényen
fekfzik, Ezek *Charonnak* vezéri, *Pluto* vára őrzői.

Ezeknek praedájokból, ha rélztt véfzefz bár tréfá-
ból, Te magad-is tréfájok léfz, tefted, lelked oda
véfz: S' jaj nemes kép mint vitetel, S' melly nagy
törbe vettetel! Egni fogfz Iftennek képe, őrkökké
égő tűzbe.

(239) Csikorgáft tévén a' kapuk, ottan nyilik két
mély lyuk, Terjedvén kapuk fzélefben, a' hely tet-
czik fzőrnyebben. Láttatik nagy mély sőtétfeg, csak
nem feneketlenfeg. Ugy tetczik a' fzőrnyű mélyfeg,
mint föld felett a' fellfeg.

Ezekben a' mély helyekben, ah! kinoztatik min-
den, Valaki bűnben ki-műlván, s' azt elébb meg nem
fzánván, Számot arról *Minos* előtt, végső ítélet előtt,
Nem adott, azt itt meg-gyónván, s' jobb életet
fogadván.

Halgafsátok Fabuláfok, világi böles Pogányok,
Igafságnak úttján járunk, Kerelftyének nem jád-
zunk, Ha ezer, s' több fzám vólna-is, s' nyelvem
érczből álna-is, Csak egy véteknek-is kinnyát, meg
nem mondhatnám Diját.

Közöböt két fejű *Scyllák*, űlik, s' két fejű *Hyd-
rák*, Tűz közdött undok *Chymerak*, fogokat csikor-
gattyák, Mindenik halált hozhatna, bár egyéb kin
ne vólna. Harcz efik a' kinzás felett, s' a' *kegyetlen-
ség* lefz nyert.

Ott-benn kik tüzes fogókkal, forgódnak, s' kik horgokkal, Kik *Pyrakmo* békoival, Kik *Brontes* lánczaival, S' kik pedig hegyes nyárfokkal, kik szigonyos dárdákkal, Némellyet üstökön fogva. hurczolnak a' Barlangba.

O emberi változások! firalmas máfolások! Kiket imént arany lánczok, Rubintok és Gyémántok, Többféle drága szépfégek, függők, ékefítettek; Most kigyók és *Gorgonefek*, környékeznek, s' *Cenchrifek*.

Helyt ad a' Gallér nyak-vafnak, Násfák varasbékáknak, Arany-pereczek bilincsnek, Nufzt-subák veszfűzővélnek, Hallyátok ezt, és hizítek, gonofzok? s' meg-vetitek. O meg átalkadott népek! ô közfikla szivűek!

Bé-vitetvén a' tömlőczbe, az örök sötéttségbe, S' *Plutonak* kinzó szerszámit, szemlélvén, és kinzáfit, O melly nagy kétfélegben esélt, érzelz, s' könyörgélt télfelz! De későn, Nélfelz, ha el-futhacz? de csak lyukaeskát fem lácz.

(240) Fenekén a' nagy mélyfélegnek, ropognak a' nagy tüzek, Lövellenek kék lángjai, fel-fzokratnak szikrái, Zúgnak kemenczék lyukai, buzognak tüzes tavi, *Ethna* Hegyének tüzeit, láfd; ennek csak képeit.

S' hát a' fok tekervényekben, s' mélységes örvényekben, Bé-rekefztetett vizeknek, szörnyű veszeke-délek? Egygyik a' máfikat rontya, bé-nyeli, s' kikokádgya! Hogy illy szörnyűfeget látok, el-fogy szóm, s' nem irhatok.

Iftentelen mit fanyalgasz, bolondúl mit fuhajtalz? Későre kéred az Iftent, el-fogyott reménféged. Nem látod vetett ágyadat, lángozó nyofzolyádat? Ebben léfzen már háláfod, s' örökké nyújtózáfod.

Menny-bé azért iftentelen, ki éltél törvénytelen, Fel, s' alá mit nélfz? heába, nincs mód az el-fútáfba: Nem hagyattatott femmi lyuk, bé-zárattak a' ka-

puk. Zárját-is bé-pecsétlették, s' kulcsát Iftennek vitték.

Ez ám amaz *Averna* tó, kénkőves és büdös tó. Kit annyi Proféták szava, lok Szentek bizonsága, Teli torok kiáltással, mint egy trombitálással, Jö-vendöltek. Már hiheted, hogy nem tréfáltak veled.

Valami gonofz az égben, vagyon, s' rú't a' felhő-ben, Valami rútság a' földön, ide foly, s' léfzen őzön, Valami fekély Pokolban, meg-évedt s' rú't gyomrában, Az mind néked étked léfzen, torkodon alá-mégyen.

Ott a' nap soha nem sűt rád, világofságot sem ad, Léfz temérdek sőtéfégben, élz örök rettegéfben, Máfok pedig nyomorultak, s' Iftentől el-fordul-tak, A' Pokolbéli seregek, olyanok mint az éjek.

Lángoznak ugyan a' tűzek, és szörnyű képpen égnek: De jaj fényleni nem tudnak, csak égetni tanultak. Egetnek pedig untalan, jollehet táplálatlan: Eörök taplojok nékiek, a' kárhozattak léfznek.

(241) S' vóltak és inkább illy tűzek, kik illy taplók-kal éltek? Vagy micsoda láng szikrázott, égetvén illy bokrokot? Külön kévékben köttetnek, ez tövifek, s' ugy égnek, De csak égnek, s' meg nem égnek, sem meg nem eméltődnek.

Tűzeket hinti méreggel, *Ennyo*, mint friss vízzel, Egygyűtt égvén a' kárhoztak, egymáfra agyarkodnak, Egymást fogokkal mardojsák, rú'tul nyúzzák, szaggattyák. *Erynnis* ezt csak kaesagja, a' Pokol Királynéja.

*Tantalus*nak kévánsága, gyűmölcs, s' viz között kinnya, S' hogy *Syphus* hegyre követ, szűntelenül hengerget; S' hogy *Prometeust* Sas rágja; máfokot más kin bántya. Ezek csak elmék meszfzói, Pokol kinnyának képi.

Kik itt meg-kerefztelkedtek, s' kerefztyénül nem éltek, Ez szent és felleges névnek, jól meg nem feleltenek, Kik a' Kerefztségnek vizét, bünnel megferteztették, Ezek nagyobb kint szenvednek, s' többi között ki-tecznek.

A' friffen lakozó Dúfok, bibor, bársonban járók, Kik éh Lázárt meg nem szánták, de ebeket hizlalták, Meg-száradott nyelvel kérnek, egy csep vizet, s' nem lelnek; Abrahám sem ad egy cseppet: fozmjú, vond bé nyelvedet.

De reménled hogy tágúlást, ott a' kinokban találz? Heába; nőnek azok-is, miket itt szenvedtek is, Egész testedben iz nem lez, kiben magán kin nem lez. Nem fő, nem láb, nem sziv, nem máj, nem ér, nem bőr ki nem fáj.

Ott amaz vidám fzem-fények, mint sebels égő tűzek. Vagy Ráró fzemhez hasonlók, vagy mint csillag ragyogók, Kertek helyett, s' képek helyett, játék és tánczok helyett, Nézni fognak ördögöket, kormos szerecseneket.

Oroszlányok orditása, füleknek tompitása, Undok medvék bőmbőléfi, Fejeknek csábitási, Ott vége lez a' Lant fzonak, *Orpheus* Hárfájának. Hallatik *Pluto* nótája, jajgató muzikája.

(242) *Cocytus* tó bűdös szaga, léfzen orrod illattya. Ifzonyatosb bűdöfsegek, a' tűzben égő testek. Balsamumban gyönyörködők, Mirrha, s' Péfmával élők, Bűdös-kőnek, s' nyűves dögnek, illattyával töltöznek.

Bújának szivét gyúlasztya, tűzes szuroknak lángja. Torkofok gyomrokat rágják, kigyók fel, s' alá járzák, Gyenge étkeknek izei, mérges kigyók epéi, Gyümölcsös talak teteit, gömbölyű Pókok ülik.

Elefánt esontból rótt ágyak, ülő-vasakká váltak, Mellyeken mint tűzes vasat, verik az átkoztatkat,

A' Pokolbéli kovácsok, *Brontefek*, *Cyclopusok*, Tűzes pörölyök és fogók, tompúlnak, s' olvadoznak.

Azonban míg így veretnek, ez mihelyben a' lelkek, A' kénköves üstök fornak, réz-kádak, vas-fazakak. Több számtalan fok edények, ónnal, rézzel teliek. Lánczról függnek ferpenyök-is, szurok forr azokbann-is.

Ez számtalan kinzás után, és fzenvedések után, Más edényekbe vettetnek, s' újonnan győdtörtetnek, O halhatatlan éltetek, Pokolban kik így égtek, Hamvig égnek s' fel éppülnek, s' meg élnek hogy éjjenek.

Hallyátok é ezt bűnösök? Hallyátok s' jól értitek, Mind-az-által a' bűnőknek, soha véget nem vettek. Hanem mind menynek, s' mind földnek, nehézségére éltek. A' mennyet akkor vesztitek, Mikor a' földnek éltek.

Jaj néktek-is Egyháziak, Püfökök, Papok, Pápák: Valakik szent tisztetekben, el nem jártatok hiven. Kik meg-ferteztetett kézzel, bántatok a' szentféggel. Ti-is *Plutonak* Papjai, léfztek és Aldozói.

Jaj Tyrannus Királyoknak, *Drako* maradékinak, Kik tartományt tartományhoz, és orfzágot orfzághoz, Foglaltok! Őrdög serege, fene kegyetlenfége; Mind azokból mit nyertetek? egy puntni vólt kincsetek.

(243) Jaj néktek-is kép-mutatók, s' hizelkedő csélcsapók, Kik minden szinben öltöztök, jót s' gonofzt egynek mondtok. Mert szorofs kapczára juttok, *Prometeuffal* laktok. Le-vonnyák ott ál-orczátok, elfogy alakofságtok.

Jaj a' gyöngyös nyak-fzirteknek, bogár ganéj köntöfnek. Jaj páva farku Hölgyeknek, *Juno* nemzetfégenek. ültettek tűzes székekben, *Pluto* zeczczel székében. S' porczogván alatt tűzetek, tűzet tűzzel éltettek.

Jaj néktek-is Narciffufok, csifra s' fonyoka iffiak, Kiknek fodorított hajok, szakallok és bajufzfok. Tüzes kéményt fog lepreni, szakáltok, s' tiztítani. *Medusa* fűzi hajatok, *Gorgonefek* bajufzfok.

Ti-néktek-is jaj pénz gyűjtők, sobrák főlvényen élők. *Philargyria* fiai, s' *Euclio* unokái.

Kiktől egy fillyért vagy becsét, egy szegény sem kérhetett. Eőrízni fogják kincsetek, *Argufok*, de ti égtek.

Jaj néktek-is Bordély tartók, s' buja személy kerítők. Leány erkölcsű rút iffiak, szűzeffleg rontó nyalkák. Mezitelen lesz testetek, kénköves tóban égtek. Tisztátalan edényetek, tüzes kő fődeletok.

Jaj lopóknak, s' orr-gazdáknak, jaj málok fosztóinak. Kiknek fokszor a' *Laverna*, (Lopók Isten-Afzfonyja, Meg-engedett; de *Æacust*, meg-csalnotok nehéz vólt. Praedátokat ez ki-rakja, s' magatok lángban rátya.

Jaj néktek-is has-hizlalók, *HELIOgabalufok*. Kik tömlőkkel duskát ifztok, fél-őröt versben eztek; *Cerberusnak* pervátája, léfzen torkotok szája. Gyomrotok *Lethen* patakja, itattya és áztattya.

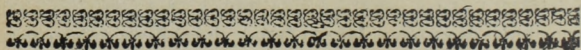
Jaj, jaj, néktek is fondorlók, Perpatvar, gánes forralók. Kiknek szivek őszve-vezés, és hamis perlekedés, Testetek meg-nyúzattatik, béletek ki-vonatik, Ufz a' Pokol véretekben: magatok úfztok tűzben.

(244) Jaj, jaj, új hit hirdetőknak, s' általkodott fejeknek, Kik tudván az Igafságot, vallyák az Hamifságot. Mert miként ők válogattak, a' hitben s' máft s' máft mondtak: Ugy Pokolban más s' más kinnak, Tápláloivá válnak.

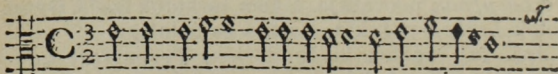
Jaj néktek is Pogány népek, kik hamif Istent híztok. *Bacchust*, *Mársot*, *Mercuriust*, *Jupitert*, *Junót*, *Venuft*; Mert Pokolban meg-láttjátok, égven mint égne azok. Ott *Jupiter* miként dörög, s' veletek tűzben görög.

Jaj ezerfzer és többfzör jaj, ezerni ezerfzer jaj.
Valakik a' nagy Istennek, törvényét meg-fzegtétek.
Mert már meg-itiltettettek, örök tűzre vettettek:
Ah! égni fogtok végetlen, míg Isten Isten léfzen.

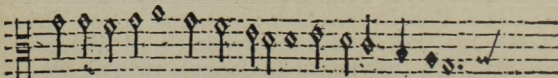
Heába, mert föld meg vetett, Menyország ki-
rekefztett. Isten szava ki-mondatott, a' Pokol meg-
nyittatott. Meg-köttettél el-kárhoztál, reménfegből
el-fogytál. Eörök örökké valóság, bé-nyelt, nincsen
orvolság.

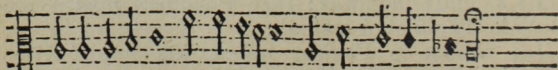
ÍTILET NAPIARÓL.

Oh melly fejelem, rettegéssel is lesza' nagy Itiler.

Mikor az Isten minden állatot, tűz által meg-éget:

Es ez Világnak, fok bűncirői, kemény számat véter.

(245) Rettentés támad, ha egy házaeska hirtelen
fel-lobban. Es sivalkodás, ha fejünk fölött a' földél

meg-roppan. Félelem miatt halálra hívad, fokak fzine abban.

Mi léfzen tehát mikor ez Világ mindenestől meggyúl; Az ég fölötted nagy ropogással, szakadozni indul. A' föld alattad, mint a' pozdorja, tüzes lángba fordul.

Egy kis meny-dörgéft, rettenés-nélkül, a' ki most nem halhacsz. Egy kis villámás szikrája miatt, talpondon sem álhacsz; Annyi fok tüzes meny-kő, csatogás között hogy maradhacsz.

Mikor a' felső elementumok nyakadra indulnak, A' fok tündöklő fényes csillagok mind a' földre hulnak, Egész világnak fundamentumi tőből ki-mozdulnak.

Mikor az hegyek, mint egy patakok, helyekből kifolynak. Erős köfziclák, nagy hélég miatt mind egybe-olvadnak. Tenger vizei puska-por módra, égnek és lobognak.

A' Nap az Hóldal, mikor az égen feketévé válnak, A' szép gyümölcs-fák, változás miatt, vérrel virágoznak, Természet felett, világ romlásán keferégvén lirnak.

Szegény bűnösök akkor féltekben, jaj hová rejteznek? De ha ezeknek romlása előtt rejteket nem lelnek, Hát az Itélő Biró haragja előtt hová léfznek.

Mikor az égből, az Archangyalok, trombitákat fújnak, Sok számu ezer sűrű fegyveres seregek indulnak, Kinek láttára, az el-kárhoztak, mind a' földre hulnak.

Akkor ő magát, a' dicsőffegnek Királyját, megláttyák, Kit a' mennyei Angyali karok tisztelik, imádgýk. Mennyi számtalan Királyi rendek székét körül-állják.

A' szent Keresztet előtte hozzák kinzó elzöldözökkel, Mellyet követnek fok számu ezer Szentek seregekkel, Kik viaskodtak hiven alatta jó vitézfegyekkel.

Eödrömmel telnek Christus hivei, látván Királyokat A' kárhozattak firnak, jajgatnak, fzaggatván magokat. Hogy b' mők által meg-felzítették olyan szent Urokat.

(246) De a' kik ötet meg-felzítették tulajdon kezekkel, Drága tagait, a' Kereszt-fához, verték vas-szegekkel. Meg-látták akkor, kimondhatatlan nagy rémülésekkel.

Jaj bóldogtalan firalmas lelkek; vallyon mit felelnek? Mikor annyi fok rút hamifságok fzemek előtt léfznek. Kik nagy vádolást, magok fejekre, fzemtől-fzembe téfznek.

Kiknek annyi rút árútatáfok, fzemekre vettetnek, Annyi fzemtelen fertelmefsegek, mint ki-jelentetnek. Kiket életkben nagy titok alatt, mind el-rejjetgetnek.

Mikor az Isten Angyali előtt, mind ki-nyilatkoznak, S' magok annyi fok ezer nép közzött, mezitelen álnak, Szenvedhetetlen ifzonyú fzeqyen miatt, el-ájúlnak.

Kik lefznek akkor könyörülők és vigafztalójok. Vagy csak el-vetett temérdek fóttal, ő bé-takarójok. Es illy eméltő gyalázatoktól, meg-óltalmazójok.

Ah efze-fordúlt Világ gazdagi, ezeket halljátok, Kik fok rendbéli fzeq ruhátokat, molyoknak adgyátok. Bár csak egygyiket, ti magatoknak akkorra taresátok.

Rettennyetek-meg, és gondollyátok; mint ha most látnátok, Miképpen akkor, fényes fzekében ül a' ti Királytok. Kinek fzájából, mint az éles tör, jó haragja rátok.

Mikor a' végső nagy fentenzia mondatik reátok, Rémulés miatt, meg-feketedik, és fzarad orczátok. Hogy fejetekre, mint tűzes meny-kő, fzáll ama nagy átok.

Mennyetek-el mind az örök tűzre, Atyától átkoztak, Melly kézfittetett az ördögöknek, és ő Angyalinak, Hol livás, rivás, fog-csikorgatás, örökké halatnak.

Izzonyú léfzen, miképpen akkor az el-kárhozattak, A' fok fertelmes rút ördögöktül, egybe-lánczoltatnak, Es véghetetlen örök kinokra, kötve hurezoltatnak.

(247) Annyi hatalmas nagy méltóságú, hires Királyokat, Annyi fok erős fő-vitézségben forgott Hadnagyokat, Kik ez világon fegyverek alatt tartottak másfokat.

Annyi fő Nemes szép tekintetes Herczeg Afzzyonyokat, Annyi fok Uri kedvére nevelt, tiztes Leányokat, Kik életekben drága gyöngyökkel, czifrázták magokat.

Jaj ki mondhattya könyvezés-nélkül azoknak romlását, Ki gondolhattya rettegés-nélkül pokolra hullását, De ki tűrheti firalom-nékül, annyi jaj hallását.

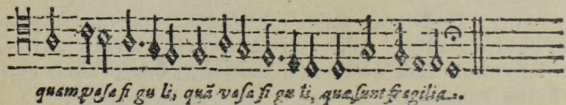
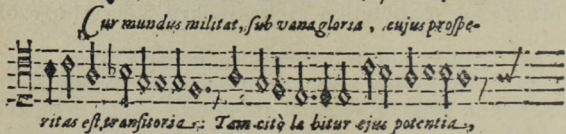
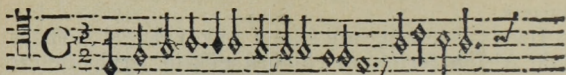
Holott még akkor az Angyalok-is, keservefen fírnak, Mert annyi lélek romlása miatt, magokkal nem birnak, Mint a' Proféták erről szomorú, jövendőléft irnak.

Oh nagy Halálnak szörnyű halálát, ki magyarázhattya? Oh firalomnak, firalmas vóltát, számba ki foghattya? Kinek kezdetit láttya, de végét fo ha nem tudhattya.

Rettennyetek-meg, oh ti bűnösök, a' kik ezt hallyátok, Es nyakatokrúl az kárhozatnak terhét lehányjátok, Hogy a' Christufnak el-jövetelét, vigan várhafsátok.

Oltalmazzon-meg minket az Isten, ez vezedelemtől, Szabadicszon-meg, szent Fia által minden bűneinktől, Hogy ne hanyaffunk az örök tűzre, ő szent Felfegétől. *Amen.*

(248)

Hymnus B. Jacoponi de Vanitate mundi.

Plus crede literis scriptis in glacie, quam mundi fragilis vanae fallaciae, Fallax in praemis virtutis specie, quae nunquam habuit, §. tempus fiduciae.

Magis credendum est viris fallacibus: quam mundi miseris prosperitatibus. Falsis insomniis, & voluptatibus; falsisque studiis, §. & vanitatibus.

Dic ubi Salomon, olim tam Nobilis. Vel ubi Sampson est Dux invincibilis. Vel pulcher Absolon vultu mirabilis; Vel dulcis Jonatas, §. multum amabilis.

Quo Caesar abiit celsus imperio: Vel Dives splendidus totus in prandio Dic ubi Tullius clarus eloquio: Vel Aristoteles, §. summus ingenio.

Tot clari Proceres, tot rerum spatia. Tot ora Praesulum, tot regna fortia. Tot mundi Principes, tanta potentia: in ictu oculi, §. clauduntur omnia.

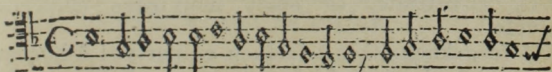
Quam breve Festum est, haec mundi gloria; ut umbra hominis, sic ejus gaudia: quae semper subtrahunt aeterna praemia, & ducunt hominem, §. ad dura devia.

(249) *O esca vermium! ô massa pulveris! ô flos ô vanitas, cur sic extolleris! Ignorans penitus, utrum cras vixeris. Fac bonum omnibus, §. quam diu poteris.*

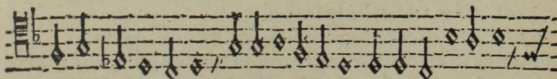
Haec mundi gloria, quae magni penditur Sacris in literis flos foeni dicitur; Ut leve folium, quod vento rapitur; sic vita hominis, §. hac via tollitur.

Nil tuum dixeris quod potes perdere. Quod mundus tribuit intendit rapere. Superna cogita mens sit in aethere. Foelix qui potuit, §. mundum contemnere. Amen.

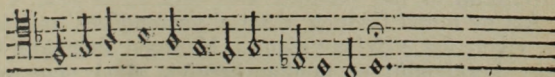
Idem Hymnus Ungaricè. Nota secunda.

Mit bizik ez Világ ô átnokságában, kinek szerencséje

vagyon el-romlásban: ô hatalma, szépsége, igazságszeretetsége,

miként a földedény vagyon el-romlásban:

Többet hidgy az jégen fel jegyzett bôttüknek: hogy sem mint ez világ hizelkedélinek; és ne hidgy mert meg-csal szép igiretinek, ki soha nem talált bért reménfegének.

Inkáb kell hinnie hamis férfiaknak: hogy sem mint ez világ árnyék hiúságának. Testi, és múlandó mutogatásának; ártalmas, és csalárd okoskodásának.

(250) Mond meg hol Salamon ő bölcselégével? Avagy hol a' Sámson ő erőffégével? Hol vagyon Abfolon szép ékeffégével? Avagy hol Jonatás kedveskedéfével?

Hova lött Julius hatalmafságával? Avagy a' dús Gazdag ő lakodalmával? Mond-meg hol Tullius ékes Izóllásával? vagy Ariftoteles mély tudományával.

Illy Nemes férfiak: illy fő nemzetfegyek. Illy nagy Uraságok, s' Fejedelemfegyek. Illy nagy birodalmak, s' illy nagy erőffegyek: egy fzem-pillantáfban elmúlnak mindenek.

Melly rövid inneplés ez Világ szépfége. Mint testnek árnyéka, olyan ő öröme, ki örök jófzágnak örök el-vezztéfe, és sötét mélyfegre embernek vivéfe.

O férgeknek étke, ő földnek csoportya! ő harmat, ő hiuság, s' miért űzfz olly nagyra? Nem tudod bizonnal hogy ha juez holnapra. Tégy jól minde-
nekkel még időd halafztya.

Ez földi dicsőffeg melly nagynak láttatik; ez a' fzent iráfban virágnak mondatik, vagy kőnyű levélnek, melly fzéltől vitetik; ekképpen világból minden ki-vitetik.

Azt ne mond tiédnek a' mi el-vezzendő. A' mit ád ez világ, azt vízfza-vejendő. Mennyei dolgokat te légy kerefendő: ez bődlog kerefet, ki el nem vezzendő. *Amen.*

Profa Funerbris.

*D*ies irae, dies illa, solvet saeculum in favilla:
teste David cum Sybilla. Quantus tremor est
futurus, quando Judex est venturus, cuncta stricte
discussurus.

*Tuba mirum spargeus sonum, per sepulchra re-
gionum, coget omnes ante thronum.*

*Mors stupebit, & natura, cum resurget creatura,
judicanti responsura.*

*Liber scriptus proferetur, in quo totum continetur,
unde mundus judicetur.*

*Judex ergo cum sedebit, quidquid latet apparebit:
nil inultum remanebit.*

(251) *Quid sum miser tunc dicturus? quem Patrum
rogaturus? cum vix justus sit securus.*

*Rex tremendae majestatis, qui salvandos salvas
gratis, salva me fons pietatis.*

*Recordare JESU pie, quod sim causa tuae viae,
ne me perdas illâ die.*

*Quaerens me sedisti lassus. Redemisti Crucem
passus, tantus labor non sit cassus.*

*Iuste Judex ultionis, donum fac remissionis, ante
diem rationis.*

*Ingemisco tanquam reus, culpâ rubet vultus
meus: supplicanti parce DEUS.*

*Qui Mariam absolvisti, & Latronem exaudisti,
mihi quoque spem dedisti.*

*Preces meae non sunt dignae; sed tu bonus fac
benigne, ne perenni cremer igne.*

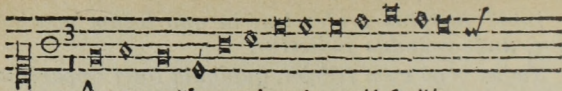
*Inter oves locum praesta, & ab haedis me se-
questra, statuens in parte dextra.*

*Confutatis maledictis, flammis acribus addictis,
voca me cum benedictis.*

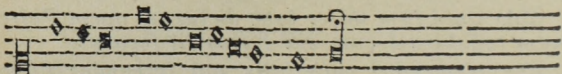
*Oro supplex & acclinis, cor contritum quasi cinis,
gere curam mei finis.*

*Lacrymosa dies illa, qua resurget ex favilla, judi-
candus homo reus.*

*Huic ergo parce DEUS, pie JESU Domine, dona
eis requiem. Amen.*

Eadem Prosa Ungarice.

A nap nagy haragnak napja, porrá lesz világ

s' hamuvá, Dávid Sybillával mondgya.

(252) Melly nagy rettegés lesz akkor, az Birónak el-jöttekor, ifzonyú fzaam-vételekor.

A' Trombiták meg-harognak, kikre hóltak fel-támadnak, törvény-fzékhez állattatnak.

Halál, s' természet el-ájúl, látván hogy a' hólt firjábúl, a' fzaamadáfira fel-indúl.

Irott könyvek el-hozatnak, kikben mindenek meg-vadnak, honnan fentenciát mondnak.

Azért a' Biró le-ülvén, s' minden titkot ki-jelent-vén, végső fzót vár, minden félvén.

Akkor fzegény mit felellyek, fzófzólloúl kit kerelfek, holott még az jók-is félnek.

Földnek rettenetes Ura; menynek irgalmas adója, folyon reám febed kúttya.

Kegyek JESVS emlekezzél, hogy értem-is kint fzenvedtél, kimúltomkor kedvelteffél.

Kerelvén engem fáradtál; meg-váltván kint nagyot láttál: ingyen túrni ne láttalsál.

Büntetés igaz Birója, légy bűnöm meg-bocsátoja, fzaam-adálom tágitoja.

Nyegek fok bűneim alatt, orczám pirúl vétkem miatt, nyújcsd fzegénnek malasztodat.

Ki Magdolnán könyörülél, az Latornak meg-enge-dél, belém reménleget öntél.

Könyörgésim méltatlanok; de érdemid hafznállyanak, örök kinok ne árcsanak.

Rendely állást a' juhok közt, hogy ne légyek a' bakok közt, hanem job felől az jók közt.

Az átkoztakat itilvén, s' Gehenna tűzére vetvén, yigy engem dicsőflegedben.

Alázatoson könyörgök, töredelmes szivet nyújtok, végső napon vífeld gondom.

(253) Az a' nap siralmas léfzen, mikoron porból fel-rezzen, a' bűnös hogy törvényt végyen.

Ennek azért légy irgalmas, kegyes JESVS légy jutalmas, légyen helye nyúgodalmas. *Amen.*

Prosa ad B. V. MARIAM pro Animabus Purgatorj.

Nota: Angyaloknak &c.

L *Aguentibus in Purgatorio, qui purganiur ardore nimio, & torquentur sine remedio, subveniat tua compassio. ó MARIA.*

Fons es patens, quae culpas abluis; omnes sanas & nullum respuis. Manum tuam extende mortuis, qui sub poenis languent assiduis. ó MARIA.

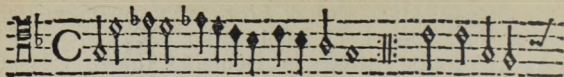
Ad te pia suspirant mortui, cupientes de poenis erui, & adeste tuo conspectui, & gaudiis aeternis perfrui. ó MARIA.

Clavis. Dávid quae coelum aperis, nunc beata succurre miseris, qui tormentis torquentur asperis, educ eos de domo carceris. ó MARIA.

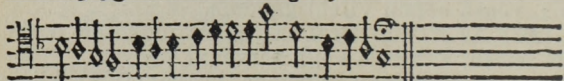
Lex justorum norma credentium, vera salus in te sperantium: pro defunctis sit tibi studium, assidue orare Filium. ó MARIA.

Benedicta per tua merita, te rogamus mortuos suscita, & dimittens eorum debita, ad requiem sis eis semita. Amen.

(254)

Ad Beatam Virginem.

Gaudet Virgo gloriosa Mater Christi *Quem à DEO*
Quia nobis Salvatorem genuisti.

concepisti Gabrieli Archangelo dum credidisti.

Rosa virens tu es Virgo sine fine, peccatorum libera tuos ab igne, & conserva nos benignè, ut in tuo servitio laetemur dignè.

Evae lapsum ô Maria restaurasti, toto corde quando te humiliasti, & devote respondisti, dum ancillam Trinitatis te nominasti.

Gratiosa restauratrix peccatorum, & benigna consolatrix afflictorum, miserere pupillorum, & repelle insidias inimicorum.

O quam felix qui te semper veneratur, & quam Sanctus! qui te semper deprecatur, ab hostibus liberatur, & à tuo dulci Nato corroboratur.

Regnum ergo Ungariae te honorat, & pro suo auxilio te implorat, nam ejus populus orat, qui Turcarum jugo pressus valdè laborat.

In te totum Ungarorum genus sperat, quia quondam commendatum tibi erat, dum sanctus Rex obierat, & Regnum post DEUM tibi soli dicarat.

Ora Virgo tuum natum pro hac gente, ut superet inimicum te juvante, & dispergat te orante, triumphemus super hostes te obtinente.

Sis tu Regni Pannoniae reparatrix. Pagananorū validorum enervatrix, Ungarorum Consolatrix, postque mortem ad aeterna gaudia ductrix.

(255)

BÓLDOG ASZSZONYHOZ.

Nota eadem.

E örüly dicsőffeges Izip Szűz Chriftus Anyja, ki nekünk Szabaditót Izüél világra, kit fzent Lélektől fogadál, hogy Gábriel Archangyallal kegyeflen Izüáll.

Szép illatú piros rófa téged kérünk, fzent Fiadnál efedezzel mi érettünk, hogy légyen kegyelmes nekünk, légyen ellenfegünk ellen mi fegedelmünk.

Az Evának nevét te el-változtatád, tennen magadat mikoron meg-alázád: Imé az Angyálnak mondad, En az Urnak Izülgálója magad ajánlád.

Bűnösöknek vagy kegyelmes Izüfzólloja, és fzmorú árváknak vigafztalója, nyomorultak orvoflója, fzent nevedet dicsiröknek óltalmazója.

Oh melly böllogok, kik dicsirnek tégedet, az kik fegitfegül hiják fzent nevedet, nem káromlyák fzentfegedet, sőt mindenekben kerelik dicsiretedet.

Ez Orfzágnek te vagy fő gondvifelője, mindenekben leg-férényebb fegitője, ellenfegtől meg-mentője, Hiveid reménfegének fel-ébreftője.

Szent Iftván első Királyunk hogy meg-hala, ez Orfzágot akkor néked hadta vala, hogy lennél gyámolítója, minden-féle ellenfegtől óltalmazója.

Szentfeges Szűz azért moftan téged kérünk, efedezzel fzent Fiadnál mi érettünk, Izánnya-meg mi veszedelmünk, adgyő csendefz békefeges életet nekünk.

Dicsirteffél magas menyben fzent Fiaddal, és magafztaltafsál a' fzent Háromsággal, az fzent Angyali karoknál, fzent Szűzek, Mártynomok, és Confefforoknál.

(256)

APPENDIX.

Következnek egynehány késébre öfzve fzedett, és Magyarrá fordittatott Enekek.

KARACSONI ENEKEK.

Nota: Infinitae bonitatis, &c. fol. 33.

A Véghetetlen kegyelmű, s' meg-mérhetetlen fze-
relmű, Gyermekek, jáfzolyban helyheztetik: Itt a'
tűz fázik fzenába fekfzik, S' az Ige halgat, moftan
nem fzófhat, Im halandóvá lótt az halhatatlan.

A' kitől ő tífzteltetik, im attól moft kótdóztetik,
Dörgő fzelektől legyeztetik, Két fzés fzei, Egek
gyöngyei, Moft folydogalnak sűrűn hullanak, A'
fzeretettől, ki le-húfza menyből.

Kit az földnek kerekflege meg nem fog az ég fel-
flege, Egy kis pozftóba takartatik: Menyorfzág
helyett, egy Iftállót lelt, Szerelműnk ágya, a' bar-
mok jáfzla, A' fzelek úttya ő meleg fzozája.

A' ki által teremtettek, Meny, föld, tenger, és min-
denek, Im nem talál magának helyet: Ki az eget
adgya, nincsen hajlékja, Fris palotája, őkrők paj-
tája, Minden udvara, őkre és fzamára.

Oh aczél fzivű emberek, embertelen kemény fzi-
vek, Sziv-nélkül élő kegyetlenek! Ide nézzetek, fze-
lidűllyetek. Nem fzégyenlitek, hogy űdvőfflegtek,
Lévén köztetek; meg nem ifmérítek?

Eőrdömmenek első tárgya, gyengefegemnek iftápja,
Lelkem éjének fényes csillaga: Ki kénfzerített erre
tégedet, Hogy illy dereket fergetegeket, Szenvedgy?
miért kinzod kis ártatlan tagod?

Szeretetednek nagyságát, irgalmafságodnak fza-
mát, Nincs oly elme ki meg-foghaffa: Eunyit éret-
tűnk, az kik vétettűnk, S' téged űldóztűnk, fzen-
vedfz! de kérűnk, Meg-bocsáfs nekűnk, oh egy űd-
vőfflegűnk!

(257) Oh ökör s' fizamár fzenája, oh Iftennél tellyes jáfzlya, Oh szép Szűz Anya, oh édes JESVS! Halgald-meg fzolgád, vedd fzivét hozzád, Midőn így gyúlad, s' csak nem el olvad, Szerelmed miatt már ugyan el-bádgyatt.

Nota: Dum Virgo vagientum &c. fol. 36.

M Időn a' Szűz Magzattyát, Jáfzolyban firó fiát
El akarja alutni, így énekel ő néki: Oh napfény! oh élet! oh édes JESVS! oh édes JESVS!

Oh édes napom-fénye! oh életem reménye! A' barmok jáfzolában, alugy a' lány fzenában. Oh napfény &c. *Post singulos versus.*

Oh én édes Gyermekem! csak téged kíván lelkem,
Alugy édes Virágom, zöldellő rozmarinom.

Oh alugy én Királyom, alugy édes magzatom,
alugy alugy alakom, mig hadnak ez világon.

Oh Atyának öröme, oh Anyának fzerelme! Oh Anyád Attya alugy, oh Anyád Fia alugy.

Akarfz más-éneklőket? Majd hívok juh őrzőket:
Ezeknél fenki nincsen, a' ki ékefben zengjen.

Mihelyt kedved meg-értik, ottan egygyűtt rá kezdik,
Oh alugy JESVS, alugy. Itt az Jáfzolyban alugy. Oh nap fény! oh élet! oh édes JESVS! oh édes JESVS!

Dormi fili dormi, &c. fol. 38.

A Lugy fiam, így énekel Anyya ő fzüldöttének,
Alugy fiam, alugy, Attya kiáltya kifdedének,
Ezerfzer néked éneket mondgyunk, töményteni ezerfzer.

(258) Jó ágyat néked vetettem alugy édes kifedem, Csak magadnak kézfiztettem, alugy édes Gyermekem. Ezerfzer néked &c. *Post singulos versus.*

Alugy szépfeg, és ékeffeg, menyből cseppent édeffeg, Alugy ajándékot adok, majd lépes mézet hozok.

Alugy szájam édes ize, szivem tellyes öröme, Alugy édes mézzel tellyes alugy lelkem élete.

Mit kérfz? hozok, mond-meg s' adok, alugy két fzemem-fénye, Füleimnek szépen zengő vigaságos éneke.

Alugy szivemnek Királlya, lelkemnek koronája. Szűzeffegemnek mátkája, Angyalok tisztasága.

Alugy, én pedig éneklek, mint méh körüléd zengek; Nem engedem hogy álmodból téged fel-ébreffzenek.

Alugy fiam, alugy midőn tégedet így rengetlek. Alugy fiam alugy midőn tégedet fzeretgetlek.

Hogy femmi heával ne légy, Jászlyod szép virágokkal: Körös-körül bé-kertelem gyenge liliumokkal.

A' szénát-is violákkal, jó illatú rósákkal. Bé-hintem Tulipánokkal, s' gyenge Narcissusokkal.

Páztorokat a' Nyáj mellől mingyárt ide hivatom, Ezek tisztán énekelnek: melly teczik néked tudom. Ezerfzer néked éneket mondgyunk, töményteni ezerfzer.

Votum Christo Nascituro.

Nota: Omni die pag. 127.

Quis te tenet in conclavi castitatis abditum?
*Tot jam annis expectavi antè saecula conditum.
 Redde pignus quod tulisti Virgo, manens integra:
 Satis alvo nutritivisti Matris, dones ubera.*

*Scimus Matrem, scimus Natum nasciturum sae-
 Virgo Natum quae fovisti, imple lacte ubera. (culo:*

*Amor prodit Coelo datum, quem fovebas clanculo:
Virgo carnem quae dedisti, Virgo dabis ubera.*
(259)

*Felix Virgo, felix Mater DEI prole gravida:
Natus juget, & implebit plena lactis ubera.*

*Nata Patri, Sponsa sponso: Virgo dabis ubera:
Creatura Creatori, & Ancilla Domino.*

*Gaude Sponsa, Mater, Nata, Castitatis lilium:
DEI dono, mundo data: Virgo dabis Filium.*

*Virgo sinum per intactum leva laeta pondera:
Dona VERBUM CARNEM FACTUM, quod disten-
dit ubera. Amen.*

DE JESULO in stabulo. Nota eadem.

D Ulci collo pendens pondus ludit inter basia:
Gnus leve cui mundus, Matre ridet sociâ.

*Cantat Mater ridet Natus, Cantat Joseph Parvulo,
Solâ Virgine prognatus colluctatur Gerulo.*

*Cantant Angeli ludentem in Divinis nexibus:
Factum Deum Infantulum Matris in amplexibus.*

*Laeti concinunt Pastores novo terris Domino:
Spargunt melos spargunt flores dulci mentis júbilo.*

*Nobis datus, nobis natus ex intacta Virgine:
Coelo datus, mundo datus Christus natus hodie.*

*Exultemus, & laetemur in chordis & organo,
Alternantes collaetemur in tubis, & tympano.*

*In fistulis & cymbalis suaviter sonantibus:
In lituis, & buccinis sonorè clangentibus. (nemora:
Plaudant sylvae, plaudant prata, laeta plaudant
Et quaecunque capis Nata plaudant Nato flumina.*

*Plaudant valles, plaudant montes, frondes, flores,
germina: Plaudant rupes, & torrentes Nato plau-
dant omnia.*

(260)

AD JESULUM.
Nota: Omni die p. 127.

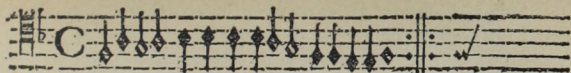
O mi dulcis JESULE, Pusio venuste,
Virginis puerperae, Suavianda proles.
Quo dolore bellulus, Vultulus madescit
Aureisque lacrymis gemmulant ocelli.
Has amoris lacrymas; fundo delicatus
Sanguinem virilior prodiget juventus.
Heu ferire desinant, JESULUM amores
Lineis puellulus fasciis ligatus.
Ad ligatum parvulum citius accede
Peccatorum audiet veniam petentem.
Hoc natali gaudio, Gloria sit Patri
Filioque Genito, Spiritui Sancto.

Nota eadem.

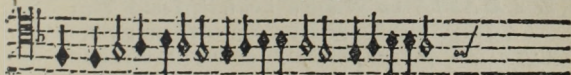
O Mi dulcis JESULE sponsule decore,
Ubi es? ah! ubi es? languedo amore.
Quis te fovet lectulus, lectulus plumatus?
Quae te fovent cunulae, cunulae beatae?
O beata limina, fasciae beatae,
Quae te stringunt JESULE arctius amore.
O beata ubera, & ô lac beatum,
Quod te pascit Parvule! dulcius est melle.
Utinam me famulum Sponsule legisses?
O quam fidum famulum Sponsule legisses.

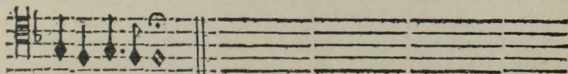
(261)

*Grasulare Virgo singulari privilegio
Gjucundare Sacro decorari puerperia.*

Quamirante natura genuisti pura salusiferum

mundoparvulum.

*Salve cubans adorande Puer in praesepio: Salve
gaudens veneranda Mater novo gaudio. Tu Virgi-
num corona, Castitatis norma celeberrima, Matrum
maxima.*

*Digna puro puerpera Parens puerperio, cerne
duro puritatis pignus in praesepio Dilecta supra
mille dulciora melle fige oscula, ô Virguncula.*

*Colunt nudum Dominum devotè Bos & Asinus,
inter quorum medio duorum jacet medius. Quem
profitentur Deum, creatorem rerum corde creden-
dum, ore canendum.*

*Ergo grati pariter devoti Nato pusillo laudum
vota offeramus toto cordis jubilo, proni genicule-
mur, Nato gratulemur per obsequium, ad Prae-
sepium.*

*Venerandum Puellum lactentem Matris gremio,
veneremur ubera lambentem novo gaudio, quem
veneranda trium devotio Regum munerabatur, ve-
nerabatur.*

Ob facratam Parvuli lactentis Nativitatem, obsecramus tenerae Parentis integritatem: pro nobis omni horâ jugiter exora ô Mater pia, Virgo MARIA. Amen.

(262)

Nota eadem.

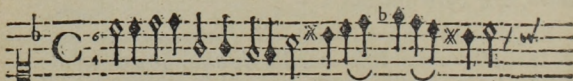
SZŰz MARIA ez világra nékünk szent Fiát hozá, Az Jászolyba helyhezttetvén ôtet imigyen szólla: Alugyál én magzatom, nyugodgyál virágom; így énekelvén és ôrvendezvén.

Eðkôr, Szamár reája lehelvén, mint ha mondanák: Ur és Isten most közöttünk fekszik; egygyütt vigadnak. Már az Egi madarak és erdei vadak ôtet imádgják, és magasztallyák.

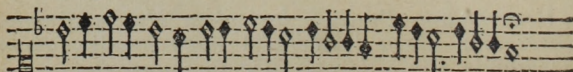
Azért mi-is halandó emberek ôtet dicsirjük, dűcsöfleges szűletéfe napját vígan szentellyük. Az Atya Ur Istennek nékünk kegyelmefnek hálákat adgyunk, szívből vigadgyunk.

Az ki hozzánk irgalmságából szent Fiát küldé, hogy ô minket bűnös embereket údvözítene. Ki mi-hent szűleték ottan kergettetéek kegyes Királyunk, édes JESVSunk.

Oh te kegyes Afzfzonyunk MARIA, Istennek Anyja, ez világnak te vagy efedező oltalmazója. Ne felejtkezzél rólunk, oh édes gyámolunk! te légy oltalmunk, erôs paifunk. *Amen.*

Cælo rores pluunt flores, Et ter ras: in e: briant;

dulce melos implet cælos Angeli conjubilant: Angeli conjubilant.

*Coelum plaudit, tellus audit, quam est suavis musica!
Angelorum turba gaudet Nato Deo concinit.*

Nato Deo concinit.

*O MARIA dulcis pia Virgo Mater Numinis:
En natura obstupescit, Absque viro Mater es
Cumque viro Virgo es.*

*(263) Peperisti qui te fecit, Redemptorem hominam
Gaudent montes saltant fontes cum sonoro jubilo
Cum sonoro jubilo.*

*O Filij mortalium rei Adam crimine
Triumphate mecum omnes, JESUS Dei Filius
Adam est innoxius.*

*Tibi Laus qui natus es ex intacta virgine
DEUS carnem induisti, Liberator hominum
Liberator hominum.*

Nota eadem.

*Coelo rores pluunt flores, & terras inebriant Dulce
melos implet Coelos Angeli conjubilant. Angeli
conjubilant.*

*Rident sata, virent prata, Nato regi parvulo
Gaudent montes saltant fontes magno mundi Do-
mino. Magno &c.*

*Mater plorat cum adorat Deum factum Hominem
Natus ridet quando videt, Charam Matrem Virgi-
nem. Charam &c.*

*Vitant caulam petunt Aulam Regis nati Coelicam
En pastores sunt cantores JESU cantant Eccloram.
JESU &c.*

*Ridet foenum in amoenum. Et ridet praesepium
Sic innectens sic amplectens Universi Dominum.
Universi &c.*

*En adstantes animantes fuso fovent spiritu
Admirantes salutantes, Parvulum cum gemitu. Par-
vulum &c.*

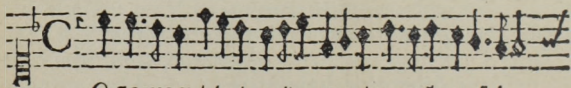
*Cum nivalis hyemalis casam inflat Boreas
En tenella mollicella membra tremunt choreas.
Membra &c.*

*Crasso filo rupto lino Virgo ligat parvulum Et
algentem & trementem Mater fovet filium. Mater &c.*

*Nostrum pectus Christo lectus, & sit cor praese-
pium Deo plenum caro foenum, Et sit pectus stabu-
lum. Et sit pectus stabulum.*

(264)

Ad JESUM P. Vincenty Caraffe Soc. JESU.

O JESULE! dulcedo cordium, Cupido mensu, tenellule:

O' u n i cum bellissime forma compedum Puellule.

*Ah! lumina, amorum sphaerulae, Fortunae ro-
tulae, chrySTALLINA: O! flammei: jam ardeo vestro,
Carbunculi, incendio.*

*Ah! genulae fluenta gratiae, lactis & purpurae
areolae, Ut colligam ô JESULE! permittite Conchu-
lam hoc littore.*

*Cincinnati, solares radjy ô vos ramusculi electrini!
Dilecte mi sunt stamina: his vitae laqueis ô capiar.*

*Ah! labia rosarum phialae, amorum venulae, cora-
lina: His mergere jucundum est, his pectus Urere
beatum est.*

*Ambrosia ex ore nascitur, favius diffunditur in
flumina: Hic templum est, ingredi; hic Amor
Echus est, eloquere.*

Ah! digitos, quamvis in fasciis armatos jaculis, Eburneos; Ingemina plus millies; amabo vulnera quae facies.

Alia. Nota eadem.

O *Angeli cito accurrite, Regique syderum applaudite: Puellulo concinite, gementi Pupulo colludite.*

Tu Virgo Mater praebe mammulas Divini nectaris ampullulas: Hoc lacte mi Puellule cresces in virum, ô mi bellule.

O lactea Virgo paucillulas propina guttulas nobis quoque: Permite mi Puellule castae nos nutriant ut stillulae.

(265) *Te concinam tibi que serviam & insequar quousque capiam: Hiberne, JESU, floscule, te mei cordis petunt flammulae.*

Lucescite beata Numina, Virgo cum Prole bina lumina Splendores ô vos gemini praebete coeco facem homini.

In Bethlehem te duce tendimus ô stella Maris imus, currimus: Jam Bethlehem attigimus; hic mira protinus deprêndimus.

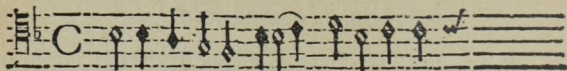
Patescunt hic à saeculis abdita matris hic sorte Virgo praedita: Hic Pater est qui Filius nihil in coelo quaere melius.

Te dulciter te fruar jugiter tibi mi Pusio geniculans; Te contrectabo leniter praesepe millies osculans.

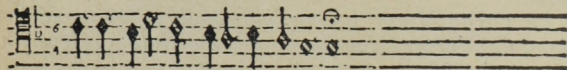
O foenum! ô praesepiolum! ô dulce DEI tabernaculum; Quaesitus hic inveniar hoc foeno pascar, & hoc moriar.

Ah foenulo strate mi lectule tenellis lacrymis mellitule: Mellite mi Puellule, dulcoris plene mi pusillule.

*Sit mihi tui quaeſo copia nil vana mundi curo
gaudia: Mellite mi, tenelle mi, Divine Puſio, pul-
chelle mi.*

Csorda Pásztorok midőn Bethlehemben

Csordát őriznek éjel az-mezőben. Csordát &c.

Iften Angyali jővének melléjek, nagy félelemmel
telék-meg ő szivek.

Eőrömet mondok néktek ne féllyetek, mert szüle-
ték néktek ma űdvőfflegtek.

Mennyetek el-bé gyorsan a' vároſban, ott talállya-
tok JESVST a' Jáfzolyban.

(266) El-indulának és el bé-jutának, Szűz Máriá-
nak jó napot mondanak.

Hol fekfzik JESVS mond-meg az Jáfzolyban, kit
bé-takartál moſtan a' Polyában.

Iften titeket hozott Uratokhoz, de nem űzolhatok
moſtan Sz. Fiamhoz.

Mert ő alufzik, polyában nyugofzik, hideg Jáfzol-
ban űzénán bádgyadozik.

Nem fekfzik ágyban fem frifs palotában, hanem
Jáfzolyban romlott Iſtállóban.

Serkencs-fel JESVST, űzent Fiadat nekűnk, mert
Angyaloktól hozzája küldettűnk.

Serkeny-fel Fiam Pásztorok el-jőttek, űzent An-
gyalidtól kik hozzád küldettek.

Idvőz-légy JESVS Pásztorok Pásztora, Menynek
és földnek teremő űzent Ura.

Ha nem utálz-meg te szolgálid vagyunk, és azért jöttünk hogy téged imádjunk.

Kérünk tégedet, mint üdvözítőnket, bűnünkért előled el ne űzz minket.

MARIA te-is könyörögj érettünk, hogy ez világból bódogúl ki-mennyünk.

Dicsiret néked örök Atya Isten, kicsinded JESVS, és szent Lélek Isten. Kicsinded JESVS, és szent Lélek Isten.

(267)

AD JESULUM.

Etiam ad Notam O MARIA pag. 117.

*O JESULE mi floscule ô mei pectoris animule
Quis hominum tam rigidum tibi mi Pupule stravit
lectulum?*

*Tu rosulis candidulis cubare dignus in liliolis
Sed olido nunc stabulo pro coeli uteris palatio*

*Viden duro hoc ut foeno tenellus ad te vagit
Pufio: Appropera marmorea huic pande Hospiti
praecordia.*

*Qui horrida tonitrua manu qui strinxit olim ful
mina Rubeolis calidulas mittit ocellulis lacrymulas*

*Mi Parvule, mi JESULE! quando te diligam mi
Pupule O loquere mi Parvule, quid me vis facere mi
JESULE?*

Calidulas lacrymulas vis hauriam ut sacras flammulas? En haurio, en ardeo totus in cineres jam abeo

O cor meum ad parvulum advola felix ad JESULUM! Vis? calidas en faculas dulcis amoris JESU flammulas.

Ascendite comburite cor vestri sitiens ô flammulae O flammulae lacrymulae ô pretiosulae vos gemmulae.

Ad eundem.

O *Puer dilectissime tu moves pectora: ô JESule chare ut sydera clare, ô Parvule nate plus milies grate tu moves pectora, tu moves pectora.*

Si tua spectem lumina haec dico astra sunt, ex quibus amoena cum luce serena, quot fulmina jacies tot vulnera facis, vivit qui tangitur? vivit &c.

Os tuum merus hortulus, ah in hoc hortulo: ô quàm generosae sunt labia rosae, ex illis per illas sermonem distillas plusquam rosaceum. plusquam &c.

Vel mundum omnem tollito, tu mihi mundus es: tu dignus amari, tu situs joculari, tu pectore raptô & animo capto me totum vendicas. me &c.

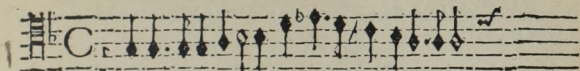
Tibi ô JESU dedico jam dudum Cor meum: si totum comburis jam tui est juris, hoc unicum spirat ut tuum acquirat votis altissimis. votis &c.

(268) *Ocelle mi, Dilecte mi, quid nisi nutrio, incendium grave, sed blandum & suave, si expetis lectum, en porrigo tectum in centro pectoris. in cen. &c.*

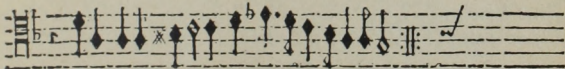
Nunquid jam dilectissime, sic rectè canitur: ô JESULE blande, ô Puer amande, ô Pusio decens, Infantule recens tu moves pectora. tu moves pectora.

SEPTEM DOLORES
B. MARIE VIRGINIS.

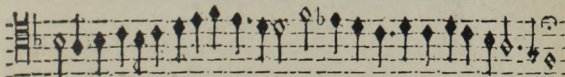
Pro Quadragesima.

*Septem tuos dolores MARIA dum considero
Anna gemit senectus, & Simeon affligitur.*

*-tecum pati labores tecum mori desidero,
Doloris ense pectus quando tibi transfigitur.*

Age fac simili gladio feri ar Age quis tuus est dolor, experiar

*Fugis MARIA, prolis Onusta charo pondere; Et
luminare Solis De nocte vis abscondere. Ægyptus
est asyli Locus, tuis amoribus: Juxta fluenta Nili
Liquefcis in doloribus. Dolor his lacrymis meus
elicitur, Meus his lacrymis amor afficitur.*

*In Patris esse rebus Cum nesciebas Filium; Visa
es tribus diebus Pallere, sicut lilium. Clamans per
angiportus, Fili! replebas aethera: lictu- (269) ra
plus, obortus Dolor, premebat caetera. Tibi con-
doleo, tibi compator, Tibi collacrymo, nec adhuc
fatior.*

*En fert trabale lignum, Flagrisque JESUS icitur.
O Mater! ecce signum Cui porrò contradicitur.
Eheu crucem ferenti Corpus pluit cruoribus; Et
cor tibi Parenti Submergitur doloribus. Plue san-
guineis lacrymis anima: Age me dolor, ô dolor,
examina.*

Calvaria est amoris, Et est doloris vinea; Sunt praela vinitoris, Clavi, & corona spinea. Dum fixus est JESUS, Crucisque calcet torculum, Amor dolore laesus, Premit Mariae corculum. Mihi crux, amor, & dolor hinc oritur; Crucifixus amor meus emoritur.

MARIA quando petra Sensu doloris scinditur; Diesque nocte tetrâ Luget, tibi cor finditur. Deposta membra ligno, Sed membra cassa lumine. Foves sinu benigno, Lavas doloris flumine. Abit has etiam super exuvias Dolor, ac animus meus in pluvias.

Cum filio sepulto Lapis sepulchro advolvitur; Tibi MARIA multo Dolore, vita solvitur. Sedens ad antra tumbae, Moesti susurro murmuris, Instar gemis columbae. Et plangis instar turturis. Ita congeritur dolor in cumulum; Facis è lacrymis tibimet tumulum.

O Mater! ut dolorum Per hanc amaritudinem; Coelestium bonorum Gustem suavitudinem; Tecum pati labores, Tecum mori desidero; Septem tuos dolores Dum plango, dum confidero. Sit honor Triadi, Triadi canimus: Sit ei dolor hic facer, ac animus.

A Z É N E K E K N E K

MŰTATO TABLAIA.

A.

A' kerefzyénfegben, igaz vallás az hitben,	3
A' Christus menybe fel-méne, Alleluja,	80
Az nap nagy haragnak napja, porrá lesz	251
A' Szent Léleknek kegyelme, Apóftoloknak	82
A' mélyfegből kiáltottam Uram hozzád	221
A' véghetetlen kegyelmű,	256
<i>Ad perennis vitae fontem; mens fitivit arida</i>	222
Adgyunk hálát mi minnyájan	157
Ah ah ah jaj nékem izomorúnak! Ah ah	67
Aldgy-meg minket Atya Isten	160
Alla az keferves Anya, Kerefzt-fánál firalmába	50
Alugy fiam, így énekel Anyja ő szűlöttének	257
Angyaloknak nagyságos Afzfzonya	106
<i>Ascendit Christus hodie. Alleluja, Alleluja</i>	80
Atyának bölsefege, bizony Istenfege	48
<i>Ave Maria Gratia plena.</i> Így üdvözlé Angyal	6
<i>Ave Mater JESU Christi, quae de Coelo con:</i>	8
<i>Ave mundi spes Maria, Ave mitis ave pia</i>	124
<i>Ave rubens rosa, Virgo speciosa. JESU</i>	122
<i>Ave stella matutina, peccatorum medicina</i>	123
Az örökké élő kútat izáraz sziv izomjúhozzá	225
Az igaz hitben, végig meg-maradgyunk	137
Az Ur Istennek csuda hatalma	4
Az Szűz szűle szent Fiat, örvendezzünk	25

B.

<i>Beata immaculata, Virgo puerpera</i>	28
Bóldogok az kiknek, undok vétkeinek, sebét	166

C.

Christus fel-támadá, mi bűnűnket	71. 72. 73. 74
Christus halált meg-győzé, az Sátánt meg-köt:	77
<i>Coelo rores pluunt flores, & terras inebriant</i>	263
<i>Cor tibi JESU offero, ô cordis sponsule</i>	37
Csorda Páfztorok midőn Bethlehemben	265
Csudálatos szent Ignát, mint egy új nap fénye	151
<i>Cur mundus militat</i>	248

D.

Dicsird Sion meg-váltódat, Vezéredet, Páfztorodat	90
Dicsiretes az gyermek, ki ez nap születék	14
<i>Dies est letitiae, in ortu regali</i>	12
<i>Dies irae, dies illa, solvet saeculum in favilla</i>	250
<i>Dormi fili, dormi, Mater cantat Unigenito</i>	38
Drága szinben öltözött meny-afzfzonyság	154
Dicsőffeg, és dicsiret tenéked Meg-váltó Királ:	66
Dicsőült helyeken mennyei paradicsomban	179
<i>Dulcis JESU, dulce nomen dulcis DEI Genitrix</i>	32
<i>Dulci collo pendens pondus ludit inter basia</i>	259
<i>Dum saevit Africus, tunc rosa rutilat</i>	143
<i>Dum Virgo vagientem, somnumque postulantem</i>	36

E.

Edes JESVS Szűzeknek Virága. Tifztságának	141
Ember Isten alkotmánya, Halál élted majd el:	230
En nagy vigaságos örömet hirdetek:	26
<i>En Virgo parit filium. Jubilemus.</i>	25
Eőrűly dicsőffeges szép Szűz Christus Annya	255
<i>Exultet ac laetetur, totusque jucundetur,</i>	36
Ez nap nekűnk, dicsiretes nap, bizony	21
Ez nap nekűnk örvendetes nap, bizony vigaság- nak	27

F.

Fel-támadt az új öröm nap-fénye. El-jött az Ur	110
Fel-támadt az mi életűnk: Vigan méltó én:	75

Fel-támadt Chrifthus ez napon. Alleluja. Hálá	71
Fel-vitetett magas Menyországban	107
Fényeffégén ez mái napnak, Eneket mondgyunk	45
Fénlik az nap fényefféggel. Zeng az ég	76
<i>Fit porta Christi per via; Fulget dies</i>	41

G.

<i>Gaude Virgo gloriofa Mater Christi Quia nobis</i>	254
Gyermek születék Bethlehemben:	10. 42. 43. 43
<i>Gloria laus, & honor tibi fit, Rex Christe, Redemptor</i>	65
<i>Grates nunc omnes reddamus, Domino DEO</i>	11
<i>Gratulare Virgo fingulari privilegio</i>	261

H.

Hajcsd-meg fűleidet, kérem felfegedet	172
Hajnali csillagnak, Nap fényeffégének	161
Hálát adgyunk minnyájan az Ur Istennek	11
<i>Homo DEI creatura, Cur in carne moritura</i>	227
<i>Horrenda Mors, tremenda Mors</i>	133

I.

Jer dicsirjűk ez mái napon az mi Urunkat	19
Jer mi dicsirjűk, áldgyuk, és fel-magasztallyuk	17
Jer minnyájan örűllyűnk, és szivűnkben	22
<i>JESU dulcis memoria, Dans vera cordis gaudia</i>	99
JESVS édes emlekezet, adván szivnek nagy	102
<i>JESU Salvator, mundi amator. Tu es florum flos</i>	119
JESVS fzerelműnk, és üdvűffegűnk, Te vagy	120
Jűvel szent Lélek Isten, látogald-meg serűtt	83
Jűvel szent Lélek Ur Isten, lelkűnknek vigasága	159
Imádlak téged láthatatlan Istenfeg, Kenyér szine	94
Imádlak téged el-rejtett Istenfeg, Ez szinek	92
<i>In dulci júbilo, zengjen vig ének szó.</i>	30
<i>Infinita bonitatis, & immensae charitatis</i>	33
<i>In natali Domini, gaudent omnes Angeli</i>	24

K.

Királyi Zászlók lobognak, fénlik titka	65
Könyörögjünk az Istennek szent Lelkének	156
Követi vala, Christus csudáját, népnek fokasága	140
Külde az Ur Isten, gyors, és hű szolgáját	2

L.

<i>Lauda Sion Salvatorem, Lauda Ducem & Past:</i>	31	
<i>Laetare puerpera, laeto puerperio</i>	31	
<i>Laetare Virgo Israel.</i>	40	
<i>Languentibus in Purgatorio, qui purgantur</i>	253	
Litániák az ő Imádsággal és feleletivel edgyütt.	Az Oltári szentfegről	188
	Az Christufról	192
	Az JESVS nevéről	183
	Minden szentekről	195
	Boldog Afzfzonyról	203
	M A S.	207
	M A S.	Ibid:
	M A S az szent Iráfról	208
M A S.	211	
Az meg-hólt hivekért	218	

M.

<i>Magnum nomen Domini: Emmanuel, quod ann:</i>	15
Meg ne fedgy engemet Uram, fel-gerjedett	165. 167
Menynek Királyné Afzfzonya, örűly szép	79
Meny-orfzágnak Királynéja, Irgalmasságnak	113
Mi-nékünk adattassék szent Lélek malasztya	86
Midőn az Szűz magzattyát, Jászfzolban firó fiát	257
Mondgy naponkét, és óránként, lelkem	131
Mint a' szép hives patakra, a' Szarvas kiván:	173
<i>Mittit ad Virginem, non quemvis Angelum</i>	1
Mivel már bé-estveledett, kérünk Teremtőnk	162
Mit bizik ez világ ő álnokságában, kinek	249

N.

Nagy öröm nap ez nekünk, mert Christus	13
<i>Nobis est natus hodie, de pura Virgine</i>	41
<i>Nobis Sancti Spiritus gratia sit data; De qua</i>	85
Nekünk születék menyeyi Király,	44
Nyillyék meg pokol kapuja	238

O.

<i>O Angeli cito accurrite, Regique syderum ap- plaudite</i>	264
O dicső Szűz ki születeket, fellyül múltod	116
O dicsőült szép kincs, kiben gyarlóság	112
örvend az ég nagy dicsiretekkkel, Zeng az	139
O fényefleges szép hajnal, ki nekünk menyből	7
<i>O gloriosa Virginum, sublimis inter sydera</i>	116
<i>O gratiose JESULE, duro cubas in stramine</i>	39
<i>O JESULE dulcedo cordium, Cupido mentium</i>	264
<i>O JESULE mi floscule ô mei pectoris animule</i>	267
<i>Omni die dic Mariae, mea laudes anima</i> 127. ad	131
<i>O Maria, Virgo pia, magna mortalium patrona</i>	117
<i>O mi dulcis JESULE, Pusio venuste</i>	260
<i>O mi dulcis JESULE sponsule decore</i>	ibid:
O nagy Izeretetnek fel-gerjett tűzes lángja	144
<i>O Puer dilectissime tu moves pectora</i>	267
O szentfeges Szűz Mária, Menyországnak	122
O melly felelem, rettegéffel-is lesz a' nagy	244

P.

<i>Pange lingua gloriosi, Corporis mysterium</i>	87
<i>Patris Sapientia, Veritas divina</i>	47
<i>Puellus nobis natus est, ex Maria Virgine</i>	40
<i>Puer natus in Bethlehem</i>	10. & 42

Q.

<i>Quis te tenet in conclavi castitatis abditum</i>	258
<i>Quo me DEUS amore, ultrò complecteris</i>	96

R.

<i>Redemptor orbis natus est, Maria Virgo Mater est</i>	35
<i>Regina Coeli laetare, Alleluja, Alleluja</i>	79
<i>Resurgente Domino, Jubilemus, exultemus</i>	78
<i>Rex clementissime, JESU dulcissime</i>	97
<i>Rosarium,</i>	
Christus életéből kötött bódogg Afzfz: hift:	214

S.

<i>Salve mundi salutare, Salve, salve JESU chare</i>	54.
	ad 59
<i>Sanctissima Mater DEI. Ave fulgens</i>	121
<i>Sancta Messiae Genitrix, Maria, millies salve</i>	125
<i>Septem duos dolores Maria dum considero</i>	268
<i>Stabat Mater dolorosa, juxta Crucem lacrymosa</i>	49
<i>Stabat juxta Crucem Christi. Virgo Mater cordi</i>	52
<i>Stella maris, ô Maria, expers paris, parens</i>	124
Sok háborúságban, fzivem nagy bánatban	171
<i>Spiritus Sancti gratia, Apostolorum pectora</i>	81
<i>Surrexit Christus hodie, Alleluja</i>	70
Szent István Király Istennek fzőlgája	147
Szent Mihály Archangyal,	148
Szeplőtelen Szűz Mária, Istennek szent Anyja	29
Születésen Istennek, az Angyalok örülnek	24
Szűz Mária ez világra nekünk szent fiát hozá	262
Szűz Mária kegyes Anya: szent Háromságnak	135
Szűz Mária, Christus Anyja, emberi nemzetnek	117
Szűz támada pogány népnek nemzetéből	153
Szörnyű Halál, imé hol ál, left hányván élet:	235

T.

Téged Isten dicsirünk: téged Urnak vallunk	98
Tengernek fényes Csillaga. üdvöz légy Christ:	114
Teremtett állatok: minden alkotmányok	181

U.

üdvözítőnknek szent Anyja, mennyeknek meg:	6
üdvöz-légy világ váltója; üdvösségnek meg-adója	59
üdvöz-légy szent test, Szűztől ki születél	95
Végetlen irgalmu, oh te nagy hatalmu Isten	168
<i>Veni Creator Spiritus, mentes tuorum visita</i>	82
<i>Veni sancte Spiritus, & emitte coelitus</i>	82
<i>Vexilla Regis prodeunt, fulget Crucis mysterium</i>	64
<i>Virgo Mater extirpavit quae lactavit Dominum</i>	126
<i>Virum admirabilem, novum jubar solis</i>	150
Uram hald-meg szómat: nézd nagy firalmimat	170
Uram szemed előtt, mint nagy látó előtt	163
Ur Isten téged dicsirünk, és nyilván hálákat	152
Urnak fel-támadásán, örvendezzünk, és vigad:	78
Urnak nagy nevezeti. Emmanuel, kit hird:	16

Z.

Zengjed nyelvem dicsőfféges Ur testének	88
---	----

Alme pro almo pag. 116.

Bákességben pro békességben p. 191.

Eft pro ejus pag. 48.

Ekkor pro akkor pag. 60.

El-rejtéd pro el-rejtéd pag. 94.

Meg-égetni pro meg-égettetni p. 153.

Es pro Ez pag. 154.

Folyamodgyuuk pro folyamodgyunk p. 68.

Falted pro félted pag. 237.

Gaudent pro gaudens pag. 229.

Halála pro halála pag. 52.

Hidgyűk pro hidgyűnk pag. 83.

Hic pro Haec pag. 229.

Hirjad pro Hervad pag. 235.

Jelentnek pone jelentenek. p. 26.

Immensa pone immensae pag. 33.

Igyen pone ingyen pag. 60.

Ignis pone signis pag. 90.

Jegyefinek pro Jegyefenek pag. 206.

Inerrabilis pro inenarrabilis p. 29.

Képest pro képpen pag. 68.

Lelkévé pro lelkivé pag. 226.

Megessen, pro meheffen pag. 52.

Notationibus pro nationibus p. 62.

nagy nagy deleáld edgyiket p. 168.

Oldozza pro oldozzon p. 201.

Praenatis pro praenatis pag. 12.

Pagananorum p. Paganorum p. 254.

Sonat pro sonant pag. 36.

Szűz pro fziv pag. 62.

Születék pro fzületteté pag. 36.

Szert pro fzent pag. 216.

Volamen pro velamen pag. 1.

Valeto pro valete pag. 96.

Vereték pro véretek pag. 145.

Vadnak több aprólék fogyatkozások-is ez könyvben, mellyeket az okos Olvasó könnyen helyére vihet.

F I N I S.

O. A. M. D. G. V. B. H.

A. P. R.

oo§§§§§§§(O)§§§§§§§oo

Ezen szent hitért fok Egzházi rendek, Szidalmat, átkot, verefeget túrtak, Kint, fáradságot, halált-is fzenvedtek. Mellyért örvendeztek.

Szent Ignatiust a' vadaknak veték, Jerusálemben szent Istvánt kővezék, Rómában pedig szent Lőrinczet süték, s' rostélyon égeték.

Most fines böcsüje Christus igéjének, Nincs tiszteffegek az ő hiveinek. Mert így kell lenni e' világon ennek, mondása Istennek.

JESVS hivi vigan örvendgyetek, Kik bszfzúságot e' földön fzenvedtek. Mert menyországban bő jutalmat véstek; Bóldogokká léstek.

Mert a' kinoknak keferű pohárát, Szűkfeleg hogy vegyűk megmirházott borát, hogy hóltunk után Ur JESVS áldását, vehetsűk s' országát.

Dicsőffeg néked Teremtő szent Atyánk, Ki szent Fiadat küldötted mi hozzánk, Hogy ő általa megszabadittatnánk, Bóldogságra jutnánk. *Amen.*

Hymnus.

Exultet orbis gaudiis, &c.

Nota: Fel-támadt az új öröm, &c.

Örvend az ég nagy dicsiretekkel, Zeng az egész föld vig énekekkel, Apostolokat, dicsőffegekkel, Magasztallya a' buzgó nép, szép tiszteletekkel.

Oh ti Világ itelő birái, Sőtét földnek szép fényes világi; Elfedezűnk, mi bűnnek foglyai, Hallyátok könyörgésűnket Christusnak szolgai.

(140) Kik az eget szóval bé-zárjátok, S' mikor akarjátok ímét fel-nyittyátok, Mi fogságunkat kérűnk hogy látsátok, Es bűneinknek kotelét nekűnk meg-öldgyátok.

Kiknek hatalma alá vettetnek, Meg óldozáfi minden népeknek, Könnyebbicsétek terhét mi vétkűnknek, Vezeffetek üdvőffegre útát életűnknek.

TARTALOM

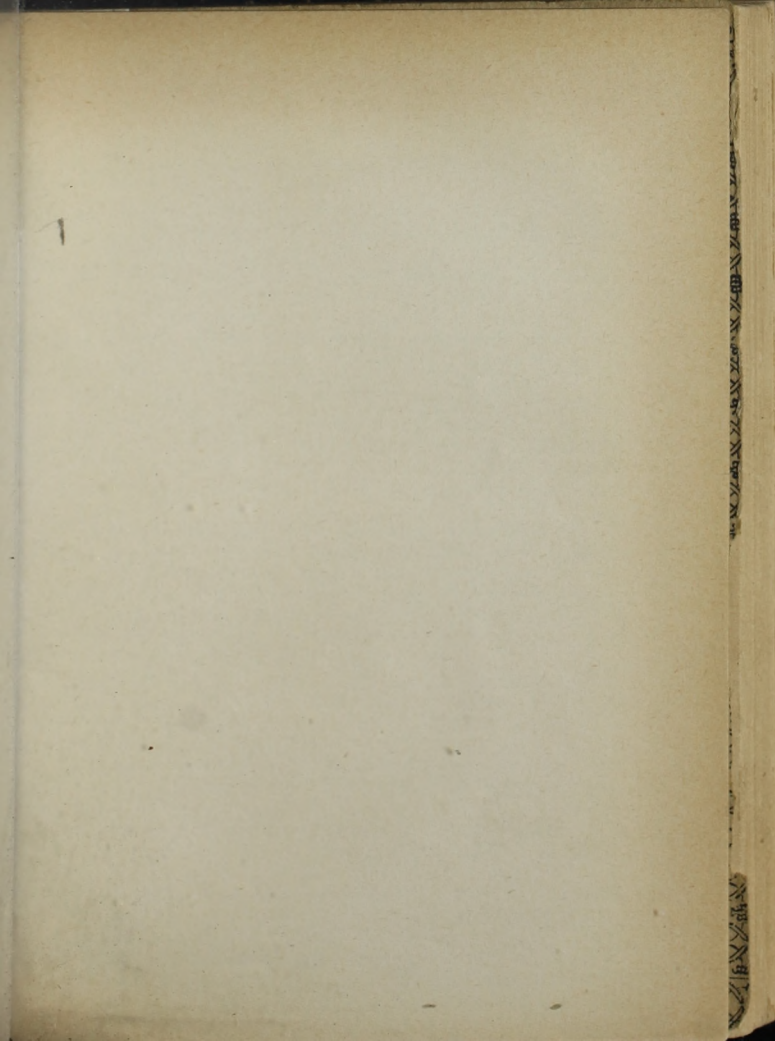
	Lap
A' Szentekről	171
Predikaczióra való Enekek	190
Reggeli es Estveli Enek	197
Soltarok	200
Proceffiokra való Litaniak	217
De gloria Coelesti	258
Exhortatio ad poenitentiam	263
Lessus Mortvalis	270
A Pokolról	275
Itilet napiaról	282
De vanitate mundi	286
Profa Funebris	288
Ad Beatam Virginem	292
Appendix	294

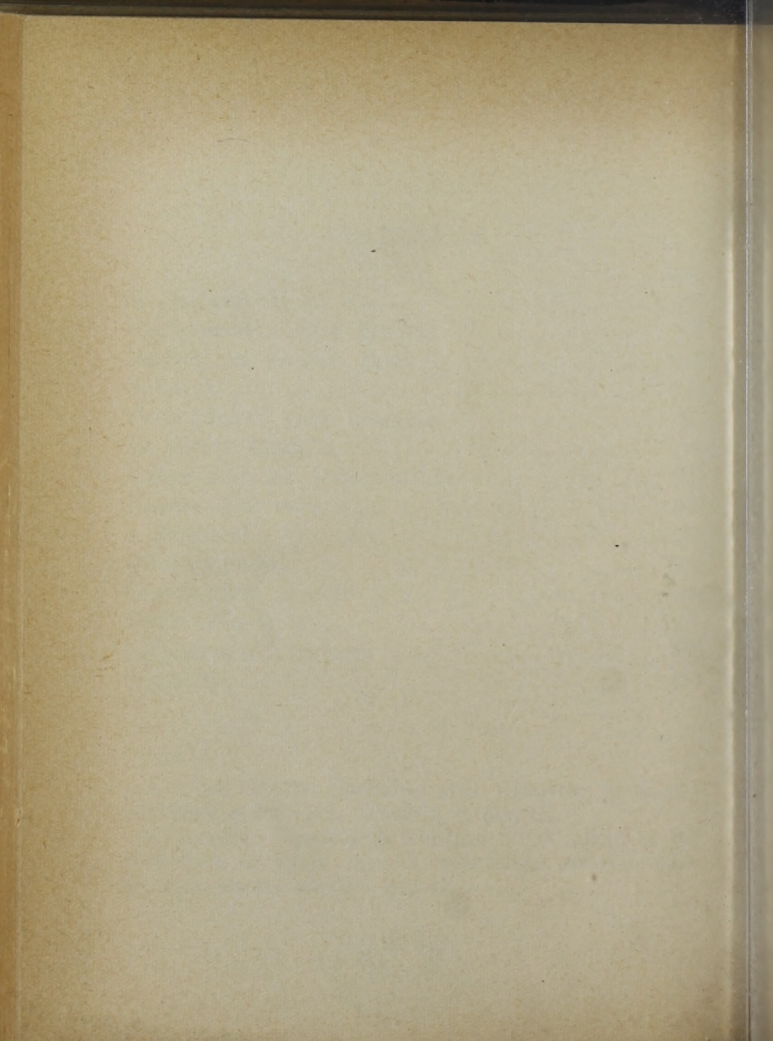
* * *

A teljes Cantus Catholici 1651. részletes tartalomjegyzéke a 309—315. lapokon található.

Az eredeti lapszámok kiadásunknak mind a két kötetében az illető lapnak megfelelő szöveg előtt vannak jelezve zárójel között.

15. **Bessenyei György: Anyai oktatás.** (Budapesti II. ker. áll. tanítónőképző-intézet. Sebestyén Erzsébet tanár.) Ára 1— P.
16. **Bessenyei György: Magyarság. A magyar néző.** (A budapesti Mátyás király-reálgimnázium „Mátyás király“ önképzőköre. Gazdag Lajos, Horváth L. László, Kovács Miklós, dr. vitéz Polgáry István tanár.) Ára 1— P.
17. **Hajnal Mátyás: Az Jesus szívét szerető szíveknek ájtatosságára.** 1629. (Budapesti Szent Margit-leánygimnázium.) Ára 2— P.
18. **Péterfy Jenő dramaturgiai dolgozatai.** Harmadik sorozat. (A budapesti Bolyai-reáliskola önképzőköre, Dr. Lányi Ernő tanár.) Ára 1— P.
19. **Péterfy Jenő dramaturgiai dolgozatai.** Negyedik sorozat. (Budapesti Berzsényi Dániel-reálgimnázium. Dr. Halász László tanár.) Ára 1.50 P.
20. **Pázmány világa.** (Kir. Magyar Egyetemi Nyomda. Dr. Brisits Frigyes tanár.) Ára 4— P.
21. **Tragédia magyar nyelven.** Az Sophocles Electrájából nagyobb részre fordítottatott Pesti Bornemisza Péter deák által. (Br. Diószeghy Erzsébet.) Ára 1— P.
22. **Riedl Frigyes: Vajda, Reviczky, Komjáthy.** (A kaposvári egyesületi leánygimnázium önképzőköre. Dr. Biczó Ferenc tanár.) Ára 2.50 P.
23. **Berzsényi Dániel: A magyarországi mezei szorgalom némely akadályairul.** (A kaposvári községi fiú felső kereskedelmi iskola önképzőköre. Dr. Merényi Oszkár tanár.) Ára 1— P.
24. **Régi magyar folyóiratok szemelvényekben.** Athenaeum, Életképek, Hölgyfutár. (Budapesti áll. Szent László-reálgimnázium. Dongó Orbán tanár.) Ára 1.50 P.
25. **Baresay Ábrahám költeményei.** (A budapesti Verbőczy István-reálgimnázium VIII/A. osztálya. Szira Béla tanár.) Ára 2— P.
26. **Riedl Frigyes: Madách.** (A budapesti Ráskai Lea leánylíceum Riedl Frigyes önképzőköre. Dr. Hanvai Ilona, dr. Feltóthy Anna tanár.) Ára 2— P.
27. **Madách Imre levelezéséből.** (A pesti izr. hitközség reálgimnáziumának önképzőköre. Dr. Komlós Aladár tanár.) Ára 1.50 P.
28. **Horvát István Magyar Irodalomtörténete.** (A debreceni ref. gimnázium és a Dóczy-leánygimnázium ifjúsága. Dr. Pap Károly egyetemi tanár.) Ára 1.50 P.

29. **Magyar reneszánsz írók.** (A budapesti Berzsényi Dániel-reálgimnázium ifjúsága. Dr. Kardos Tibor tanár.) Ára 2.— P.
30. **Greguss Ágost: Írói arcképek.** (Kir. Magyar Egyetemi Nyomda. Dr. Mellinger Kamilla tanár.) Ára 4.— P.
31. **Karaes Ferencné Takács Éva válogatott munkái.** (Kecskeméti Horthy Miklós ref. tanítónőképző-intézet tanári testülete és tanulói ifjúsága. Dr. Evva Gabriella tanár.) Ára 1.50 P.
32. **Verseghy Ferenc: Rikóti Mátyás.** (Szolnoki állami reálgimnázium és a városi fiú felső kereskedelmi iskola ifjúsága. Dr. Pauka Tibor, Kemény László tanár.) Ára 2.50 P.
33. **Vachott Sándorné: Rajzok a multból. Emlékiratok.** (Szemelvények.) (Budapesti Baár-Madas református leányliceum önképzőköri ifjúsága. Papi Biró Izabella tanár.) Ára 1.50 P.
34. **Szeged a régi magyar irodalomban.** (Szegedi Református Egyetemi és Főiskolai Hallgatók Bethlen Gábor köre. Bakó László ref. lelkész. Ára 1.50 P.
35. **(Kisdi Benedek) Cantus Catholici. 1651. I.** A budapesti Ranolder-intézet r. k. tanítóképző növendékeivel sajtó alá rendezte és kiadta Raffaelli R. Raffaella nővér, tanár. Ára 3.50 P.
36. **Sopron a régi magyar irodalomban.** Sajtó alá rendezte dr. vitéz Házi Jenő dr. Augusztinovicz Elemér tanár közreműködésével. Kiadta a soproni állami Szechenyi István gimnázium ifjúsága. Ára 2 P.
37. **Riedl Frigyes: Vörösmarty Mihály élete és művei.** Sajtó alá rendezte dr. Szentgyörgyi László tanár. Kiadta a budapesti V. ker. áll. Berzsényi Dániel

38. (Kisdi Benedek) Cantus Catholici. 1651. II.

A budapesti Ranolders-intézeti r. k. tanítóképző növendékeivel sajtó alá rendezte és kiadta Raffaelli R. Raffaella nővér, tanár. Ára 3.50 P.

Az országos érdeklődést keltett sorozatot a legfelsőbb kulturális hatóság is szívesen támogatja.

A V. K. M. 30.449/932. V. ü. o. sz. alatt melegen ajánlja a M. I. R. kötetait a középiskolai tanári könyvtáraknak,

660—02—90/1931. sz. alatt a kereskedelmi iskolák és tanító-, valamint tanítónőképző-intézetek tanári könyvtárainak.

CANTUS CATHOLICI.

Régi, és Uj, DEAK, és MAGYAR

Commissio Szeplő Ajjatos Misszió (a. m. d. g. b. v. m. & o. ss. h.)

E G Y - H A Z I 1729.

ENEKEK,
E S
LITANIAK.

Mellyekkel a' Keresztyének, Esztendő által
való Templomi Solennitásokban, Processiók-
ban, és egyéb ájtatóságokban szoktak élni:

*Most újonnan, más több szép Enekekkel meg-szaporit-
tattak, és a' Keresztyéneknek Lelki épületekre, és vi-
gasztalásokra ki-bocsáttattak.*

Teljesfedgyetek-bé Szent Lélekkal, szólván magatok közzt
Sóltárokkal, és Dicsirettekkel, és lelki Enekekkel énekelvén,
és dicsiretet mondván a' ti sziveitekben az Urnak, ad Ephes.
3. v. 19.

A. M. D. G. B. V. M. & O. SS. H.

NAGY-SZOMBATBAN,

Nyomtattatott az Academiai Betűkkel,
Anno cl. lcc. Lxxv.